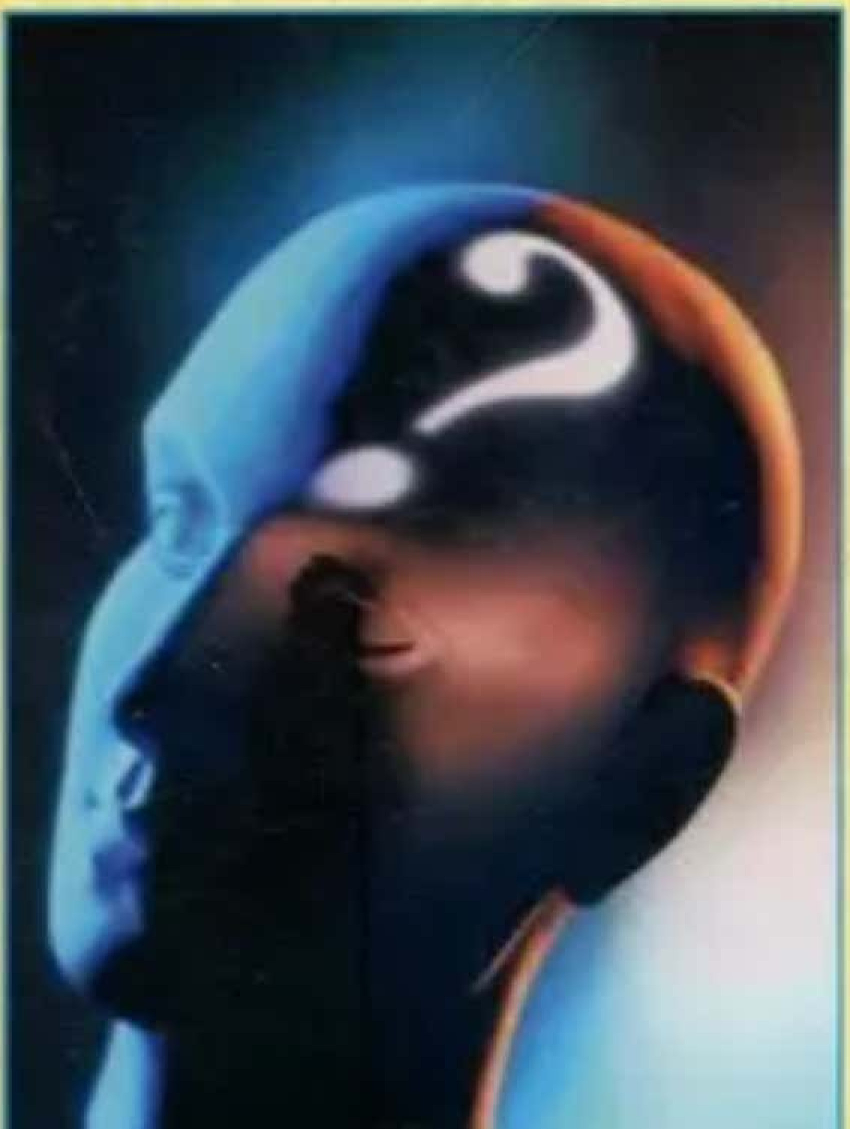
మానవుడా! ఎందుకు పుట్టావో, ఎందుకు పోతావో తెలుసుకో!

సృష్టి రహస్యాలు

"The ultimate book to know the purpose of humanlife"

డా॥ ఘనకోట వేఙ్కటశాస్త్రి

Professor of Medicinal Chemistry
Ph.D., P.D.F. (UK)

మానవుడా! ఎందుకు పుట్టావో, ఎందుకు పోతావో తెలుసుకో!

సృష్టి రహస్యాలు

The ultimate book to know the purpose of humanlife

ప్రొఫెసర్ ఘనకోట వేఙ్కటశాస్త్రి
Ph.D. in Medicinal Chemistry, P.D.F. (UK)
హేతువాద వైదిక వ్యాస శుక సూత శౌనక సంప్రదాయము
15-7/1, అమృతకాలని, స్వరూపనగర్, ఉప్పల్, హైద్రాబాద్-500 039
సెల్: 92478 29888, E-mail: ghanarao@yahoo.com.

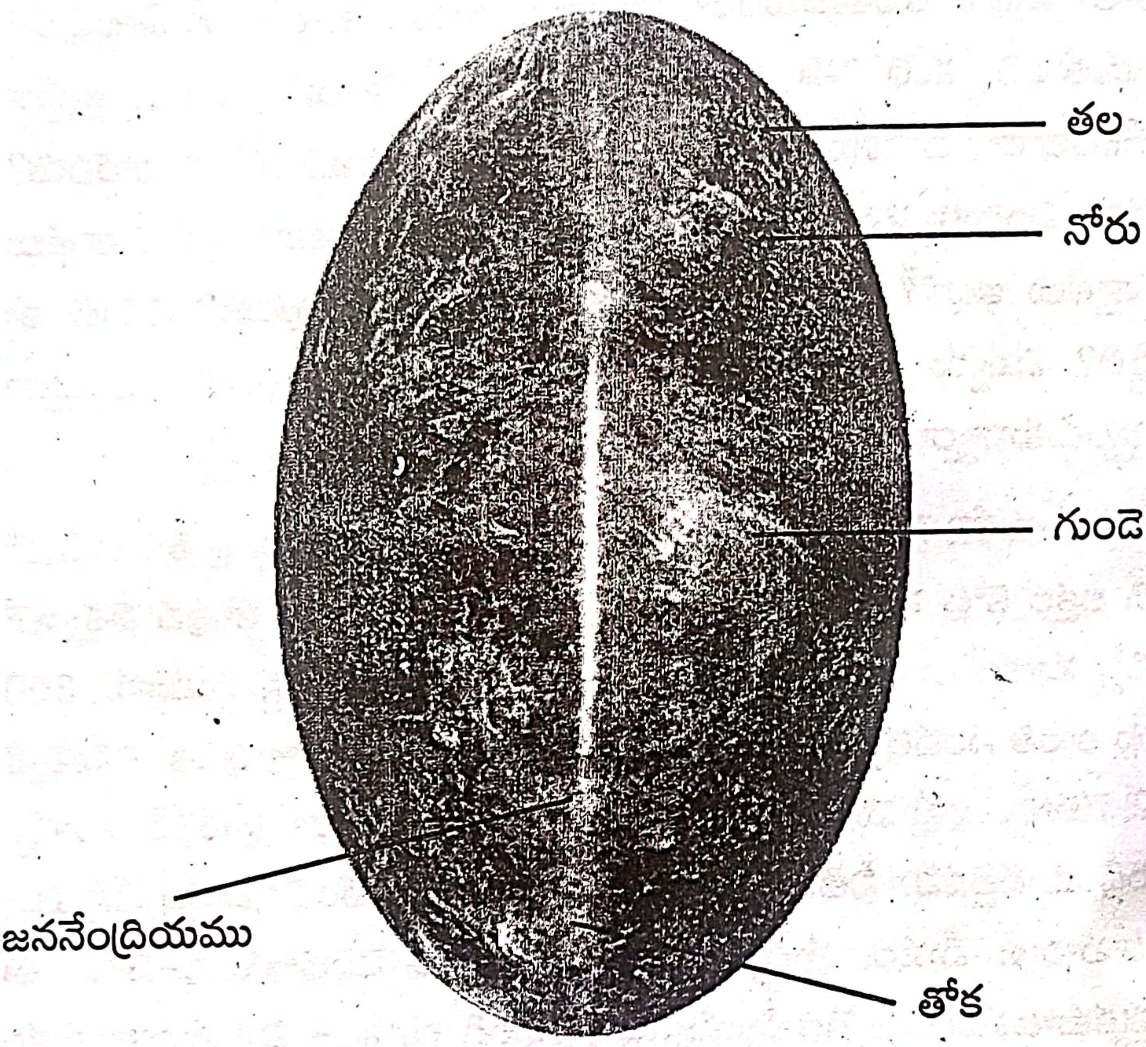
విషయసూచిక

కనబడే ఈ విశ్వము ఎవ్వరిది?
దీనిని నియంత్రించువాడెవ్వడు?
విశ్వాంతరాళము - నక్షత్రాలు మరి వాటిలోని జీవకోటి

మనమందరము భూలోకాన ఉన్నాము. ఆకాశంలోకి చూస్తే ఇలాంటి లోకాలు అనగా అంతులేకుండా నక్షత్రాలు, రాశుల కూటమితో పాలపుంత కన్పడుతుంది. మరి "ఈ సృష్టి అంతా ఎవ్వరు చేశారు", అని ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? మనము ఎవ్వరము? మనల్ని ఈ లోకమున పడేసిన వారెవరు? మనము ఎందుకు కనబడకుండాపోతాము - ఎందుకు చావాలి? మన తాతలు ముత్తాతలు ఇట్లాగే పోయారు గదా! ఇదంతా ఏమి విచిత్రము? ఏమిటి ఈ పద్ధతి? ఎవ్వరు ఈ సృష్టి రహస్యాలను తెలుపగలరు అని ఎప్పుడైనా ప్రశ్నించుకున్నారా! అదేంటో చూద్దాము -

అంతులేని గెలాక్సీలతో నిర్మితమైనది ఈ కనబడే విశ్వం. ప్రతి గెలాక్సీలో పది లక్షల కోట్ల నక్షత్రాలు ఉన్నాయని శాస్త్రజ్ఞుల అంచనా. కావున విశ్వంలో ఎన్నో సూర్యకుటుంబాలు ఉన్నాయట. ప్రతి గెలాక్సీ మధ్య సుమారు 300 కోట్ల కాంతి సంవత్సరాలు దూరం ఉంటుందట. మనది పాలపుంత - మిల్కివే అనే గెలాక్సీ. అట్లే మన దగ్గరలోని గెలాక్సీలు ఆండ్రోమెడా, గ్రేట్‌బేర్, బూట్స్, విరిడ్లీ మొదలైనవి. వీటినే మన భాషలో రాశుల రూపంలో వ్యక్తం చేస్తాము. ఉదాహరణ: మేషం, వృశ్చికం, ధనుస్సు, మీనం మొదలగు రాశులు. ఈ నక్షత్రకూటములు - గెలాక్సీలన్నీ దూరాన్నుండి చూస్తే - విశ్వమంతా మకర ఆకృతిలో ఉందని (శింశుమారము) వేదశాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి (శ్రీమద్భాగవతము - 5-23-7). ఇది నిజమని యూరప్, అమెరికా దేశాల ఖగోళశాస్త్రజ్ఞులు ఇప్పుడిప్పుడే కొద్దిగా గ్రహించగల్గుతున్నారు. European Space Agency - ESA వారు, వారి పరిశోధనల ద్వారా విడుదల చేసిన ఫోటో ఈ విషయాన్ని నిరూపిస్తున్నది. అంటే మన వేదశాస్త్రజ్ఞానము అంతా నిజమని, మానవుల ఆలోచనలకు అందవని - అపౌరుషేయమని అర్థం చేసుకోవాలి. మన వేదాలలో, పురాణాలలో ఇట్లా ఎన్నో రహస్యాలు దాగి ఉన్నాయి. మరి ఈ విషయాలు ఏ ఇతర మతగ్రంథాలలో కనబడవు. అందుకే భారతదేశంలోని

నాగరికతను సనాతన ధర్మం అన్నారు. దీనికే మరో పేరు ఇండస్ నది (సింధు నది) ఆవల ఉన్నవారు ఇండియన్లు అని హిందువులని ఆ దేశాన్ని ఇండియా అని పిలువసాగారు. అసలు మనం పాటించేది మన మహర్షులు అందించిన వేదజ్ఞానము, ఇది మానవాతీతమైనది. మిగతా మతాలు చెప్పే కథలకు మన విజ్ఞానమునకు ఎట్టి సంబంధం లేదు. అదేమిటో సవివరంగా చూద్దాము.

Microwave Photo of the Universe released in 2010 by the Plank observatory of European Space Agency.

European Space Agency (ESA) published a sketch on 5th June 2010 depicting the entire universe, after its plotting for a period of one year with the help of Planck Telescopes mounted on the satellite. As given in Srimadbhagavatham-5-23-7. This photo of the universe resembles a dolphin's shape - *Makara.* This *Makara - Shimshumara Vishnu* is described in Taittiriyaranyaka.Universe is in the shape of Virat Purusha - the Shivalinga. కావున స్వామి మకరకుండలధారి అయ్యాడు.

ఈ విశ్వము చుట్టూ సప్తావరణాలు మరియు వెయ్యికోట్ల కాంతి సంవత్సరముల వైశాల్యంతో చీకటి కలదు, అని వేదశాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. దీనిని, ఈ కటిక చీకటిని (Black holes)గా అమెరికన్ శాస్త్రజ్ఞులు గుర్తించారు. శ్రీకృష్ణుడు తన రథంలో అర్జునుని కూడబెట్టుకొని ఈ చీకటి ప్రదేశాన్ని దాటాడని శ్రీమద్భాగవతము తెలియజేస్తుంది. అప్పుడు వారు వైకుంఠానగల నారాయణ లోకం చేరుతారు. ఈ విశ్వమంతా 1/4 విస్తీర్ణంగా ఉంటే దీని ఆవల 3/4 విస్తీర్ణంలో వైకుంఠలోకాలైన దివ్యలోకాలు బ్రహ్మజ్యోతిలో తేలియాడుతూ ఉంటాయి, అని మన శాస్త్రాలు తెలియజేయుచున్నవి.

వైకుంఠలోకాలను ఆవరించి దివ్యమైన బ్రహ్మజ్యోతి గలదు. బ్రహ్మజ్యోతి అనగా చక్కటి చల్లనైన చైతన్యవంతమైన దివ్యమైన వెలుగు. వీటిలో తేలియాడే దివ్య వైకుంఠలోకాలే స్వామి మరి ఆయనను శరణు అన్న వారి స్థానాలు. బ్రహ్మాండాలను, దివ్యలోకాలను - ఈ రెండింటిని వేరుచేస్తూ వేలకోట్ల కాంతి సంవత్సరముల వైశాల్యములో చీకటి ప్రదేశం ఉంటుంది అని, అట్లే మన కళ్ళు తుట్టుకోలేనంత వెలుగుతో గల వేల కోట్ల కాంతి సంవత్సరముల ప్రదేశము కూడా గలదని, ఆ తరువాత విరజానదిలో దివ్యజలము గలదని, దానిని దాటిన తరువాతనే దివ్యలోకాలు గోచరిస్తాయని మన వేదాలు తెలియజేస్తున్నాయి. దీనినే సులభశైలిలో పోతన వారి భాషలో ఇలా చెప్పుకోవచ్చు- "లోకంబులు, లోకేశులు, లోకస్థులు తెగిన, తుది అలోకంబగు పెంజీకటి కవ్వల ఎవ్వడు ఏకాకృతి వెలుగునతని నే సేవింతున్" - పోతన భాగవతము.

భూలోక, దేవలోక, నీచలోకముల వర్ణన

ఇక మన బ్రహ్మాండములోని భూమండలానికి వస్తే దీనిలో ముల్లోకాలు - స్వర్గ, నరక, భూలోకాలు విస్తరించి ఉన్నాయి. వీటిని ఇంకా విస్తరిస్తే చతుర్దశ భువనాలు - 14 లోకాలు కనిపిస్తాయి. వాటి పేర్లు భూర్ భువర్ స్వర్ మహర్ జన తప సత్య అనే ఊర్ధ్వలోకాలు మరియు అతల వితల సుతల తలాతల మహాతల రసాతల పాతాళ లోకాలు. ఇలా చతుర్దాశభువనములతో గూడిన బ్రహ్మాండాలను వాటిని ఆవరించి ఉన్న సప్తావరణములను ఈ భౌతిక దేహముతో గల జీవుడు దాటుట దుర్లభము. కావున శాస్త్రజ్ఞులు అంతరిక్షములోనికి రాకెట్ల

ద్వారా పంపే వ్యోమనౌకలు వీటి దరిచేరలేవని, ఇవి వారి కుప్పిగంతులు మాత్రమేనని వేద శాస్త్రమును గ్రహించిన వారికి అర్థమవుతుంది. మన భూమి మీద ఎనభై నాలుగు లక్షల రకాల జాతుల జీవకోటి ఉందని గరుడ పురాణము తెలియజేస్తున్నది. వీటన్నింటిలో మానవజీవితం ఉత్కృష్టమైనది. మానవుడు మనిషిగా ప్రవర్తించక జంతువులకంటే నీచులుగా, క్రూరులుగా తయారుచేయుటలో ప్రభుత్వాల తీరు ఎంతో ఉన్నది. సెక్యులరిజము అంటారు కాని మతాలను, కులాలను రెచ్చగొడుతున్నారు. దేవుడు ఒక్కడే అయినా ఎన్నో పేర్లు గలవాడు. ఆ అనంతస్వామి అని ప్రచారము చేయరు. దేవాలయములలో, చర్చీలలో, మసీదులలో అన్ని మతాల గుర్తులు పెట్టి దేవుడు ఒక్కడే అని అంగీకరించిననాడే ఈ సంఘానికి సుశఖాంతులు వస్తాయి, లేకపోతే మతముల పేరిట కొట్టుకచస్తారు. దాని ఫలితమే టెర్రరిస్టులు మరియు సూయిసైడ్ బాంబర్లు. అయితే ఈ విషయములో దేవుడు సహాయం చేయడా అంటే దీనికి సమాధానము తెలుసుకుందాము -

నేటి సంఘ పరిస్థితులు-దిగజారిన మానవజాతి

కాల ప్రవాహము అంతులేనిది. అయితే అది నిరంతరముగా సాగునది కాదు (not continous). అంచలంచెలుగా మార్పుచెందునది (సైన్సు భాషలో quantised అని అనాలి). అందువల్ల సత్య, త్రేత, ద్వాపర, కలియుగములుగా కాలము విభజింపబడినది. నేటి కలియుగమున దిగజారిన మానవులను ఉద్ధరించుటకై దేవాదిదేవుడైన స్వామి ఎన్నో ఉపాయాలు వేశాడు, వేస్తున్నాడు, ముందు కూడా వేస్తాడు. ఎన్నో వేషాలు, ఎన్నో లీలలను ధర్మరక్షణకై స్వామి చేస్తాడు, బోధిస్తాడు. ఎంత చేసినా కుక్కతోక వంకరే కదా! ఈ మానవులను మార్చడం అతికష్టము - అదే బద్ధజీవుల స్వభావము. రోజురోజుకు మానవులు దిగజారిపోవడం గమనిస్తుంటాము. సంఘములో ప్రేమ, ఆప్యాయత, కరుణ, జాలి మొదలగు సద్గుణములు కరువవుతున్నవి. దీనికంతటికి కారణము టెక్నాలజి- మరి దానిని అనుభవించాలనే స్వార్థము. డబ్బు ఉన్నవాడు అహంకారంతో బాధపడుతుంటే, డబ్బు లేనివాడు అసూయతో అవస్థ పడుతున్నాడు. నేటి జీవన విధానములో ఎవ్వరికి మనఃశ్శాంతి లేదు. మానవుల

వక్ర బుద్ధివల్ల ఈ కలియుగము కలహములతో కూడినది. ఇది దేవుడు నిర్ణయించినది కాదు. ధనవ్యామోహములో పడి ధర్మాలను వదిలిన మానవజాతి లీల. ఈ కాలమున గల చాలా మందిని చూస్తే వారు పరమదుష్టులు, సోమరులు, మందభాగ్యులు, భౌతికపరిస్థితులచే కలత చెందినవారు అయి ఉన్నారు- *మన్దాః సుమన్దమతయో మన్దభాగ్యా హ్యుపద్రుతాః* - శ్రీమద్భాగవతము - 1-1-10. జనరేషన్ మారుతున్నకొద్ది తెలివి పెరుగుతున్నది. అయితే ఈ కొత్త తెలివిని స్వార్థమునకై వెచ్చిస్తూ తాము చేసే తప్పుడు పనులను సమర్థించుకుంటున్నాడు. అక్రమ సముపార్జన (illegal money), అక్రమ సంబంధాలవల్ల (illcit sex), మానవులు వెఱ్ఱితో విఱ్ఱవీగి పోతున్నారు. ఎవ్వరిని మందలించేట్లు లేదు. దేవుని వాక్యము చదువమన్నా, వినమన్నా టైము లేదంటున్నారు.

"బుద్ధిః కర్మాను సారిణి" అనేది ప్రకృతి నియమము. చేయు పనులను బట్టి-కర్మలననుసరించి-వారి బుద్ధి-వక్రబుద్ధిగా మందబుద్ధిగా మందగించి పోతోంది. తెలివిఉన్నా సక్రమముగా ఆలోచించలేకపోతున్నారు. చేయు పనులు చక్కటివైతేనే బుద్ధి సహకరిస్తుంది. బుద్ధి సహకరించకపోయిన అశాంతికి గురవుతారు. ఇదే నేటి పరిస్థితిగా తయారైంది.

దేవుడు ఒక్కడే ఆయనకు ఎన్నో పేర్లు ఉన్నాయని మతప్రచారకులు అంగీకరించరు. ఎవరికి వారు, వారి దేవుడే గొప్ప అని ప్రచారము చేస్తారు. మిగతా దేవుళ్ళను మతాలను కించపరుస్తారు. విద్వేషాలను రెచ్చగొడుతారు. గుడ్డి ప్రభుత్వాలు "సెక్యులరిజమ్" అంటూ నోరు మూసుకొని ఓటు రాజకీయాలను నడిపిస్తాయి. ఇద్దరు దేవుళ్ళు నిజంగాఉంటే తన్నుకు చస్తారనే "కామన్‌సెన్స్ లేదు" మతవాదులకు - ప్రభుత్వము పట్టించుకోనంతవరకు ఇది మారదు. పైగా సంఘమున మతపరమైన అల్లర్లు ఎక్కువ అవుతాయి. కావున మానవ జీవనశైలి మారాలి. ప్రభుత్వాలు, రాజకీయనాయకులు ఈ విషయమై నిస్వార్థంగా ఆలోచించాలి, సమస్యకు పరిష్కారం కనిపెట్టాలి. అహింసతో కూడిన అలవాట్లను, ఆలోచనలను మానవులలో ప్రోత్సాహపరచాలి. *"అహింసావై పరమో ధర్మః"* అని ఋషులు తెలియజేశారు.

దేవుని ప్రార్థించని మానవులు ఇంకా రెచ్చిపోతున్నారు. ఏలనన - ఉదాహరణ- కోర్టులో బోను ఎక్కిన ఒకడు తాను అనాథనని వదలి పెట్టమని

ఏడుస్తున్నాడు. జడ్జిగారు లాయరును ఇదేంటని అడిగితే - లాయరు గారు ఇలా సమాధానము చెప్పారు - వీడు తల్లితండ్రులను హత్యచేసిన వాడని, పోలీసులు వీడిని అరెస్టు చేసి మనముందు ఉంచారని తెలియజేశాడు. అంటే దైవ ప్రార్థన లేని మానవులు పాపభీతిలేక జంతువుల కంటే నీచులవుతున్నారు. క్రిమినల్స్‌కు దొంగలకు సరి అయిన కఠిన శిక్ష వేయకున్నచోవారు మళ్ళీ మళ్ళీ అదే పని చేస్తున్నారు కదా! కావున తప్పు పాలకులదే. దీనంతటికి కారణం చెడు కర్మలను నియంత్రించుకోలేని మానవులు మరియు ప్రభుత్వాలు. మరి ఇదంతా దేవుడు చూస్తూ ఊరుకుంటాడా? ఆ కరుణామయుడు నానా అవతారాలు తీసుకుంటూ గురువులుగా, సెయింట్లుగా, ప్రవక్తలుగా బోధ చేస్తూనే ఉన్నాడు. ఆయన మాటలకు విలువ ఈయని నేటి మానవులు శాస్త్రజ్ఞుల మాటలు నమ్ముతూ టెక్నాలజికి దగ్గరవుతూ ప్రమాదాలు, ఉపద్రవాలు, యుద్ధాలకు లోనవుతున్నారు. ఇవన్నీ మానవుల తప్పిదాలవల్లనే వస్తుంటాయి. చేసిన కర్మ ఫలితం అనుభించాల్సిందే కదా! అని అంటాడు ఆ దేవాదిదేవుడు.

కర్మసిద్ధాంతము మానవులకే, జంతువులకు లేదు - ప్రకృతి నియమములు - పునర్జన్మ సిద్ధాంతము

మానవ జీవితము కర్మభూమి అయితే మిగతా జీవరాశులు వారు మానవరూపంలో ఉన్నపుడు చేసిన కర్మల ఫలితంగా ఆ యా మానవులకు వచ్చిన శరీరాలు. ఇట్లు నానాయోనులలో గల జన్మలే - స్వేదజములు (బ్యాక్టీరియా, వైరస్‌లు), అండజములు (పక్షులు, కీటకములు), ఉద్భిజములు (వృక్షములు) మరియు అయోనిజములు లేక జరాయుజములు (మానవులు, క్షీరదములు) (రుద్రగీతలు - శ్రీమద్భాగవతము 4-24-64 చూడుడు). వీరు చేసిన ఆ పాపఫలితము వివిధ జీవరాసుల శరీరాలలో అనుభవించిన తర్వాత అనగా ఎన్నో కోట్ల జన్మల అనంతరము తిరిగి మానవ జన్మ పొంది సత్ కర్మలను ఆచరించే అవకాశము కల్పించబడుతుంది. మానవజన్మలో పరిపక్వత పొందినవారే దేవలోకము వెళ్ళుటకు అర్హులు అవుతారు. అప్పటిదాకా ప్రతి మానవుడు తాను చేయు కర్మలు - పనుల - దానధర్మముల ఫలితంగా వచ్చు వివిధ శరీరములను అనంతకోటి జన్మలలో అనంతలోకములలో తీసుకోవలసి

ఉంటుంది (*కర్మణా దైవనేత్రేణ జన్తుః దేహ ఉపపత్తయే। స్త్రియా ప్రవిష్టః ఉదరమ్ పుంసః రేతః కణ ఆశ్రయః ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 3-31-1). అదే ఆదిశంకారాచర్యుల వారి వాక్యము- *పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీ జఠరే శయనమ్,* ఇది తప్పదు (*అశ్రద్దధానాః పురుషాః ధర్మస్య అస్య పరన్తప । అప్రాప్య మాం నివర్తన్తే మృత్యు సంసార వర్త్మని ॥* గీత - 9-3). అదే దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు తెలియజేశాడు- సత్త్వగుణమునందున్నవారు క్రమముగా ఊర్ధ్వలోకములకు వెళ్ళుదురు. రజోగుణమునందున్నవారు భూలోకమునందు నివసింతురు. నీచమైన తమోగుణమునందున్నవారు నరకలోకములకు వెళ్ళుదురు (*ఊర్ధ్వం గచ్ఛన్తి సత్త్వస్థాః మధ్యే తిష్ఠన్తి రాజసాః । జఘన్యగుణ వృత్తిస్థా అధః గచ్ఛన్తి తామసాః ॥* భగవద్గీత -14-18).

మానవుల స్వభావములు, ఆలోచనా విధానములు ఎందుకు వేరు వేరుగా ఉంటాయి?

Understanding human Psycology in the light of Vedic Literature

ఒక్క మానవులకే తామెవ్వరో ఆలోచించుకొనే శక్తి ఉంది. దాన్నే, *అథాథో బ్రహ్మ జిజ్ఞాస,* అని వేదాంతసూత్రము తెలియజేస్తోంది. మానవులు వారి కర్మానుసారముగా వారి స్వభావములను అనుసరించి చేయు కర్మల ఫలితంగా సత్త్వ, రజో, తమస్సు గలవారై ఈ గుణముల మిళితమై రకరకాలుగా జీవించుచున్నారు. (*త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా । సాత్త్వికీ రాజసీ చైవ తామసీ చేతి తాం శృణు ॥* గీత - 17-2). (Everything is quantised) జీవుల యొక్క స్వభావం మరియు వారి ఆలోచన విధానమును నిర్ణయించేది ఏమనగా, వారు చేయు సహవాసము (దుస్సాంగత్యము లేక సత్సాంగత్యము), మరియు ఆహారపు అలవాట్లు. మంచి వారి మధ్యే ఉండాలి, వారితోనే తిరగాలి. ఉదయమం నుండి రాత్రి వరకు చేయు కర్మలు - పనులను బట్టి మన లక్షణములు తయారవుతవి - *"యథాకర్మ గుణంభవః"- క్వచిత్ పుమాన్ క్వచిత్ చ స్త్రీ క్వచిత్ న ఉభయం అంధ ధీః । దేవః మనుష్యః తిర్యక్ వా యథా కర్మ గుణం భవః* (శ్రీమద్భాగవతము 4-29-29). మానవుడు తాను చేయు పనులు - కర్మల వల్లనే వాడి గుణం, వాడి స్వభావము ఏర్పడుతుంది. తాను చేయు కర్మలు - పనులను బట్టియే బుద్ధి తయారవుతుంది.

అనగా బుద్ధి మారుతుంది, ఏర్పడుతుంది - *బుద్ధిః కర్మానుసారిణి.* కావున పనులను - కర్మలను బహుజాగ్రత్తగా ఆలోచించి చేయాలి, ఆలోచించి మాట్లాడాలి. ఏఏ కర్మలు చేస్తాము, ఎలా మాట్లాడుతాము అనేది - ఎవ్వరితో తిరుగుతాము ఏఏ పరిసరాలలో పెరిగామో ఆ విషయాలన్ని మన భవిష్యత్తును నిర్ణయిస్తుంది. కావున ఏరి ఏరి, కోరి కోరి మంచివారితోనే తిరగాలి. మంచి వారి మధ్యనే నివసించాలి. అదే సత్సాంగత్యమహిమ. సత్సాంగత్యము దొరికితే సర్వము దొరికనట్లే. ఎట్టి పరిస్థితులలో కూడా చెడువారితో సాంగత్యము చేయరాదు. చెడువారి మధ్య నివసించరాదు. చెడువారు కనిపిస్తే వారినుండి పారిపోవాలి. చెడువారు ఎవ్వరంటే-భార్య కాక ఇతర స్త్రీల గూర్చి చర్చించేవారు, జంతువులను చంపుకు తినేవారు-మాంసభక్షకులు, మద్యపానము చేయువారు, జూదగృహములు సేవించువారు, అబద్ధాలు మాట్లాడువారు, అక్రమార్జనకై ప్రాకులాడువారు, టైమ్‌పాస్ కబుర్లు, టి.వి సీరియల్స్ చూసేవారు, క్రికెట్ మొదలగు ఆటలయందు శ్రద్ధగలవారు. ఇట్టివారు హరిభజన, నిత్య పురాణ పఠన చేయనివారు.

ఇలా భగవద్గీత, శ్రీమద్భాగవతములయందు మానవుల దిశానిర్దేశములు గలవు. వేదాల సారమైన శ్రీమద్భాగవతమంటే కట్టుకథలు కావు. ఇవి జరిగిన చరిత్రలు, జరుగబోయే చరిత్రల వివరణ. స్వామితో జీవులకు గల సంబంధాలను చర్చించేది శ్రీమద్భాగవతము - *భాగవతమ్ పురాణం దశ లక్షణమ్.* శ్రీమద్భాగవతము వివరించే అంశాలు - సృష్టిక్రమము, బ్రహ్మాండాల ఏర్పాటు, జీవుల శరీరాల ఏర్పాటు, సృష్టిని రక్షించు విధానము, జీవులు చేయవలసిన కర్మలు, మన్వంతర చరిత్రలు, దేవుని అవతారములు, లీలలు, ప్రళయపద్ధతి, మోక్షపద్ధతి, ఆశ్రయము మొదలగునవి (*శ్రీశుక ఉవాచ - అత్ర సర్గః విసర్గః చ స్థానం పోషణం ఊతయః । మన్వన్తర ఈశానుకథాః నిరోధః ముక్తిః ఆశ్రయః ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 2-10-1). దీనిలోకి వెళితే జీవిత నగ్న సత్యాలు అర్థమవుతాయి. శ్రీమద్భాగవతంలో ఆత్మానుశాసనము కలదు. దాన్నే భగవద్గీతలో నీవు నిన్ను ఉద్ధరించుకోవాలి అని స్వామి తెలియజేశాడు- *ఉద్ధరేత్ ఆత్మనా ఆత్మానమ్* - గీత 6-5. ఈ విషయమే బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు (1-3-28) లో - *అసతోమా సద్గమయ తమసోమా జ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మా అమృతంగమయ,* అని తెలియజేయబడింది. అంటే జ్ఞానమును పొందే హక్కు జీవునకు గలదు- *జ్ఞానాధికరణమ్ ఆత్మా.* వేదశాస్త్రమందు

నమ్మకంలేని మానవుడు విపరీత జ్ఞాన సముపార్జనలోబడి టెక్నాలజిని సృష్టించి కలుషిత వాతావరణమునకు కారణమగుచున్నాడు. టెక్నాలజి మరియు అటామిక్ బాంబులు ఇవే సరియైనవి అని మూర్ఖంగా వాదిస్తాడు.

కర్మసిద్ధాంతము, పునర్జన్మ సిద్ధాంతము వేద ప్రతిపాదితములు. సృష్టికి మూలం బీజము, క్షేత్రము గాదు - *అహంబీజ ప్రదాపిత* - గీత. తర్కశుద్ధి, హేతుబద్ధము, సత్యనిష్ఠ, శాస్త్రసమ్మతము అయినది అహింసాబద్ధమైన ధర్మము. ధర్మదేవతను పాలించువాడు దేవాదిదేవుడు శ్రీహరి. ఉదాహరణకు కన్నతల్లి తప్ప ఇతర స్త్రీలు అంతా భార్యలే అనుకునేది పాశ్చాత్య భావన అయితే చేసుకున్న భార్య తప్ప అన్య స్త్రీలు అంతా తల్లులే అనే భావన వైదిక ధర్మము (*మాతృవత్ పరదారాఃశ్చ పరద్రవ్యాణి లోష్టవత్ । ఆత్మవత్ సర్వభూతాని యః పశ్యతి స పశ్యతి*). ఇదే మానవులను పశువుల నుండి వేరు చేయునది. ఏ ప్రాణిలో నాడీవ్యవస్థ గలదో (Nervous System) వాటికి బాధలు, తెలివి అధికము. అట్టివాటిని చంపుకు తినేవాడు హీనుడు. అన్ని జీవులను గౌరవించువాడు ఉత్తమమైన మానవుడు. అతడే సాధు పురుషుడు.

మానవశరీరమున ఏమి ఉంది? మానవ శరీరము ఎందుకు వచ్చింది ? మానవుడు చేయాల్సింది ఏమి? మానవ జన్మ మనము కోరితే వచ్చిందా?

మానవ శరీరమంటే - తోలుతిత్తి ఇది తూటులు తొమ్మిది, తుస్సుమనుట ఖాయము! ఈ తొమ్మిది రంధ్రాల గుండా చెడుపదార్థాలే బయటకు వస్తాయి. అంటే ఇటువంటి గలీజు శరీరము మనకు వచ్చింది. ఇది ఎందుకు వచ్చిందో మనము ఆలోచించాలి. వచ్చిన శరీరము ఉంటుందా అంటే అది ఎప్పుడు పోతుందో తెలియని పరిస్థితి. తొమ్మిది తూట్లు ఉన్న ఈ శరీరంలో ప్రాణవాయువుల మధ్యగల జీవాత్మ ఉండటమే కష్టం. అంతేగాక శరీరం నిండా వేలకొలది చర్మరంధ్రాలు మరి వాటి నుండి చమట రూపంలో ఎన్నో మలినాలు వస్తూనే ఉంటాయి (శ్రీమద్భాగవతము-11-8-33). మరి ఈ శరీరానికి ఎన్ని సెంట్లు పూసినా, బాడీస్ప్రేలు వాడినా బయటికి వచ్చేది దుర్గంధమే. కావున శాశ్వతమైన సుగంధభరితమైన శరీరము పొందుటకు ఏం చేయాలో గ్రహిద్దాము-

మానవ శరీరంలో కనబడే మట్టి, నీరు, గాలి, అగ్ని, ఆకాశములతో గూడిన పాంచభౌతిక స్థూల శరీరంతోపాటు సూక్ష్మశరీరము మరియు చైతన్యమైన జీవాత్మ గలదు. సూక్ష్మశరీరమనగా అంతఃకరణ చతుష్టయము- మనో బుద్ధి అహంకార చిత్తములతో కూడినది సూక్ష్మశరీరము (శ్రీమద్భాగవతము - 3-26-14,21, 26,27,30,70). మనకు కనబడే పాంచభౌతిక శరీరము- చర్మము, మాంసముతో తయారైన ఎముకల గూడు, ఇంకా వివరాలకు వెళ్ళితే అది మట్టి, నీరు, గాలి, అగ్ని, ఆకాశమయము. వీటినే పంచ మహాభూతములు అని అంటారు. వీటితోపాటు పంచతన్మాత్రలు ఉంటాయి. వీటన్నింటి కలయిక వల్ల పంచజ్ఞానేంద్రియాలు-చర్మము, కళ్ళు, చెవులు, నాలుక, ముక్కు మరియు పంచ కర్మేంద్రియాలు- వాక్కు, పాదములు, గుదము, చేతులు, జననేంద్రియము ఏర్పడుతాయి. ఇట్లా 24 అంశలతో కలది మానవశరీరము. ఈ శరీరము అంతటా జీవాత్మ వ్యాపించి ఉండడం వల్లనే శరీరము చైతన్యం కలిగి ఉంటుంది. ఈ శరీరము పనిచేయాలంటే ప్రాణాలు కావాలి. శరీరములో ప్రాణాలు నిలువాలంటే అన్నపానాదులు కావాలి. అప్పుడే అవి శరీరాన్ని పనిచేయించ గలుగుతుంది. దీన్నే ధారణ శక్తి అంటారు. కడుపునిండగానే శరీరమున గల మనస్సుకు కావల్సినవి ఇంద్రియభోగాలు. అధర్మ పద్ధతి ద్వారా కూడా ఇంద్రియ భోగాలు కోరేది దుష్టమైన మనస్సు. బుద్ధిని వాడి విచక్షణా జ్ఞానంతో మనస్సును నియంత్రించాలి. బుద్ధికి జ్ఞాన సముపార్జన శక్తి మరియు ఆలోచన శక్తి ఉంటే దీనికి సహకరించేది కంప్యూటర్‌కు ఉన్నటువంటి హార్డ్ డిస్క్ లాంటిది - చిత్తము. కావున బుద్ధిని వాడి ఇంద్రియలోలుడైన మనస్సును జీవుడు నియంత్రించాలి. ఇది అసాధ్యము అని అనుకొంటారు. కాని ఇది సాధనతో, జ్ఞానముతో, సత్‌సాంగత్యముతో సులభముగా సాధించవచ్చును. ఏలననగా ఇంద్రియాల కంటే మనస్సు, మనస్సు కంటే బుద్ధి, బుద్ధికంటే జీవుడు లేక జీవాత్మ గొప్పదని కృష్ణస్వామి గీతలో తెలియజేశాడు (3-42, 7-14). జీవితాన్ని సులభముగా తీసుకొనేవాడికి ఇంద్రియనిగ్రహము కష్టతరమైనది. అట్టివాడు నోటిని జననేంద్రియములను నియంత్రించలేక అడ్డమైన తిండ్లు, అడ్డమైన తిరుగుళ్ళకు అలవాటు పడతాడు. త్రాగుట, మాంసభక్షణ, పరస్త్రీసాంగత్యము కావాలంటాడు (చుక్క, ముక్క, పొక్క). అందుకు ఉదయం లేవగానే మనస్సుకు చెప్పుదెబ్బలు తినిపించాలని అనగా చెప్పుతో శరీర అవయవములను కొట్టాలని శ్రీభక్తి వినోద

ఠాకురు గారు చమత్కరించారు. ఇంద్రియలోలుడైన గర్విష్ఠి తన సౌందర్యముతోను, ధనముతోను, విపరీతజ్ఞానముతోను ప్రకృతిని అనుభవించాలని ప్లాన్లు వేస్తాడు. అట్టివాడిని స్వామి వదలడు. అట్టివాడికి కూడా ఎన్నో అవకాశాలు ఇచ్చి చూస్తాడు స్వామి. అయినా వినకపోతే మృత్యురూపంలో వాడి ముందుంటాడు (గీత 10-34). ఏ మాత్రము కొంత జాగ్రత్తపడి ఇంద్రియములను అదుపు చేసుకోగలవాడు రాజసిక లక్షణములను, ఇంద్రియ నిగ్రహము చేసుకొన్నవాడు సాత్త్విక లక్షణములను కలిగి ఉంటాడు. "ఇంద్రియ నిగ్రహముతో పనిలేదు, కనబడే ప్రతి దానితో అనుభవిస్తా, కనబడేదంతా నా ఆనందము కోసమే", అనే వాడు తామసిక గుణము కలవాడు. అట్టివాడు గాడిద లాగా పని చేస్తాడు, కుక్కలాగా ఎంజాయి చేసే వాడవుతాడు. ఇట్లా జీవులు వారు తిరిగే స్నేహితుల్ను, ఆహారపు అలవాట్లు, చేయుకర్మలను ననుసరించి వారి స్వభావము గుణములు నిర్ణయింపబడతాయి- *బుద్ధిః కర్మానుసారిణి.* ఇలా జీవుడు త్రిగుణవిషయముల యందు ఆసక్తుడు అవుతాడు. కాని వీటిని అంటిపెట్టుకున్న శరీరమునగల జీవఆత్మకు కావల్సింది పరమాత్మ (*జీవస్య తత్త్వ జిజ్ఞాసా న అర్థః యః చ ఇహకర్మభిః* - శ్రీమద్భాగవతము - 1-2-10). మనస్సు, బుద్ధి - ఈ రెండింటి కొట్లాటయే మన వచ్చే జన్మలో ఏ శరీరము తీసుకుంటామో నిర్ణయించేది. సంస్కారముల సముదాయము సంస్కృతి గలవాడే మానవుడనబడతాడు. బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ లేక గార్హస్థ్య, వానప్రస్థ, సన్యాస ఆశ్రమాల ద్వారా మానవజీవితాన్ని క్రమబద్ధీకరించేది వేదశాస్త్రము. దాన్ని ఒప్పుకొని ఆచరిస్తే మానవులు దేవతలవుతారు. త్రిగుణ విషయములయందు ఆసక్తి గల మనస్సునకు విరుగుడు స్వామిని కర్మల ద్వారా పూజించటయే (*యతః ప్రవృత్తిః భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ । స్వకర్మణా తమ్ అభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః ॥* గీత - 18-46). స్వామి యందు అసూయ లేకుండా ఉండుటయే ముఖ్యమైన విషయం- *గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామి అనసూయవే* - గీత 9-1, *నిర్మత్సరాణామ్ సతామ్* - శ్రీమద్భాగవతము 1-1-2. ఇది రావాలంటే అహంకారాన్ని వదలి నిజమైన గురువుల సేవలోనే ఇది అనుభవంలోకి వస్తుంది. నిజమైన గురువంటే - సంప్రదాయములేని అనగా గురుపరంపరలోలేని గురువులను ఆశ్రయించరాదు. కావున వెంటనే సద్గురువును కనుగొని వారిని ఆశ్రయించాలి. అప్పుడే లాభం చేకూరుతుంది.

ఇదంతా నమ్మక - "నా ఇష్టము వచ్చినట్లు చేస్తా-జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తా" అనేవాడి గతి అధోగతి. అట్టివాడు చేసే కర్మలు-పనుల ఫలితంగా వాడికి మరుజన్మలో నీచమైన జంతుశరీరము వస్తుంది-*యజ్ఞార్థాత్ కర్మణః అన్యత్ర లోకోయం కర్మబన్ధనః।* భగవద్గీత-3-9. అట్టివాడికి ఈ లోకమునగాని, చచ్చిన తర్వాత వచ్చు పరలోకమున గాని సుఖశాంతులు ఉండవు- *అనంత దుఃఖం చ న వేద మూఢాః* (శ్రీమద్భాగవతము-5-5-16). అట్టివాడు అహంకారముతో విఱ్ఱవీగిపోతు ఇంద్రియ తృప్తికై ప్రాకులాడుచు దిగజారిపోతుంటాడు- *అజ్ఞః చ అశ్రద్దధానః చ సంశయాత్మా వినశ్యతి । న అయంలోకః న అస్తి పరః న సుఖం సంశయాత్మనః ॥* (గీత 4-40). మంచివారితో నడుస్తూ, సద్గురువుల బోధనలను వింటూ, ఇంద్రియ నిగ్రహము, దాన ధర్మములు ఆచరించినచో జ్ఞానవంతుడవుతాడు (*శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానమ్, తత్పరః సంయతేన్ద్రియః జ్ఞానం లబ్ధ్వా పరాం శాంతిమ్ అచిరేణ అధిగచ్ఛతి ॥* గీత 4-39). సుఖశాంతులకు మార్గము జ్ఞాన సముపార్జన మరియు ఇంద్రియ నిగ్రహమని స్వామి తెలియజేశాడు.

రాక్షసులు, దానవులు వీరు కూడా పూర్వజన్మలో దేవతలు - పూర్వోదేవః - అమరకోశం. చెడు అలవాట్లు ఉన్న మానవుడు రాక్షసుడవుతాడు, మంచి అలవాట్లు ఉన్న మానవుడు దేవత అవుతాడు. మాంసము తినేవారు పిశాచములు అవుతారు - పిశాచవత్ (పిశిత = మాంసము). *పిశిత మశ్నంతీతి పిశాచాః* - ఉదా: కుబేరానుచరులు. **ఇదే కర్మ సిద్ధాంతము.**

రాక్షసత్వమును విడనాడాలంటే సత్యము ఏమిటో గ్రహించాలి. స్వామి ఎవ్వడో గుర్తించాలి. స్వామిని అంతటా చూచుటకై భక్తియోగము, కీర్తన, జపము, భక్తియుతకర్మలు చేయాలి. అప్పుడే జీవులలోని అన్ని మలినాలు పోతాయి. భజన అంటే స్వామికి చెంచాకొట్టడము కాదు. మన బుద్ధితో ఉత్తములను స్మరిస్తే మనమూ ఉత్తములము అవుతాము కదా! స్వామి, నీ భజనల వల్ల, స్తోత్రముల వల్ల, కీర్తనల వల్ల ఉబ్బిపోయేవాడు కాదు (శ్రీమద్భాగవతము -3-9-31,32, గీత 6-29,30).

శరీరం ఉంది కావున శారీరక ధర్మాలు అవసరము. దాని పోషణకై చక్కటి సేంద్రియ ఆహారము తీసుకోవాలి. ఆరోగ్యవంతంగా జీవించాలి. టెక్నాలజీకి

కూడా దూరంగా బ్రతుకుటవల్ల కొంత ఆరోగ్యం సమకూరుతుంది. నేడు లభ్యమయ్యే కూరగాయలు, పాలు, వంటనూనెలు, ధాన్యములు అన్ని సహజములు, ప్రకృతికి చెందిననవి కావు, అవి విషపూరిత పెస్టిసైడ్, ఇన్‌సెక్ట్‌సైడ్‌లతో నిండి ఉన్నవి (Systemic and contact fugicides and insecticides). అవి అనారోగ్య హేతువులు. అవి లివర్, కిడ్నీ, గుండెజబ్బులకు కారణములు. కావున బుద్ధిగలవారు వారి మిత్రులతో కలసి కొంత అయినా స్వంతంగా కూరగాయలను పండించి స్వామికి అర్పించి వాడుకోవాలి. ఇట్లు చక్కటి ఆహారము భుజిస్తేనే మానవుడు ఆరోగ్యమంతుడై సరిగ్గా ఆలోచించగలుగుతాడు, నిత్యకర్మలను శ్రద్ధగా ఆచిరిస్తూ మోక్షమార్గమున వెళ్ళగలడు. కావున పూజలు, పారాయణముల కంటే ముఖ్యమైనది వ్యవసాయం (*ఆహార శుద్ధౌ సత్త్వ శుద్ధిః*). స్కాందపురాణంలో ఆవుల వల్లనే ఆరోగ్యమని, ఆవుల మధ్య నివసించాలని మన పెద్దలు, మహర్షులు నిర్ణయించారు- *"గవాం మధ్యే నివసామి"* అని స్వామియే తెలియజేశాడు.

ఆవుపేడలో లక్ష్మీదేవి నివసిస్తుందని మన ఋషులు గుర్తించారు. ఆవు పేడ యొక్క రూపాంతరమే అన్నము. ఆవులను కబేళాలకు తరలిస్తూ ఆవు పేడలేక, ఆవు పేడవేయక రసాయనిక ఎరువులు, పెస్టిసైడ్‌లతో తయారయ్యే కూరగాయలు, పప్పుధాన్యాలు విషతుల్యము. కావున ఇంటికో ఆవు ఉంటేనే అది గృహము అని పిలువబడును. లేకపోతే అది బిలముతో సమానము. అందు నివసించువారు ధనవంతులైనా రాక్షస ప్రవృత్తికి చెందినవారవుతారు.

స్థూలశరీరం సూక్ష్మశరీరములతో అంటిపెట్టుకొన్న జీవాత్మ ఆనందించాలి అంటే దానికి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం అవసరం. అందుకే స్వామి సేవ చేయాలి (*ఆనందోమయో అభ్యాసాత్* - వేదాంత సూత్రము). అదే జీవుల నైజము, లక్షణం, అదే జీవుల ప్రకృతి. ఆత్మ ఉంది కావున ఆధ్యాత్మిక ధర్మం, శరీరము ఉంది కావున శారీరక ధర్మాలను సమతుల్యంగా నడుపుచూ మానవ జీవన ప్రగతికి తోడ్పడాలి. కావున శారీరక ధర్మాలు, అధ్యాత్మిక ధర్మాలు రెండూ అవసరమే. ఈ రెండింటిలో దేనిని అగౌరవపరచినా జీవనం వ్యర్థమే. అట్టివాడు జీవించడం పశుతుల్యమే.

తండ్రియైన దేవుని వదలిన పుత్రుడు కష్టాలపాలౌతాడు. ఇది ఎట్లా అంటే సముద్రము నుండి బయటపడిన ఒక నీటిచుక్క ఆకాశంలో ఆవిరిగాను, గాలిలో

వర్షరూపముగాను, భూమిపై ప్రవాహరూపముగాను సంచరించి విభిన్న పరిస్థితులవలన మందు సీసాలోపలనూ, వంట పాత్రలోపలనూ, ప్రాణుల కడుపులోపలనూ, మురికికాలువ లోపలనూ పలురకమైన బాధలకు లోనై ఉండిపోతుంది. చాలా కాలము భ్రమించిన తరువాత ఆ నీటి చుక్క మళ్ళీ సముద్రమును చేరుకొని సుఖమును పొందుతుంది. సముద్రపు తలముపై యున్న నీటిచుక్కలే ఈ విధముగా బైటకు వచ్చి కష్టపడుతాయి. కాని గంభీర సముద్రములో నున్న చుక్కలు బైటకు రావు. ఇదే విధముగా తటస్థ శక్తితో అవస్థితులైన జీవులు భగవంతుని మరిచి మాయాశక్తి యొక్క ఆధీనములోకి వచ్చి ఇహ లోకములో కష్టపడుతున్నారు. కాని భగవద్ధామాన్ని చేరుకొని భగవంతుని ఆరాధనలో మగ్నులైన జీవులు మాయా ప్రపంచానికి రారు. శ్రీకృష్ణుడు దీనిని గీతలో చెప్పియున్నాడేమనగా, *"యద్గత్వా న నివర్తంతే తద్ధామ పరమం మమ"*. అనాదిగా భగవద్బహిర్ముఖులు అయిన జీవులు మాయాబద్ధతల వలన జన్మ జన్మాంతరములలో పడనిపాట్లుపడుతూనే ఉంటారు. బుద్ధిని వాడి తానెవ్వరో తెలుసుకొన్న, ఆ తరువాత సాధుపురుషుల కృప వలన మోక్షమార్గాన శ్రీకృష్ణసాన్నిధ్యమును పునః సంపాదించి అశోకమును, అభయమును, అమృతత్వమును చెందుతారు. శ్రీకృష్ణభక్తికి తరుణోపాయము భక్తియుత కర్మలు. దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఎక్కడో దూరానలేడు, మన వెంటనే, మనతోటే అంటిపెట్టుకుని ఉన్నాడు –

నాహం వసామి వైకుంఠే న యోగి హృదయే రవౌ ।
మద్భక్తా యత్ర గాయంతి తత్ర తిష్ఠామి నారద ॥

ఈ జడ ప్రపంచములోఉన్న చతుర్దశ బ్రహ్మాండములలో నివసిస్తున్న స్థావర, జంగమ, ఖేచర, భూచర, జలచర, దేవ, గంధర్వ, యక్ష, రాక్షస, కిన్నర, నాగ, కింపురుష ఇత్యాది సమస్త జీవులు – మాయాబద్ధులు. వీరందరూ కర్మఫలమును అనుభవిస్తూ చావు పుట్టుకలకులోనై జైలులాంటి భూమండలమున నివసిస్తున్నారు. జీవితము పోయేది అని తెలిసినా ఎన్నో ప్లాన్లతో యువకులు, వృద్ధులు జీవనం కొనసాగిస్తున్నారు. ఎన్నో బాధలను పడుతున్నా, అవి ఎందుకు వస్తున్నాయో గ్రహించలేని మూర్ఖుడు మానవుడు (*పదం పదం యత్ విపదం న తేషామ్* – శ్రీమద్భాగవతము 10-14-58). అశాశ్వతమైన జీవితాన్ని (*అశాశ్వతమ్*,

దుఃఖాలయమ్ – గీత) శాశ్వతంగా చేసుకోవాలనే ప్రయత్నంతప్ప, సత్యాన్వేషణ చేయుటలేదు. వైకుంఠధామానికి మరి జడ బ్రహ్మాండాలకు ప్రభువైనవాడు కేవలముగా పరమేశ్వరుడొక్కడే. సర్వకాలములో ఉండేవాడొక్కడే, అతడే పరమపరుషుడైన శ్రీకృష్ణుడు లేక శ్రీహరి, అతడే సమస్త యజ్ఞములకు ప్రభువు. ఇంద్రియలోలులైన జీవులు మత్తుపదార్థములు, స్త్రీవాంఛ, దొంగతనము, ధనము కూడబెట్టుట మొదలగు చెడుఅలవాట్లకు బానిసలై బ్రతకడంవల్ల ఈ భూమండలమనే జైలులోనే అనాదిగా ఉంటున్నారు.- *సత్యంనాస్తి ధర్మంనాస్తి నాస్తి ధర్మపరాయణః.* ఇట్టివారు వారి వారి కర్మానుసారంగా అనంతకాలంగా వివిధ శరీరాలు తీసుకుంటూ వివిధ మర్త్యలోకాలలో భ్రమిస్తూనే ఉంటారు. కావున ఈ సృష్టి కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. జీవులకు బుద్ధి వచ్చే దాకా భూమండలాల సృష్టి, ప్రళయములు జరుగుతునే ఉంటాయి, మరి వాటిని నడిపించువాడు శ్రీహరియే (శ్రీమద్భాగవతము-4-7-50). కావున తెలివితో ఆలోచించి, సత్యాన్వేషణకై సాధుసంగము కోరాలి, తనది ఈ శరీరము కాదు, "తాను దివ్యశరీరమున చతుర్భుజుడనై వైంకుఠలోకములలో శాశ్వత ఆనందంతో శాశ్వతంగా నివసించువాడను", అని గ్రహించాలి (*ముక్తిర్ హిత్వా అన్యథా రూపమ్ స్వరూపేణ వ్యవస్థితిః* - శ్రీమద్భాగవతము-2-10-6), *తద్విష్ణోః పరమంపదమ్ సదా పశ్యంతి సూరయః* - ఋగ్వేదమ్ 1-22-20. ఇప్పుడు నడిచే 'అనర్థపరంపర' నుండి తెలివిగా తప్పుకోవాలి (శ్రీమద్భాగవతము -4-29-36). సద్గురువును ఆశ్రయించి ఆయన సేవచేసుకోవాలి. గీతాశాస్త్రాన్ని నిత్యము శోధించాలి. దీనికై డబ్బుతో పనిలేదు. శ్రద్ధ ఒకటే అవసరము *(శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానమ్).* కావున బీదవారైనా, ధనవంతలైనా, పండితులైనా, చదువుకోనివారైనా దేవుని గూర్చి తెలుసుకొనుటకు అర్హులు *(జ్ఞానాధికరణమ్ ఆత్మా).* కావున కర్మానుసారంగా వచ్చిన ఈ శరీరాన్ని, ఆలోచనా విధానాన్ని, మాట్లాడగలిగే శక్తిని మనస్సుతో గట్టిగా సంకల్పించుకొని (*తను వాక్మనోభిః*) శ్రీహరి కథా శ్రవణమును (*శృతిగతామ్*) ఎవరైనా ఏ స్థితిలో ఉన్నవారైనా (*స్థానే స్థితిః*) వినాలి. ఆ తర్వాత విన్నదాన్ని ఆచరించాలని శ్రీమద్భాగవతగ్రంథము తెలియజేస్తోంది (శ్రీమద్భాగవతము- 10-14-3).

అసలు దేవుడనేవాడున్నాడా? సృష్టికర్త ఎవ్వడు? దేవుడు మనకు కనబడకుండా దాక్కున్నాడా?

దేవునికి చెందిన జ్ఞానము పరోక్ష జ్ఞానమని వేదములు వర్ణిస్తున్నాయి. అనగా పరోక్షజ్ఞానము ద్వారా దేవుడున్నాడని గ్రహించాలి (*సోఽయం స్థితి వ్యతికర ఉపశమాయ సృష్టాన్ సత్త్వేన నః సురగణ అనుమేయ తత్త్వః ॥* శ్రీమద్భాగవతము- 4-1-57). దేవుడు ప్రత్యక్షముగా కనబడడు. దేవుని మనము చూడలేము. ఏలనన దేవుని రూపము దివ్యమైనది. మన శరీరము మట్టితో తయారైనది, మన కళ్ళు మాంసపు కళ్ళు. ఆయన శరరీరము - జ్ఞానము, బుద్ధి, ఆనందమయ కోశములతో తయారైనది (Knowledge, Intelligence and full of bliss) - *ఈశ్వరః పరమకృష్ణ సత్ - చిత్ - ఆనంద విగ్రహః* - బ్రహ్మసంహిత. కావున ఆయన శరీరము దివ్యమైనది, మనలాంటి మట్టి శరీరము కాదు (*జన్మకర్మచ మే దివ్యమ్*-గీత). మన శరీరమును నలిస్తే మట్టి వస్తుంది. స్వామి శరీరమును నలిస్తే ఆనందము, బుద్ధి, జ్ఞానము బయటకు వస్తాయి. అయితే ఆయన యోగనిద్ర చేసినప్పుడు ఆయన అంశాశరీరము నుండి వచ్చు శక్తి వల్ల బ్రహ్మాండాలు కోట్లకొలది ఏర్పడుతాయి. శక్తి రూపాంతరము పదార్థమని శాస్త్రజ్ఞులు కూడా అంగీకరించారు ($e=mc^2$). అదే సృష్టికి మూలము. అవే మనకు కనబడే గెలాక్సీలు, నక్షత్రరాశులు. మన కళ్ళు మాంసముతో చేయబడినవి. ఇవి భౌతిక పదార్థములను మాత్రమే చూడగలవు. ఇవి దివ్య శరీరముగల దేవుని జూపలేవు. అదే విషయాన్ని బ్రహ్మదేవుడు శ్రీమద్భాగవతమున తెలియజేశాడు ఇలా - స్వామి! నీవు మనస్సునకు అందని వాడవు. ఎందుకంటే మాది మాయాపూరిత జ్ఞానము, గుణములు. నిన్ను శరణం అంటే కనపడతావు (శ్రీమద్భాగవతము-4-7-31). అర్జునుడు స్వామిని చూచుటకై దివ్యనేత్రాలను పొందాడు (గీత). అర్జునుడికి కృష్ణస్వామి తన విరాట్ రూపమును చూపాడు. కామక్రోధ లోభమోహామద మాత్సర్యము అను అరిషడ్ వర్గములతో బాధపడుజీవులు దేవలోకమును చేరలేరు, చూడలేరు. వారు అనంత జన్మలలో 84 లక్షల జాతుల జీవుల శరీరాలను మారుస్తూ జైలులాంటి ఈ భూమండలముననే బ్రతకాల్సి ఉంటుంది. దీనికి మూడంతలు గలవి దివ్యలోకములు. అచ్చట దివ్యపురుషులు నివసిస్తారు-పరమానందముతో స్వామిని

చూస్తూ ఆయన లీలలను చూస్తూ ఆయనతో సరససల్లాపాలు ఆడుతూ దాస్య సాఖ్యవాత్సల్య మాధుర్య రసాస్వాదనలలో ఉంటారు.

మన కళ్ళు కరెంటును చూడగలవా? పరమాణువులోని ఎలక్ట్రాన్‌లను చూడగలవా? అయితే అవి ఉన్నట్టు పరోక్ష జ్ఞానము ద్వారా తెలుస్తున్నది. అట్లే గాలిని చూడలేము, కాని అది ఉన్నట్లు గ్రహించగలము. వేద జ్ఞాన ప్రతిపాదితమైన పాంచభౌతిక పదార్థాలలో అతి సూక్ష్మమైనది, కంటికి కనబడనిది అయిన ఆకాశం – Space - Ether (శబ్దతన్మాత్ర – శబ్ద గుణకమ్ ఆకాశమ్) ఉన్నట్లుగా ప్రముఖ శాస్త్రజ్ఞుడు ఆల్బర్ట్ ఐనిస్టీన్ గ్రహించాడు, మరి దానిలోనే గ్రహాలు, నక్షత్రాలు తేలియాడుతున్నట్లుగా గుర్తించాడు. మరియు అవి సరియైన కక్ష్యలలో ఒక గ్రహానికి ఇంకొక గ్రహము అండగా నిలుస్తూ అట్లు ఒక దానిని మరొకటి ఆకర్షిస్తూ క్రిందకు గాని పైకి గాని ప్రక్కలకు గాని పోకుండ తిరుగుటను నోబెల్ లారెట్ ఆల్బర్ట్ ఐనిస్టీన్ వివరించాడు (Einstein's Theory of General Relativity). ఇట్లా మన ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రమునకు అందనివి మన వేదాలలో పురాణాలలో ఎన్నో వర్ణింపబడ్డాయి. శ్రీమద్భాగవతమున సృష్టి వివరములు, విశ్వము యొక్క నిర్మాణము ఎంతో వివరంగా ఉంది. విశ్వం ఎంతో తెలివితేటలతో నిర్మింపబడింది. సూర్యుని ఉదయాస్తమయముల వలననే పగలు రాత్రి, సూర్యసంచారము, భూసంచారము, ఋతువులు కలుగుతుంటాయి. మనకు గాలి, నీరు, అన్నము అందించునది ప్రకృతి. ఆ ప్రకృతి పురుషుని తెలివి వల్లనే పనిచేస్తోంది (*మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్* । – శ్రీకృష్ణవాక్యము–గీత–9–10). కాబట్టి ఈ విశ్వము సక్రమముగా పనిచేయకపోతే మనము బ్రతకలేము. ఈ విశ్వమును నడిపించువాడు పరమపురుషుడు అని వేదాలు ఘోషిస్తున్నాయి. వాడే దేవాదిదేవుడు అయిన శ్రీకృష్ణుడు. ఆయన కోమలాంగుడు, సుందరాంగుడు, శ్యామసుందరుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడు, ఆయన అనంతుడు కావున అనంతనామములు గలవాడు. అట్లే సృష్టి కార్యమును నిర్వహించుటకు ఎన్నో రూపాలు, ఎన్నో వేషాలు వేస్తాడు. మంచివారిని రక్షిస్తాడు, చెడువారిని మట్టి కరిపిస్తాడు. ఆయన పనే అది. ఆయనను చూడాలంటే మనము దివ్యనేత్రాలను పొందాల్సిందే. ఆయన గోలోకవాసి, ఆయన వివిధ రకముల శక్తులతో, అంశలతో, రూపాలతో, రూపాంతరములతో విలసిల్లుతాడు. ఆయా శక్తులతో

సృష్టిని నడుపుతాడు (*పరాస్య శక్తిర్ వివిధైవ శ్రూయతే* – ఉపనిషత్తు) (*అద్వైతం అచ్యుతం అనాదిం అనంతరూపమ్* – బ్రహ్మసంహిత 5-33). (*పూర్ణస్య పూర్ణం ఆదాయ పూర్ణం ఏవావ శిష్యతే*–ఉపనిషత్తు). ఆయన తన అంశరూపముగా జీవులలో జీవాత్మలతో పాటు పరమాత్మగా మనతోనే ఉన్నాడు (*ఈశ్వర సర్వభూతానాం హృదేషు తిష్టతి* – గీత 18-61). తన మరో అంశతో స్వామి సర్వవ్యాపకుడు కూడా *(వదంతి తత్ తత్త్వవిదః తత్త్వం యద్‌జ్ఞానం అద్వయమ్, బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యతే* ॥ శ్రీమద్భాగవతము - 1-2-11). (*ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదంతి* - ఋగ్వేదము). *పరః పురుషః ఏకః* (శ్రీమద్భాగవతము-1-2-23). ఇది ఎట్లా అంటే సూర్యుడు వేరు, సూర్యకిరణములు వేరైనట్లు. అట్లే స్వామి కూడా ఎన్నో శక్తులను ప్రదర్శిస్తూ ఈ సృష్టిని నడుపుచున్నాడు. శక్తిని పదార్థముగా మార్చవచ్చు అని శాస్త్రజ్ఞులు కూడా అంగీకరించారు ($e=mc^2$). *"ఇందుకలడందులేడని సందేహము వలదు, ఎందెందు వెదకిన అందందే గలడు, చక్రి సర్వోపగతుండు"* – ప్రహ్లాదుడు - శ్రీమద్భాగవతము. కావున స్వామి గలడు, స్వామి పరిపాలన కలదు. అష్టదిక్పాలకులు గలరు. మనలను నిర్దేశించు నవగ్రహములు, వాటి అధిపతులు గలరు. అట్లే సూర్యచంద్రులు, పంచభూతములను నియంత్రించు దేవతలును గలరు. వివిధ రకాలైన జీవరాశులతో గల ఊర్ధ్వఅధోలోకాలు వాటి పాలకులైన బ్రహ్మ విష్ణు శివాదులు, మనువులు, ఋషులు మరెందరో గలరు. ఇదంతా పరోక్ష జ్ఞానము - కంటికి కనబడనిది – ఇది బుద్ధిగలవారికి అర్థమవుతుంది. ధన గర్వంతో మాట్లాడే కంస దుర్యోధనాదుల లాంటి వారికి అర్థము కానిది దేవుని రాజ్యపాలన. తల్లిపాలు తాగి తల్లిలేదనే మూర్ఖపు జాతితో ఏమి మాట్లాడగలము! దేవుడు తయారు చేసే భోజనం తింటూ అసలు దేవుడు లేడు, వాడితో మనకేమి పని, వాడి గూర్చి ఆలోచించరాదు అంటూ, ఉన్నదానిని తిని అనుభవిద్దామని అతి తెలివి ప్రదర్శించేవారు కోకొల్లలు. దేవుని విషయములు, సృష్టి రహస్యములు, లోకముల పాలనావిధానము, జీవుల గ్రహాంతరయానము, బ్రహ్మాండ పిండాండముల నిర్మాణ విషయములు శ్రీమద్భాగవతమున సవివరముగా గలదు. మనకు జన్మ ఎందుకో, మృత్యు బాధ ఎందుకో, దాని నుండి ఎట్లా తప్పించుకోవాలో అన్ని విషయాలను మన మహర్షులు అందు చర్చించారు.

జీవుల గ్రహాంతర సులభయానము:
మరణము తర్వాత జీవుని గతి ఏమి?

మన భూమండలములోని జీవుల శరీరములు పాంచభౌతికములు అనగా జీవాత్మ + సూక్ష్మశరరీము మరియు మట్టి, నీరు, గాలి, అగ్ని, ఆకాశములతో తయారైనవి. ఇవి పనిచేయాలంటే నీరు, మట్టి, అగ్ని, గాలి, ఆకాశము అవసరము. మిగతా కొన్ని లోకాలలో నివసించు జీవుల శరీరాలు వేరువేరుగా ఉంటాయి. ఉదా: సూర్యమండలములోని జీవరాశులు అగ్ని అంశతో తయారైనవి (అగ్నిర్ దేవోముఖః - వేదము). వారి జీవన పద్ధతులు మన మేధ, బుద్ధి, జ్ఞానము, ఆలోచనా శక్తికి అందనివి. వారి జీవనానికి మట్టి, నీరు, ఆహారము అక్కరలేదు. దేవతల శరీరాలు మనలాంటివి కావని, వారు భూమి మీదికి వచ్చినప్పుడు భూమిని తాకి నడవరని, వారికి కనురెప్పలు ఉండవని, శరీరపు నీడ పడదని (Subtle transparent bodies) తెలుస్తోంది. కనబడే స్థూల పాంచ భౌతిక శరీరమును వీడినప్పుడు జీవుడు సూక్ష్మశరీరముతో శరీరము నుండి బయటకు వస్తాడని దాన్నే "ప్రేత" లేక "ప్రేత ఆత్మ" అని అంటారని పురాణాలు తెలియజేయుచున్నవి. ప్రేత శరీరమున మనోబుద్ధి చిత్త అహంకారములతో పాటు జీవుడు ఉంటాడని గరుడ పురాణము తెలియజేయుచున్నది. పుణ్యపురుషులు, ముక్తపురుషుల ప్రేత ఆత్మలు సూర్యకిరణముల ద్వారా పయనించి బ్రహ్మాండాలను దాటి విరజానదిలో మునిగినప్పుడు వారికి దివ్యశరీరాలు ఉద్భవించి చతుర్భుజులై నారాయణలోకములో విహరిస్తారని తెలుస్తోంది.

పాపులు, క్రూరులు, మూర్ఖులు - వీరు శరీరము నుండి విడివడినప్పుడు వెడలు ప్రేతాత్మ నరకలోకము వెళ్ళుటకు ముందుగల వైతరిణి నదిలో మునిగినప్పుడు వారికి యాతనాశరీరము అంటుకొంటుందని, అట్టి వారు వారి కర్మఫలితములను అనుభవించిన తర్వాతనే తిరిగి భూమండలమున జన్మపొందుతారని తెలుస్తుంది. అట్లే అకాలమృత్యువు సంభవించిన, ఆత్మహత్య చేసుకొన్నవారు, ప్రాణహింస చేసుకున్నవారు మళ్ళీ శరీరము దొరకక 10,000 సంవత్సరములు ప్రేతాత్మరూపమున భూత పిశాచములుగా ఉంటూ చెట్లు పుట్టలను శ్మశానవాటికలను అంటిపెట్టుకొని వాటిని ఆవహించి జీవిస్తూ ఉంటారని, ఆ తర్వాత వారికి 84 లక్షల యోనులలో తగిన శరీరము దొరిక

క్రమక్రమముగా స్వేదజలమునుండి క్షీరదాలలోకి ఆ తర్వాత మానవజన్మ ఎన్నో కోట్ల సంవత్సరాల తర్వాతే వస్తుంది అని తెలుస్తోంది.

స్వర్గలోకములో కోరికలు తీర్చుకొన్న దైవభక్తిలేని దానదయాపరులు వారి పుణ్యకర్మలు క్షీణించగానే (*క్షీణేపుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి* - గీత) మళ్ళీ వారి ఆత్మలు వారి వారి సూక్ష్మశరీరాలతో నీటి బిందువుల ద్వారా భూలోకమున ప్రవేశించి, బీజములలో చేరి అన్నము ద్వారా పురుష రేతస్సులో ప్రవేశించి ఆ తర్వాత స్త్రీ యోనిలో పునర్జన్మ పొందుతారు.

సద్ గురువుల అనుగ్రహము పొందినవారు, స్వామి సేవ చేసుకొన్నవారు వారి జీవితాంతమున శరీరమును వదలినప్పుడు, అట్టివారి ముక్తి ఆత్మలు - మిత్ర (పగటి దేవత), వరుణ (రాత్రి దేవత) దేవతల సహాయముతో సూర్యకిరణముల ద్వారా ప్రయాణిస్తూ (వాలఖిల్యుల సహాయముతో) సూర్య మండలము చేరి అచ్చటి నుండి విరజానదిలో మునిగినంతనే వారికి వచ్చు దివ్య శరీరములతో వైకుంఠలోకాలను చేరుతారు (*అంతకాలే చ మామేవస్మరన్ ముక్త్వా కలేవరం । యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి న అస్తి అత్ర సంశయః* - గీత 8-5).

పాపులు పాపపు 28 నరకలోకాలలో ఈతిబాధలను పొందుతారు. పుణ్యులు స్వర్గలోకాలలో విహరించి సుఖాలను అనుభవించి తిరిగి కర్మభూమి అయిన ఈ భూలోకములో జన్మిస్తారు. శ్రీకృష్ణుని స్మరిస్తు, నిష్కామ కర్మ, అహింసతో కూడిన దయ దానధర్మములు చేసినప్పుడే వారికి మోక్షము కలిగి వైకుంఠ లోకాలలో చేరుతారు. అప్పటి వరకు బద్ధజీవులు ఈ మర్త్యలోకాలలో సుఖదుఃఖాలు అను ద్వంద్వములకు లోనై కోట్లకొలది జన్మలు తీసుకుంటూనే ఉంటారు (*పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీ జఠరే శయనమ్*). అబ్బో! ఇది ఎంతో చిక్కులతో కూడిన జీవుల గ్రహాంతర ప్రయాణము. మానవ మేధస్సుకు అందనిది. శ్రీహరిని శరణన్న వారికి ఈ సంసార సాగరముదాటుట గోష్పదమువంటి సముద్రము అవుతుంది. మిగతావారికి బహు కష్టము (*క్లేశః అధికతరః తేషామ్*). శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి భాషలో- Krishna Consciousness is simple for a simple person but it is very complicated for a crook.

తెలివైన వారు పురాణగ్రంథములపైన పరిశోధన చేసిన మరెన్నో సత్యములు బయటపడగలవు. ఇక్కడ శ్రీమద్భాగవతము ఏమంటుందో తెలుసుకోండి-

జీవుల ఆలోచనా విధానము - అతి తెలివి ప్రదర్శన - వారి గతి - మానసిక లక్షణాలు - దుర్మార్గులు పొందే గతి: నరకలోక యాత్ర వివరములు

శ్రీ కపిల భగవానుడిచే బోధ– పూర్వ కర్మలవల్లనే జీవులకు కాలానుగుణంగా ధనప్రాప్తి, వద్దన్నా దారిద్ర్యమూ కలుగుతాయి తప్ప కోరికలవల్ల ఏమిరాదు. చేసుకొన్న కర్మఫలితాలు అనుభవించుట, కొత్త కర్మలు చేయుటకే శరీరము. ఇలా కాలము యొక్క గొప్ప ప్రభావాన్ని తెలుసుకోలేక పోతున్నారు నేటి మానవుడు. బలీయమైనది కాలము, ఎలాగంటే బలమైన మబ్బులు కూడా గాలి వల్ల కదలిపోయినట్లుగా అలాగే కాలము వల్ల గొప్ప మార్పులు సంభవిస్తుంటాయి. జీవుల ప్లాన్లు కుప్పకూలి పోతుంటాయి. ఎంతో కష్టంతో భార్య, పుత్రులు, ఇల్లు, ధనము మొదలగునవి సుఖపడదామని పోగుచేస్తుంటాడు బద్ధజీవుడు. అట్టి సంపాదనను కాలము హరిస్తుంది. వాడు వద్దని మొత్తుకున్నా వినదు. సంపాదించక మునుపు, సంపాదించిన తర్వాత కూడా ఎప్పుడూ దుఃఖసాగరంలో ఏడుస్తూ ఉండేవాడు బద్ధజీవుడు *(యం యం అర్థమ్ ఉపాదత్తే దుఃఖేన సుఖ హేతవే । తం తం ధునోతి భగవాన్ పుమాన్ శోచతి యత్కృతే॥* శ్రీమద్భాగవతము – 3–30–2).

మోహముతో, సంపాదనలు నిత్యము అని అనుకొంటున్నాడు. అసలు శరీరమే అనిత్యమైనపుడు ఇవన్నీ వుండే వస్తువులు కావు. శరీర సంబంధముతో గల ఇల్లు, భార్యాపుత్రులు, ధనము ఇవన్నీ మోహాన్ని కలిగిస్తూ మోహితుడై బద్ధజీవుడు (దుర్మతిః) ఇదంతా నిత్యము శాశ్వతము అనుకుంటున్నాడు. ఇదంతా నాదే అనే వట్టి భ్రమ (ధ్రువాణి మన్యతే). అసలైన శరీరమే అశాశ్వతమైనప్పుడు ఇవన్ని ఉండేవి కావని గ్రహించలేడు మూర్ఖుడు (*యత్ అధ్రువస్య దేహస్య స అనుబన్ధస్య దుర్మతిః ధ్రువాణి మన్యతే మోహాత్ గృహ క్షేత్ర వసూని చ ॥* శ్రీమద్భాగవతము –3–30–3).

జీవుడు తాను చేసుకున్న పాపపుణ్యాలకనుగుణంగా నానా రూపాలు, శరీరాలు పొందుతాడు. వీటిలో విరక్తి పొందడు, తృప్తి పొందడు బద్ధజీవుడు. వాటిలో మాయాసుఖాన్ని పొందుతాడు. అది అనుభవిస్తూ ఇది చాలా బాగుంది అని తలుస్తాడు (ఉదా: పంది కూడా నా జన్మ ఎంతో బాగుంది ఎంతో సుఖమైనది,

అద్భుతం దీన్ని అనుభవిస్తా అని ప్రతిక్షణము ప్రయత్నము చేస్తూనే ఉంటుంది (*జన్తుః వై భవే ఏతస్మిన్ యాం యాం యోనిమ్ అనువ్రజేత్ । తస్యాం తస్యాం సః లభతే నిర్వృతిం న విరజ్యతే ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-4). ఇలా నరక బాధలు పొందినా, మాయామోహితుడైన బద్ధజీవుడు, వచ్చిన శరీరము బాగా ఉందని తలుస్తూ వీటిని వదిలించుకొనే ప్రయత్నము చేయక అనుభవిస్తుంటాడు. ఇంటికంటే జైలే బాగుంది అనుకోవడం లాంటిది శారీరక జీవితము, అదే మాయ. జీవుడు కర్మవశమున ఏ యోనియందు జన్మనెత్తినను అందులోగల తుచ్ఛభోగములోనే సుఖమున్నదని భావించి, దానిని త్యజించుటకు ఇష్టపడడు. దేవమాయనే అందులకు కారణము (*నరక స్థః అపి దేహమ్ వై న పుమాన్ త్యక్తుమ్ ఇచ్ఛతి । నారక్యామ్ నిర్వృతౌ సత్యామ్ దేవమాయా విమోహితః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-5).

భార్యాపిల్లలు, పశువులు, ధనము, బంధుప్రీతిని హృదయములో నింపుకొని (నిరూఢ మూలహృదయ) నేను వీరిని పోషిస్తున్నా రక్షిస్తున్నా అని, మనస్సులో నేను గొప్పవాడ్ని అనుకొని (ఆత్మానమ్ బహు మన్యతే), వారు ఇచ్చే సంతోషాలను అనుభవిస్తాడు, జీవుడు (*ఆత్మ జాయా సుత అగార పశు ద్రవిణ బన్ధుషు । నిరూఢమూల హృదయః ఆత్మానమ్ బహు మన్యతే ॥* శ్రీమద్భాగవతము- 3-30-6). ఇలాంటి మూఢుడు వీరిని పోషించడానికి పాపకర్మలు చేస్తూ దుర్బుద్ధి కలిగి (మూఢో దురితాని దురాశయః) ఇతరులను ద్వేషిస్తాడు - ఇతరుల వల్ల ఒళ్ళు మండుతున్నది అని అంటాడు (సన్ దహ్య మాన సర్వాంగః ఏషా). ఇంకా కష్టపడాలి, అనుభవించాలి అంటాడు (*సన్దహ్యమాన సర్వ అంగః ఏషామ్ ఉద్వహన ఆధినా । కరోతి అవిరతమ్ మూఢః దురితాని దురాశయః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-7). పుణ్యకర్మలతో వారిని పోషించలేక భార్యాపిల్లల మోహములో ఉన్న వీడు వారి అవసరములను తీర్చుటకు పోషించుటకు తృప్తి చేయుటకు పాపకర్మలు చేస్తాడు. చెడు స్త్రీల (వేశ్యలు) మాయతో ఆకర్షింపబడి వారితో ఏకాంతం కోరుతాడు, వారు ప్రదర్శించు కపటప్రేమలలో కూరుకుపోతాడు. పిల్లలను కంటాడు, శిశువుల ముద్దుముద్దు మాటలకు వశుడై అతని మనస్సు ఇంద్రియములు మోహితములగుచుండును. వారి కోర్కెలు తీర్చడానికి మరికొన్ని పాపాలు చేస్తూ ఉంటాడు (*ఆక్షిప్త ఆత్మ ఇంద్రియః స్త్రీణామ్ అసతీనాం చ మాయయా। రహః రచితయా ఆలాపైః శిశూనామ్ కలభాషిణామ్॥* శ్రీమద్భాగవతము- 3-30-8). కలుగుతున్న దుఃఖాలను తొలగించుకోవడానికి

(దుఃఖ తంత్రేషు) ప్రయత్నం చేస్తూ, సుఖము వస్తుందని తలుస్తూ సోమరితనాన్ని వదలి పనిచేస్తూ సాంసారిక లౌకికము చేస్తూ (diplomacy and politics), *ఇంద్రియ తృప్తి చెందుతూ సంతోషిస్తాడు (గృహేషు కూటధర్మేషు దుఃఖతన్త్రేషు అతన్ద్రితః । కుర్వన్ దుఃఖప్రతీకారమ్ సుఖవత్ మన్యతే గృహీ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-9). ఇలా హింసతో కూడిన ధనార్జనను బంధువులకు పెడుతూ (భార్యాపిల్లలు) వారిని పందికొక్కులలాగా పోషిస్తూ, ఏమన్నా మిగిలితే వీడుతింటాడు. తిన్న వాళ్ళంతా బాగానే ఉంటే వీడు మాత్రం చేసిన పాపకర్మల ఫలితం అనుభవించడానికి నరకం వెళతాడు (*అర్థై ఆపాదితైః గుర్వ్యా హింసయా ఇతః తతః చ తాన్ । పుష్ణాతి యేషామ్ పోషేణ శేష భుక్ యాతి అధః స్వయమ్॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-10). ఒకవేళ కర్మానుసారంగా ఎదురు దెబ్బలు తగిలి సంసార పోషణ చేయలేకపోయినచో, తిరిగి ప్రయత్నం చేస్తూ (పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలాగా) మళ్ళీ విఫలం పొందితే అప్పులుచేసి దుఃఖితుడవుతాడు బద్ధజీవుడు. ఎన్ని పర్యాయములు ఎంతగా ప్రయత్నించినను కోరికలు తీరుట కష్టమైపోవుటవలన అతడు లోభమునకు (పేరాశకు) లోనై ఇతరుల సంపదలకై ఆశపడ్తాడు (*వార్తాయాం లుప్యమానాయాం ఆరబ్ధాయాం పునః పునః లోభ అభిభూతః నిఃసత్త్వః పరార్థే కురుతే స్పృహామ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-11). దురదృష్టవశమున అతని ప్రయత్నములన్నియు విఫలమగుటతో, ఆ మందబుద్ధి ధనహీనుడై కుటుంబపోషణకు అసమర్థుడగును. అంతట అతడు మిగుల దైన్యమునకు లోనై, అంతులేని చింతలలో మునిగి నిట్టూర్పులు విడుచుచుండును. కుటుంబమును పోషించలేని స్థితిలో ఉన్న వీణ్ణి (కుటుంబభరణ అకల్పః) వాడి భార్య పుత్రులు అసహ్యించుకుంటూ ముసలి ఎద్దును రైతు చూసినట్లుగా చూస్తారు (కీనాశాః ఇవ గో-జరమ్). సంపాదనలేనివాణ్ణి భార్యాపిల్లలు కూడా గౌరవించరు (*కుటుంబ భరణ అకల్పః మన్దభాగ్యః వృథా ఉద్యమః । శ్రియా విహీనః కృపణః ధ్యాయన్ శ్వసితి మూఢ ధీః ॥* 3-30-12, *ఏవమ్ స్వభరణ అకల్పం తత్ కలత్ర ఆదయః తథా । న ఆద్రియన్తే యథా పూర్వం కీనాశాః ఇవ గో-జరమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-13). ఇంతవరకునూ అతనిచే పోషింపబడినవారే అతనిపై పెత్తనము చెలాయించెదరు. వారిచే పోషింపబడుతూ, ఇంతలో వార్ధక్యం (ముసలితనం) రావడంవల్ల ముడతలు పడ్డ శరీరముతో మరణానికి సమీపిస్తాడు (*తత్ర అపి అజాత నిర్వేదః భ్రియమాణః స్వయమ్ భృతైః । జరయా ఉపాత్త వైరూప్యః మరణ అభిముఖః గృహే॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-14). అవమానంతో పడేసిన అన్నాన్ని ఇంటి

కుక్కలాగా తింటూ రోగపీడితుడు అవుతూ, అన్నం తింటే అరగక-ఆకలిలేక నీరసిస్తూ అవస్థ పడతాడు (*ఆస్తే అవమత్యా ఉపన్యస్తమ్ గృహపాలః ఇవ ఆహరన్ ఆమయావీ అప్రదీప్త అగ్నిః అల్ప ఆహారః అల్ప చేష్టితః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-15). కఫ వాత పిత్తముల ప్రకోపం వల్ల కళ్ళు ఉబ్బి నాడి సరిగ్గా ఆడక దగ్గు దమ్ముతో గురగుర శబ్దం చేస్తూ రోగ పీడితుడవుతాడు (*వాయునా ఉత్క్రమతా ఉత్తారః కఫ సంరుద్ధ నాడికః । కాస శ్వాస కృత ఆయాసః కంఠే ఘురఘురాయతే ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-16). దుఃఖిస్తున్న బంధువులు చుట్టూ కూర్చొని పలకరిస్తారు (కొందరు బంధువులు - వీడు ఇంకెన్నాళ్ళు బ్రతుకుతాడో మమ్మల్ని బాధపెట్టడానికి అని అనుకుంటారు మనస్సులో), కానీ ఈ ముసలివాడు మాట్లాడలేక కాలపాశబద్ధుడై ఉండుటవలన నోరు మెదపజాలడు (*శయానః పరిశోచద్భిః పరివీతః స్వబన్ధుభిః । వాచ్యమానః అపి న బ్రూతే కాల పాశ వశమ్ గతః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-17). ఈ విధముగా మూఢుడు ఇంద్రియనిగ్రహము లేనివాడై దూరదృష్టిలేక ఇలా కుటుంబముతోనే ఇంద్రియ బద్ధుడై, బంధువులు ఏడుస్తుండగా మృత్యుదేవతలను చూస్తాడు. ఇటువంటి వాడిని తీసుకుపోవడానికి వచ్చిన యమదూతలను చూసి భయభ్రాంతుడై మలమూత్రాలను పక్క బట్టలలోనే విడుస్తాడు, గతిస్తాడు (*ఏవం కుటుంబభరణే వ్యాపృత ఆత్మా అజిత ఇంద్రియః । మ్రియతే రుదతాం స్వానాం ఉరు వేదనయా అస్త ధీః ॥* 3-30-18), (*యమదూతౌ తదా ప్రాప్తౌ భీమౌ స రభస ఈక్షణౌ, సః దృష్ట్వా త్రస్త హృదయః శకృత్ మూత్రమ్ విముంచతి ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-19). ఆ తర్వాత జీవుడు-జీవాత్మతోగల లింగశరీరము లేక సూక్ష్మశరీరముతో గల బద్ధజీవుడు యాతనా శరీరాము పొందినవాడై, మెడకు పాశములు వేసి దొంగలను రాజభటులు తీసుకుపోయినట్లుగా యమభటులు ఈడ్చుకు పోతుంటే పాశ్చాత్తాపంతో బాధపడుతుంటాడు (*ఆర్తో అఘం స్వం అనుస్మరన్* - 21). ఆ యమదూతలు భయపెట్టుచు తీసికొనిపోవుచుండగా అతడి గుండె పగులును, శరీరము కంపించును. దారిలో అతనిని-ఆ యాతనాశరీరమును, కుక్కలు వెంటబడి కరుచును. అంతట అతడు ఆర్తుడై స్థూలదేహమున తానొనర్చిన పాపములను స్మరించుకొనుచు వెళ్లును (*తయోః నిర్భిన్న హృదయః తర్జనైః జాత వేపథుః । పథి శ్వభిః భక్ష్యమాణః ఆర్తః అఘం స్వమ్ అనుస్మరన్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-21). నడవలేక మూర్ఛపోతుంటే యమదూతలు కొడ్తుంటారు. యమపురిదారి వేడి ఇసుకతో కూడినదై 99 వేల యోజనాల దూరమున గలదు. అంతదూరం నడిపిస్తారు. అతడు-ఆ జీవుడు ఆ స్థితిలో

ఆకలిదప్పులతో అలమటించును. తీవ్రమైన సూర్యకిరణముల వేడికిని, దావాగ్నిమంటలకు, వేడిగాలులకును అతడు తపించిపోవును. యమభటులు అతనిని కొరడాతో కొట్టుచు వేడి ఇసుకలో నడిపింతురు. దారిలో నీరుగాని, విశ్రాంతి స్థానము గాని దొరకదు. నడువజాలకున్నను అతడు ఏదో ఒక విధముగా వారి వెంట నడుచును (*క్షుత్తృట్ పరీతః అర్క దావానల అనిలైః సన్తప్యమానః పథి తప్తవాలుకే । కృచ్ఛ్రేణ పృష్ఠే కశయా చ తాడితః చలతి అశక్తః అపి నిరాశ్రమ ఉదకే ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-22). అలసటతో జీవుడు అక్కడక్కడ పడిపోవుచు మూర్ఛిల్లుచుండును. మూర్ఛనుండి తేరుకొని, ఎట్టకేలకు అతడు లేవగా క్రూరులైన యమభటులు అతనిని దుఃఖమయమైన చీకటిదారిలో యమపురికి తీసికొనిపోవుదురు (*తత్ర తత్ర పతన్ శ్రాన్తః మూర్ఛితః పునః ఉత్థితః పథా పాపీయసా నీతః తమసా యమసాదనమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-23). యమపురికి గల దూరము తొంబది తొమ్మిదివేల యోజనములు (99,000×8= 7,92,000 మైళ్ళు). యమదూతలు అతనిని రెండు లేక మూడు ముహూర్తముల కాలములో యమపురికి చేర్చెదరు. అక్కడ అతడు (జీవుడు) పలు విధములుగు యాతనలను అనుభవింపవలసివచ్చును (*యోజనానాం సహస్రాణి నవతిం నవ చ అధ్వనః । త్రిభిః ముహూర్తైః ద్వాభ్యాం వా నీతః ప్రాప్నోతి యాతనాః ॥* 3-30-24). ఆకలి అంటే తన చేయ్యో లేక కాలినో భటులు కోసి ఇస్తారు తినరా అని. వెళ్ళగానే నూనె గుడ్డలను ఒంటికి చుట్టి మంట పెడ్తారు. అతని యాతనాదేహమును మండుచున్న కట్టెలమధ్య పడవేసి కాల్చుదురు. ఆ దేహమును అతనిచేగాని, ఇతరులచే గాని ఖండింపజేసి, ఆ మాంసమును అతనిచే తినిపింతురు (*ఆదీపనం స్వగాత్రాణాం వేష్టయిత్వా ఉల్ముకాదిభిః । ఆత్మమాంస అదనమ్ క్వాపి స్వకృత్తం పరతః అపి వా॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-25). యమలోకమున ఆ జీవునియొక్క ప్రేవులను కుక్కలు, గ్రద్దలు బయటికి పీకివేయును. ఆ యాతనాదేహమును పాములు కాటువేయును. తేళ్లు, అడవి ఈగలు మొదలు విషప్రాణులు కుట్టి బాధించును. యాతనా శరీరములోని కడుపు ప్రేగులు లాగి కుక్కలకు, గ్రద్దలకు వేస్తారు. అలాగే ఏనుగులతో త్రొక్కించుట, గోతిలో పడవేయుట, తేళ్లు పాములతో కరిపించుట జరుగుతుంది (*జీవతః చ అన్త్ర అభ్యుద్ధారః శ్వగృధ్రైః యమసాదనే । సర్ప వృశ్చిక దంశ ఆద్యైః దశద్భిః చ ఆత్మవైశసమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-26). ప్రతి అవయవమును ముక్కలు ముక్కలు చేయుదురు. ఏనుగులు మొదలగు వాటిచే తొక్కింతురు. గిరిశిఖరములనుండి పడద్రోయుదురు. నీళ్లలోను,

మురికిగుంటలలోను ముంచి, అదిమి పెట్టుదురు (కృన్తనం చ అవయవశః గజాదిభ్యః భిదాపనమ్ । పాతనమ్ గిరి శృంగేభ్యః రోధనమ్ చ అంబుగర్తయోః ॥ శ్రీమద్భాగవతము-3-30-27). ఇలా చిత్రహింసలు, చేసిన పాపాన్ని బట్టి తామిస్ర, అంధతామిస్ర, రౌరవాది మొదలగు నరకాలలో (28 నరకలోకాలు) అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

స్త్రీ పురుషుల మధ్య అధర్మ సంబంధము, బ్రాహ్మణ నింద పీడనము, గోహత్య, జీవహత్య, మాంస భక్షణ, జూదము, అధర్మ పాపసంపాదన, అసత్య భాషణ, మోసము, వంచనల వల్ల కలిగే పాప ఫలితము అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. నవ్వుతూ చేసే కర్మలు ఏడుస్తూ అనుభవించాలి. కావున కర్మలు బహు జాగ్రత్తగా చేయాలి. స్త్రీగాని, పురుషుడు గాని పరస్పరాసక్తితో చేసిన పాపకర్మలకు ఫలితముగా తామిస్రములు, అంధతామిస్రములు, రౌరవములు మొదలగు నరక లోకములలో యాతనలను అనుభవించవలసి వచ్చును (యాః తామిస్ర అన్ధతామిస్రాః రౌరవ ఆద్యాః చ యాతనాః । భుంక్తే నరః వా నారీ వా మిథః సంగేన నిర్మితాః ॥ శ్రీమద్భాగవతము-3-30-28). అక్కడ నరకాలు ఉంటాయా, ఇవి కథలు, వాస్తవాలు కావు, అనే వారికి చూపడానికి కొన్ని నరకయాతనలను ఇక్కడ ఉండగానే చూపిస్తాడు దుర్మార్గులకు (అత్ర ఏవ నరకః స్వర్గః ఇతి మాతః ప్రచక్షతే । యాః యాతనాః వై నారక్యః తాః ఇహ అపి ఉపలక్షితాః ॥ శ్రీమద్భాగవతము-3-30-29). కర్మలు తనకై కుటుంబానికై చేసినా, కర్మల ఫలితము ఒక్కడే అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. పాపపు సొమ్ముతో పోషించుకున్న శరీరము, జాగ్రత్తగా పెంచి అందంగా తయారు చేసుకున్న శరీరాన్ని వదలిపెట్టాల్సి ఉంటుంది. ఎంతో మంది ప్రాణులకు అన్యాయము చేసిన శరీరమును ఇక్కడే వదలి పాపపు మూటలను కట్టుకొని వాటి ఫలితాలను అనుభవించడానికి నరకానికి వెళతాడు దుర్మార్గుడైన జీవుడు (ఏవం కుటుంబమ్ బిభ్రాణః ఉదరమ్ భరః ఏవ వా । విసృజ్య ఇహ ఉభయం ప్రేత్య భుంక్తే తత్ ఫలమ్ ఈదృశమ్ ॥ 3-30-30), (ఏకః ప్రపద్యతే ధ్వాన్తమ్ హిత్వా ఇదం స్వ కళేబరమ్ । కుశల ఇతర పాథేయః భూత ద్రోహేణ యత్ భృతమ్ ॥ శ్రీమద్భాగవతము-3-30-31). కుటుంబాన్ని పోషించడానికి సంపాదించిన దంతా ఇక్కడ వదలి, పాపము చేసిన "Account Pass Book" పట్టుకొని దాన్ని అనుభవించడానికి నరకలోకాలు ప్రవేశిస్తాడు జీవుడు. సంపాదించిన డబ్బుపోతే ఎంత బాధపడతాడో అలాగే సంపాదించిన పాపం వెంటవస్తూ ఉంటే అంతే

బాధపడతాడు. మానవుడు తన కుటుంబపోషణకై పాల్పడిన అకృత్యములకు తగినట్లు, దైవము విధించిన ఫలములను నరకమున చేరి అనుభవించును. ఆ సమయమున అతడు తన సర్వస్వమును కోల్పోయిన వానివలె విలవిలలాడును (*దైవేన అసాదితం తస్య శమలం నిరయే పుమాన్ । భుంక్తే కుటుంబపోషస్య హృతవిత్తః ఇవ ఆతురః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-32). ఏ కొద్ది పుణ్యము చేయక అన్ని పాపపు పనులు చేసినవాడు నరకలోకాలలో క్రిందగలది, తీవ్రమైనది అయిన అంధతామిస్రము అను లోకంలో కష్టాలను అనుభవిస్తాడు (*కేవలేన హి అధర్మేణ కుటుంబ భరణ ఉత్సుకః । యాతి జీవః అన్ధతామిస్రం చరమమ్ తమసః పదమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-33). ఇలాంటి నరకయాతనలు అనుభవించిన తర్వాత కర్మ వాసనలతో గల బద్ధజీవుడ్ని ఇప్పుడైనా మంచి కర్మలు చేయమని కొత్త "New Account Pass Book" ఇచ్చి పంపిస్తారు భూలోకానికి మళ్ళీ. పునర్జన్మలు భూమండలంలో వివిధ జంతుశరీరాలలో క్రమక్రమముగా అనుభవించిన తర్వాతనే మళ్ళీ కర్మలు చేసే యోగ్యము గల మానవ జన్మ వస్తుంది.

మరల మానవజన్మను పొందుటకు ముందు, ఈ నరకయాతనలను అన్నింటిని అనుభవించి, పిదప కుక్కగా, నక్కగా నీచయోనులలో పుట్టి క్రమక్రమముగా పెక్కు కష్టములను అనుభవించును. ఆ విధముగా అతని పాపములు అన్నియును ప్రక్షాళనము కాగా, మరల అతడు మనుష్యుడుగా జన్మించును (*అధస్తాత్ నరలోకస్య యావతీః యాతనా ఆదయః । క్రమశః సమనుక్రమ్య పునః అత్ర ఆవ్రజేత్ శుచిః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-3-30-34). (కాబట్టి మానవజన్మ దుర్లభమైనది. వచ్చిన జన్మలు దుర్వినియోగము చేయక హింసను వీడి బుద్ధిని వాడి చక్కటి కర్మలు చేసిన చక్కటి లోకాలు చేరుతాడు).

భూమండలమున పునర్జన్మ: వచ్చే జన్మలో మనకు ఏ జంతు పశుపక్ష్యాదుల శరీరం దొరుకుతుంది? మనకు వచ్చే జన్మలో కుక్క, పంది, పిల్లి, గాడిదల శరీరాలు రావచ్చునా?

నరక యాతనలు పొందిన జీవుని, తిరిగి దైవమే భూలోకానికి కొత్త శరీరము ఇవ్వడానికి తీసుకువస్తుంది, మన కర్మలు ఫలితములను మనకు ఇచ్చేవాడు స్వామి. స్త్రీ గర్భంలోకి పురుష రేతస్సు ద్వారా ప్రవేశపెడతాడు (*శ్రీభగవానువాచ – కర్మణా దైవనేత్రేణ జన్తుః దేహ ఉపపత్తయే । స్త్రియా ప్రవిష్టః ఉదరమ్ పుంసః*

రేతః కణ ఆశ్రయః ॥ 3-31-1). కర్మ-పనులు చేసే అధికారము ఒక్క మానవునకే గలదు. తాను చేయు పనులకు తగ్గట్లుగా మరుజన్మలో శరీరము తయారవుతుంది - అలా జంతు, మానవ శరీరము ఏది వచ్చినా అనుభవించటానికి ఇది చక్కని శరీరము అని అనుకుంటాడు బద్ధజీవుడు. ఆ శరీరాన్ని ప్రేమిస్తాడు (*క్వచిత్ పుమాన్ క్వచిత్ చ స్త్రీ న ఉభయం అంధ ధీః। దేవః మనుష్యవా* *<u>యథా కర్మ గుణం భవః</u>* ॥ శ్రీమద్భాగవతము- 4-29-29). ఉదా: మాంసము తినుటయందు ఆసక్తిగల వారికి పిల్లి, కుక్క, జన్మలు; ఎక్కడ ఏది దొరికితే అది నాకే వాటికి పంది జన్మ లేక పీతిలో పురుగు జన్మలు రావచ్చును. అట్లే దైవాన్ని మిరిచి గాడిదలాగా పనిచేస్తు పిసినారిగా జీవించేవానికి గాడిద లేక గజ్జికుక్క జన్మలు రావచ్చును. క్రిమినల్స్ మరియు హంతకులు - పాములు, తేళ్ళుగా జన్మించవచ్చును. వివరాలకై గరుడ పురాణం చూడండి. అట్లుగాక ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనయందు ఆసక్తి గలిగిన తెలివిగలవాడు శరీరము వేరు తానైన జీవాత్మ వేరని భగవద్గీతశాస్త్రాన్ని చదువుకొని అందుచెప్పినట్లు చేసిన శరీరబాధలనుండి ముక్తుడవుతాడు- *దైవీ హి ఏషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా। మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే ॥* (గీత 7-14). ముక్తజీవాత్మ దివ్యశరీరము పొంది శాశ్వతంగా వైకుంఠలోకాలలో నిజసుఖాన్ని అనుభవించును - *తద్విష్ణోః పరమంపదమ్ సదా పశ్యంతి సూరయః* - ఋగ్వేదము 1-22-20.

దేవుడనేవాడు మనకు కనబడడా?

దేవుని శరీరము మనలాంటి మట్టి శరీరము కాదు? దేవుని శరీరము దివ్యమైనది. దేవుని శరీరమునిండా జ్ఞానము, తెలివి మరియు ఆనందముతో నిండియున్నదని వ్యాసదేవుని వేదశాస్త్రములు ఘోషిస్తున్నాయి. (The divine body of the Supreme Lord is full of Knowldege, intelligence and bliss:*sath-chith ananda-vigraha*).

స్వామి గోలోకవాసి. అయినా ఆయన బహుశక్తులు గలిగి ఉన్నాడు కావున ఆయన తన అంశరూపంలో పరమాత్మగా జీవుల దేహాలలో, జీవుల ఆత్మలతోపాటు పరమాత్మగా ఉంటూ వారికి సన్మార్గమును గూర్చి బోధిస్తాడు.

ఆయన యొక్క మరొక శక్తి బ్రహ్మపదార్థంగా అంతటా వ్యాపించి విస్తరిస్తుంది, అన్నింటిని గ్రహిస్తుంది (*పరాస్య శక్తిర్ వివిధైవ శ్రూయతే* – ఈశావాస్యోపనిషత్తు, శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు). అట్లా సర్వకాల సర్వావస్థల యందును అందరిని చూడగలుగుతాడు. అందరి మనస్సులలో, హృదయాలలో నివసిస్తూ, వారికి ఉపదేశములు చేస్తూ వారితో కలిసి ఉంటాడు. మనిషి మనస్సులో పుట్టే ఆలోచనలను వెంటనే గ్రహిస్తుంటాడు. ఆయనను ఎవ్వరు మోసగించలేరు. అందరి భావాలను, యుక్తులను ముందే కనిపెట్టువాడు దేవుడు.

సర్వత్రా సర్వజగత్తులో సకల జీవరాశులలో లోపల, బయట, అంతటా స్వామి అంశను శక్తిని చూచుటయే యోగము. నీలో, జగత్తులో అంతటా స్వామిని చూచుట నమస్కరించుట గౌరవించుటయే ముక్తికి మార్గము. అంతేకాని శుష్కవేదాంత పఠనము, భజనలు, పూజల వల్ల స్వామి లభ్యముకాడు. అట్లని శ్రీమూర్తిని దేవాలయములను అగౌరవపరచరాదు. గాలిని అనుభవించుటకు ఫ్యాన్స్ ఎలాగ అవసరమో అలాగే సర్వవ్యాపకుడైన దేవుని అనుభవించుటకు దేవాలయములు అందులోని శ్రీమూర్తిని పూజించుట తగును. అయితే ఇది మొదటి మెట్టు మాత్రమే. సర్వత్రా స్వామిని చూచుట అందరిని గౌరవించుట అన్ని ప్రాణులను ఉదాసీనబుద్ధితో అహింసామార్గంలో చూచుటయే యోగధారణ.

అందరూ స్వామి అంశలే అని అందరిని గౌరవించు. అట్లా అని పామునోట్లో వేలుపెట్టుట; దొంగలు, తాగుబోతులతో స్నేహము చేయుట పొరపాటు. మంచివాళ్ళతో సత్సాంగత్యము చేయుచూ పెద్దవాళ్ళు, బీదవాళ్ళు, జంతువులు మొదలగు వారియందు వారి దీనస్థితిని గ్రహిస్తూ వారికి వీలైనంత సహాయము చేయుటయే యోగసాధన, అదే మోక్షమార్గం. అట్లా మన అంతరాత్మలో గల కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములను అణుచుకొనుటయే ముక్తికి మార్గము. అవి పోనివారు దేవుని చూడలేరు. స్వయాన దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణుడు తమ కళ్ళముందుఉన్నా దేవుని అంగీకరించలేని మూర్ఖులు దుర్యోధనుడు, కర్ణుడు, కంసుడు, హిరణ్యకశిపుడు, మొదలగువారు మనలాంటివారే. మన శత్రువులైన పై అరిషడ్ వర్గములు మనస్సు నుండి తొలగనిదే మనలోని రాక్షసత్వము పోదు. రాక్షసత్వము పోనిదే దేవతారూపమును ధరించలేము. ఆ దేవదేవుడైన శ్రీకృష్ణుని చూడలేము. అట్లు దేవునిలోకమును చేరుటకు అర్హులము కాగలము.

మన ఒళ్ళు, కళ్ళు మట్టితో తయారగుట వల్ల అవి స్వామిని చూపలేవు. తన దివ్యశక్తులను విరాట్‌రూపమును చూపుటకై స్వామి అర్జుననకు దివ్యమైన నేత్రములు ప్రదానము చేశాడు (భగవద్గీత చదవండి). మామూలు మన కనులు భౌతిక పదార్థములను దాటి చూడలేవు. ఉదాహరణకు కరెంటు చూసిన వారు గాని, పరమాణువులలోని ఎలక్ట్రానులను, ప్రోటానులను, న్యూట్రానులను చూసినవారు కాని, శబ్దతరంగములు చూసినవారు కాని ఎవ్వరూ లేరు? అయితే అవి ఉన్నాయని చెప్పడానికి పరోక్ష ప్రమాణములు గలవు. అట్లే స్వామి కలడు అని తెలుసుకొనుటకు ఎన్నో పరోక్ష ప్రమాణములు గలవు. అవే వేదములు, వేదాంతములు, ఉపనిషత్తులు, పురాణములు, సంహితలు మొదలగునవి. ఇవన్నియు హేతుబద్ధంగా సృష్టి ప్రారంభం నుండి ఎన్నో వేల సంవత్సరములుగా జీవన సత్యములతో గూడినవి. వేదములు పరోక్ష ప్రమాణములు. అందు భగవత్ మరియు భక్తుల నిజ కథలు, దేవుని చేరు మార్గము వివరములతో ఇవ్వబడినవి. ఇది వేదవ్యాసుని ప్రసాదము. ఇదే వైదికమార్గము. మొత్తము వేద రహస్యాలన్నింటిని వాటి సారాంశరూపమున శ్రీ వ్యాస భగవానుడు శ్రీమద్భాగవతముగా మనకందించాడు. అందు బ్రహ్మాండ రహస్యాలు, జగత్తు యొక్క నిర్మాణము, వివిధ లోకములయొక్క ఆవాసములు అందున్న జీవుల లక్షణాలు, గ్రహాంతర జీవనాలు అన్నియు సవివరములతో నక్షత్ర మండలాంతరము, విశ్వాంతరాళమున గల జీవకోటి రాశుల గురించి వివరములు తెలియజేయబడినవి - *పురాణం దశలక్షణమ్.*

శ్రీమద్భాగవతము మరియు భగవద్గీతల నిత్య శ్రవణ పఠనములను చేయుచూ భాగవతులసేవ సమాజసేవ చేయువారికి స్వామి తప్పక దివ్య చక్షువులను ఇచ్చి తనకు తాను చూపగలడు. కావున ఇప్పటికైనా అహింస సత్య దాన ధర్మమార్గములను వైదిక పద్ధతిన సేవించండి. శ్రీకృష్ణుని విశ్వరూపాన్ని చూచిన అర్జునుడు స్వామిని స్తోత్రం చేశాడు ఇలా - *త్వమ్ ఆదిదేవః పురుషః పురాణః* (గీత - 11-38). మాచే ముద్రితమైన వైజ్ఞానిక విశ్లేషణతో గల శ్రీమద్భాగవతమును చదవండి.

దేవుని యొక్క నిర్వచనం ఏమిటి?

నిత్యోనిత్యానాం చేతనస్ చేతనానామ్ ఏకో బహూనామ్ యో విదధాతి కామాన్ - కఠోపనిషత్తు 2-2-13. *"సర్వకామః సర్వగంధః సర్వరసః"*, అని వేదము తెలియజేస్తుంది. మనము శాశ్వతము, మనలను కన్న పరమేశ్వరుడు సనాతనుడు, నిత్యము ఉండువాడు, నిత్యులమైన జీవులకు పరమనిత్యుడు, శాశ్వతుడు స్వామి. చైతన్యమునకు ఆధారము స్వామి. చైతన్యం గల జీవులకు చైతన్యం ఇచ్చువాడు స్వామి. అతడు ఒక్కడే. అతడే మనకు ఆధారము, మన కోరికలను, మన అవసరములను తీర్చువాడు. ఇంకా కఠోపనిషత్తు ఏమి చెబుతోంది అంటే - అట్టి స్వామియే మన తండ్రి, అతడు చెప్పినట్లుగా నడుచుకోవాలి. అదే ధీరుల లక్షణము. అట్టి వారికే ఇచ్చట మరియు తదనంతరం దేవలోకమున కూడా శాంతి కలుగుతుంది. మిగతావారికి డబ్బున్నా శాంతి ఉండదు- *తమ్ పితాగం మే అనుపశ్యంతి ధీరస్ । తేషాం శాంతిః శాశ్వతి న ఇతరేషామ్ ॥.* అందరి కోరికలను తీర్చువాడు (సర్వకామః), అన్నింటికి మూలాధారమైన వాడు (సర్వగంధః), దాస్య సఖ్య వాత్సల్య, మధుర, శాంత రసములు మరియు శత్రు రసముతో కూడా విలసిల్లువాడు (సర్వరసః, రసోవైసః) అని శృతులు స్వామిని నిర్వచిస్తున్నాయి. శ్రీకృష్ణుడిలో ఇవన్ని ఉన్నాయి. శ్రీరాముడితో మాధుర్యరసమును పెంచుకోలేము. శ్రీకృష్ణుని అంశారూపమైన శ్రీమన్నారాయణునితో కేవలము దాస్యరసమే ప్రధామమైనది. కావున శ్రీకృష్ణుడు పరిపూర్ణుడు. వేద వాఙ్మయాన్ని రూపొందించిన వేదవ్యాసుని తండ్రి అయిన పరాశర ముని భగవంతుడిని ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచించారు.

ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశసః శ్రియః
జ్ఞాన వైరాగ్య యో శ్చైవ షణ్ణాం భగ ఇతింగణః ॥

- (విష్ణుపురాణం, 6-5-47),

అంటే "ఎవరైతే 1. ఐశ్వర్యము, 2. బలం, 3. కీర్తి, 4. సౌందర్యము, 5. జ్ఞానం, 6. వైరాగ్యం అనే ఆరు గణములను ఏక కాలంలో, పరిపూర్ణంగా, సదా కలిగి వుంటారో, వారిని భగవంతుడు అని అంటారు" అని పరాశరముని దేవుని లక్షణములను నిర్వచించారు.

ఐశ్వర్యము (మహాత్మ్యము):

వైకుంఠలోకాలలో చివరిది గొప్పది అయిన లోకము-గోలోకము. గోలోకవాసి శ్రీకృష్ణుడు. దివ్యమణులు, వజ్రవైడూర్యములతో తులతూగేది గోలోకము.

కృష్ణుడు ఎంత ఐశ్వర్యవంతుడంటే, 16,108 కన్యలనే భక్తులను పరిణయమాడి, ఆ 16,108 రాణులకు 16,108 అంతఃపురాలని కట్టించాడు. అవి కూడా వజ్రవైడూర్యాలు, మరకతమణులు, బంగారు, పాలరాయి మిశ్రమాలతో కూడిన భవంతులు. ఆ భవంతులలో బంగారు, ఏనుగు దంతాల మిశ్రమంతో చేసిన వస్తువులు ఉండేవి. వజ్రవైడూర్యములతో అలంకరింపబడినవి ఆ మేడలు. అన్ని సమయాలలో కూడా కృష్ణుడు కోట్లకొలది గోపికలతో ఏక కాలంలో అనంత కృష్ణులుగా వ్యాపించి ప్రతీ ఒక్క గోపికా స్త్రీతో రాసక్రీడలు గోకులమున జరిపాడు. వారి కోరికలను తీర్చాడు.

ఈ రకమైనటువంటి మాహాత్మ్యం కలిగినటువంటి వ్యక్తి మాత్రమే భగవానుడవ్వడానికి అవకాశం ఉంది. ఆ లక్షణం కేవలం శ్రీ కృష్ణభగవానునిలో మాత్రమే ఉంది.

బలం:

శ్రీకృష్ణునిలో గల బలాన్ని గనక మనం చూసినట్లయితే, అది ఏదో తపస్సుల ద్వారానో, సాధనల ద్వారానో సంపాదించినది కాదు. అన్ని కాలాలలో కూడా సమగ్రమయినటువంటి శక్తి సామర్థ్యములను కలిగినవాడు కేవలం శ్రీకృష్ణ భగవానుడు మాత్రమే.

పుట్టుకతోనే స్వామి తన దివ్యలీలలను ప్రదర్శించాడు. ఉదాహరణకి పసికందుగా పురిటిలోని శిశువుగా ఆ వయస్సులోనే పూతన అనే రాక్షసిని సంహరించాడు. ఏ యోగము చేసి ఆ శక్తి సాధించాడు? 7 సం॥ల వయస్సులో గిరిగోవర్ధనాన్ని తన చేతితో ఎత్తగలిగాడు. ఏ యోగం చేసి ఆ కార్యాన్ని చెయ్యగలిగాడు? బాల్య వయస్సులోనే అనేకమంది క్రూరరాక్షసులని సంహరించాడు. దావానలము అంటే అగ్నిని మింగేసాడు - అందరిని కాపాడాడు. ఏ యోగం చేసి ఆ కార్యాల్ని చేయగలిగాడు? భగవంతుడు ఎల్లవేళలా సంపూర్ణ శక్తిమంతుడు. ఆయన శక్తికి ఎవ్వరూ సరిసాటి లేరు. ఎవరయినా తను 'భగవాన్' అని చెప్పుకొన్నట్లయితే వాళ్ళు యీ పై కార్యాలను చేయగల్గిన వారై ఉండాలి.

కీర్తి:

ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీకృష్ణభగవానుని తెలియని వ్యక్తి అంటూ ఎవ్వరూ లేరు. ప్రపంచంలో కీర్తిమంతులు ఉండవచ్చు. కాని భగవంతుడు శ్రీకృష్ణుని యొక్క కీర్తి ఈ ప్రపంచంలోనే కాకుండా అనంతకోటి బ్రహ్మాండాలన్నింటిలో కూడా వ్యాపించి ఉంది. ధర్మరాజు తలపెట్టిన రాజసూయయజ్ఞమున అగ్రపూజ చేయాల్సి ఉంది. ఆ సభలో కీర్తిమంతుడికి పురస్కారము ఇవ్వాలని చర్చకు వచ్చినప్పుడు పెద్దలు శ్రీకృష్ణుడే తగినవాడని నిర్ణయించారు. కాదన్న శిశుపాలుని కృష్ణుడు సంహరించాడు. అట్లే, చక్రవర్తి కంసుని, జరాసంధుని దుర్యోధనాదులను మరెందరినో మట్టుబెట్టాడు. అలాగే అసలైన వాసుదేవుడను నేనని ప్రకటించిన పౌండ్రకవాసుదేవుని వధించాడు.

సౌందర్యం (శ్రీః):

శ్యామసుందరుడు చూచినా మాట్లాడినా, నవ్వినా ఆకర్షణీయంగా, తేజోవంతంగా ఉంటుంది. స్వామి శతకోటి మన్మథుడు, మదనమోహనుడు, మోహనాంగుడు, నవయౌవ్వనుడు, నిత్యనూతనుడు, సుందరాంగుడు, సచ్చిదానందవిగ్రహుడు. స్వామిని చూచినాకొద్దీ ఇంకా ఇంకా చూడాలన్పిస్తుందని మధుర రాజ్య నివాసులు తెలియజేశారు. *సాక్షాన్ మన్మథమన్మథః* - మన్మథుడినే తన మోహంలో పడేసేవాడు. శివుడు కూడా స్వామి యొక్క మోహినిరూపానికి ఆకర్షితుడయ్యాడు. సాక్షాన్ మదనకోటి సౌందర్యవంతుడని శ్రీ నారాయణతీర్థుల వారు పొగిడారు. అటువంటి తేజస్సు, ఆకర్షణ, నిర్మలత్వం భగవంతుని దివ్య ముఖారవిందములో ఉంటుందని స్వామిని చూచిన భుక్తులు ఆయన ఆకర్షణలోపడి ఆయన భార్యలయ్యారు. అంతటి సౌందర్యవంతుడు భగవంతుడు. గోపికలు కూడా బ్రహ్మదేవుని నిందించారు ఇలా- "కళ్ళకు కనురెప్పలెందుకు పెట్టావయ్యా? క్షణిక కాలం సేపు ఆ కనురెప్పలు మూసినప్పుడు ఆ భగవంతుడు శ్రీకృష్ణుని దివ్య మంగళ స్వరూపాన్ని చూడలేకపోతున్నాము. ఆ కనురెప్పలే లేనిపక్షంలో తదేకంగా ఆ దివ్యమంగళ స్వరూపాన్ని చూసి తరించేవారము కదా!" అని విలపిస్తున్నారు. అటువంటి సంపూర్ణ సౌందర్యరాశి భగవాన్ శ్రీకృష్ణుడు.

జ్ఞానం:

యీ సృష్టిలో గల జ్ఞానం ఏదయితే ఉందో ఆ జ్ఞానమంతా కూడా దేవాదిదేవుడయిన కృష్ణుడిచ్చినదే. విద్యలలో రాజయినటువంటి (రాజవిద్య) భగవద్గీతను కూడా కురుక్షేత్ర సంగ్రామమునకు ముందు శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునికి బోధించాడు. ఎవరయినా నేను భగవంతుడిని అని అంటే అతను ఈ అపరమితమయిన జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండాలి. అతడు అప్పుడు భగవానునిగా అర్హుడవుతాడు. ఆ అర్హత కేవలం జ్ఞాన నిధి అయినటువంటి దేవోత్తమ పురుషుడయినటువంటి శ్రీకృష్ణుడొక్కనికే దక్కుతుంది. స్వామి తన జ్ఞాన చతురతతో అతి బలీయులైన కౌరవ సేనలను యోధులను మట్టుబెట్టాడు. చస్తానని చితి పేర్చుకున్న అర్జునుని నారాయణలోకం తీసుకువెళ్ళి క్షీరసాగరశయనుని దర్శనం కలిగించి అర్జునుని కోరికలన్ని తీర్చాడు ఆ శ్రీకృష్ణస్వామి.

వైరాగ్యం:

2 వేల రూపాయల నోటు మన జేబులో నుంచి జారిపోతే, రోజంతా బాధ పడతాం. అటువంటిది, యీ సృష్టికే కర్త అయినటువంటి భగవంతుడు యీ సృష్టిని సృష్టించి, మన చేతుల్లో పెట్టి సంపూర్ణ వైరాగ్యమంటే ఏమిటో చాటి చెబుతున్నాడు. ఇంతటి వైరాగ్యం ఉన్నటువంటి వ్యక్తి ఎవరైనా 'భగవాన్' అని చెప్పుకోవడానికి అవకాశం ఉంది. అయినా, అసలు మనదంటూ ఏదయినా ఉంటే గదా మనం వైరాగ్యం వ్యక్తపరచడానికి? సర్వం ఆ కృష్ణుడిదే కదా!

రాసక్రీడలో గోపికలతో విహరిస్తూ ఉన్న సమయంలో "మేము లేకపోతే కృష్ణుడు తాళలేడు, కృష్ణుడు మాకు వశుడయ్యాడు అని తలంచి గర్వించిన గోపికలు సౌభగమదము పొందినప్పుడు, అంతటి వారిని కూడా శ్రీకృష్ణుడు వదిలాడు. శ్యమంతకమణిని కూడా త్యాగం చేశాడు. బలరామునికి దాసోహమన్నాడు. ద్వారకకు తాను రాజుగా ఉండక ఉగ్రసేనుని రాజుగా నియమించాడు. మధురనగర విజయమున కంసుని సంహరించి ఆ రాజ్యాన్ని వారికే అప్పచెప్పాడు. బ్రహ్మ ఇంద్రాది దేవతల గర్వమును అణిచాడు. ఈ రకంగా స్వామి జ్ఞాన విజ్ఞాన వైరాగ్య సంపన్నుడు వివిధ శక్తులు గలవాడు. ఇట్లు భగవానుడు అను పదమునకు దిక్కు - ఆ సర్వేశ్వరుడు, పరమేశ్వరుడు, దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు- *పరః పురుషః ఏకః* (శ్రీమద్భాగవతము-1-2-23).

మానవశరీరమున పంచకోశములు గలవు. అందు మొదటిది కనబడే శరీరము. అదే అన్నమయకోశము. కావున దేవునికి అర్పణ చేసిన శాకాహారమే భుజించాలి. ఆహారము వల్లనే శరీరమున ప్రాణాలు నిలుస్తాయి, పనిచేయగలము, మాట్లాడగలము. దీనిని ప్రాణమయకోశం అన్నారు. శరీరమున ప్రాణమున్నంత వరకు స్వామిని స్మరిస్తూ కర్మలను ఆచరించాలి. కర్మలఫలితములను స్వామికి అర్పించాలి. అట్లుగాక 'నేను నాది' అనే వాణ్ణి కర్మలు బంధిస్తాయి (*యజ్ఞార్థాత్ కర్మణః అన్యత్ర లోకోయం కర్మబన్ధనః । తదర్థం కర్మ కౌన్తేయ ముక్తసంగః సమాచర ॥* 3-9). దాని ప్రకారం వేరే శరీరము ఇవ్వబడి - జంతు, క్రిమి, కీటక, ఖేచర, భూచర, జలచరములమవుతాము. కర్మఫలితము అనుభవించిన తర్వాతనే తిరిగి మానవజన్మ. కావున కర్మలను బహుజాగ్రత్తగా చేయాలి. ఆ తర్వాత జ్ఞాన సముపార్జన చేయాలి. లౌకిక జ్ఞానముతో ధనార్జన, ఆధ్యాత్మిక ధ్యానముతో శ్రీకృష్ణుని కనుగొని ఆయన సేవ చేయాలి. అదే జ్ఞానమయకోశము. పొందిన జ్ఞానముతో నిత్య జీవితమున సరియైన భక్తియుత కర్మలు చేస్తూ దానధర్మములు, అహింసతో కూడిన జీవితము గడపాలి. అప్పుడు మానవుడు సాత్త్విక భావములను కలిగి ఉంటాడు. అదే విజ్ఞానమయకోశము. సత్త్వగుణ సంపన్నుడైన మానవుడు శ్రీకృష్ణుని కర్మలతో పూజించినచో ఆనందం వెల్లువిరిస్తుంది. అదే ఆనందమయకోశం శరీరమున మనస్సున తయారవుతుంది. జంతువులకు విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశములు లేనందున అవి దేవుని కనుగొనలేవు. పరిపూర్ణమానవునిలో ఈ అయిదు కోశములు వికసించుటయే జీవనపరమార్థము. దీనినే "బ్రహ్మపుచ్ఛ ప్రతిష్ఠః" అంటారు.

భౌతిక విషయములందు ఆసక్తులైన మనుష్యుల హృదయాలు పాషాణము లాంటి కాఠిన్యమును పొంది ఉన్నందువలన అక్కడ భక్తిబీజము అంకురించుట కష్టము. విషయాసక్తులైన జీవులు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యముల వల్ల స్మృతి, విభ్రమ, బుద్ధి నాశనమునకు అనగా "నాకు అంతా తెలుసు" అనే అజ్ఞానమునకు లోనౌతున్నారు- *ధ్యాయన్ మమ అహం ఇతి కర్మకృత్* శ్రీమద్భాగవతము-4-29-25. దీన్నే అనర్థ పరంపరం అంటారు (శ్రీమద్భాగవతము-4-29-36). (*ధ్యాయతః విషయాన్ పుంసః సఙ్గః తేషు*

ఉపజాయతే। సఙ్గాత్ సంజాయతే కామః కామాత్ క్రోధః అభిజాయతే ॥ 2-62, *క్రోధాత్ భవతి సమ్మోహః సమ్మోహాత్ స్మృతివిభ్రమః। స్మృతిభ్రంశాత్ బుద్ధినాశః బుద్ధినాశాత్ ప్రణశ్యతి ॥ భగవద్గీత* - 2-63).

విషయాసుక్తులైన మనుష్యులలో పంచజ్ఞానేంద్రియాలు, పంచ కర్మేంద్రియాలు మరి మనస్సు అనే పదకొండు ఇంద్రియాలు కూడా అత్యంత ప్రబలమైన ఇంద్రియ అర్థములకై వెదుకుచూ గాడిదలలాగా కష్టపడుతూ, కుక్కలలాగా ఎంజాయ్ చేయాలనుకుంటారు. స్త్రీ సాంగత్యము, ధనలోభము, శరీరాసక్తి మున్నగు కారణముల వలన దుష్ట మనుష్యులు - ప్రాణిహింస, దురాచార, వ్యభిచార మున్నగు ఘోరమైన దుష్కృత్యాలను చేయుదురు. సుఖములలోకెల్లా నీచమైనది ఇంద్రియతృప్తి, ఇది హద్దులేనిది. ఇంకా ఇంకా కావాలనేది ఇంద్రియసుఖము (ఉదా: లడ్డూతినుట, మైథునము). దీనికంటే గొప్పది ఏమిటో చూద్దాము-ఇంద్రియ సుఖము < స్వర్గసుఖము < బ్రహ్మానందము < నిరాకర యోగ ఉపాసన < భగవత్ సేవ ఆనందము < నిజభక్తిలో ఆనందము (శ్రీమద్భాగవతము- 4-9-10).

మన విద్యా విధానంలో నీతిశాస్త్రము, భగవత్‌శాస్త్రము లేనందువలన విద్యార్థులు, పౌరులు నాస్తికులుగా తయారవుతున్నారు. ఇంద్రియ సుఖమునకై ఎగబడుతూ హింసాప్రవృత్తికి లోనవుతున్నారు. *"జంతూనాం నర జన్మ దుర్లభం"*- అనే ఆర్యోక్తికి విలువలేకుండా మానవులు జంతువులలాగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. క్షణికమైన సుఖాలకు ఎగబడుతూ ఆరోగ్యమును తాకట్టుపెడుతు ప్రజలు నడుస్తున్నారు. వీరి దృష్టి మన మహర్షులు అందించిన వేదశాస్త్రములపై పడినప్పుడే సంఘములో శాంతి, సుఖము కనబడ్తాయి. పద్మపురాణము యొక్క కథనము ప్రకారం పాపము అనేది ఒక వృక్షము. అయితే దానికి కాచిన పండులో ఉండునవి- లోభము, మోహము, అసత్యము, కపటము, దంభము, కుటిలత్వము, కుబుద్ధి, ఛలము, పాశండము, చౌర్యము, మత్సరము, క్రూరత. పాపాచారయుక్తులైన మానవులు దాని యొక్క అజ్ఞానము అనే ఫలమును భుజించి దాని ఫలితంగా అధర్మమునే ఆచరిస్తున్న మానవులు పైకి సుఖముగా కనబడినను శాంతిలేనివారు అవుతున్నారు. వారే అమెరికన్లు, యూరోపియన్లు. వారిని అనుకరించేవారు ఆధునికయుగమున గల భారతీయులు. ఈ విషవృక్షము

ఆధారంగా మొత్తము ప్రపంచము అంధకారంగా మారుతూ ఎప్పుడు ఎక్కడ బాంబులు, హింస, యుద్ధాలు మొదలవుతాయో తెలియని పరిస్థితుల్లో ప్రపంచం నడుస్తున్నది. దీనికి విరుగుడు ధర్మవృక్షమైన శ్రీమద్భాగవతము. ఇది వేదశాస్త్రమునకు కాచిన కమ్మని పండు. దీనిని ఆశ్రయించినవారు జీవిత సత్యమును తెలసుకోగలరు.

నేను ఎవ్వడను? ఈ ప్రపంచము ఎవ్వరది? ఈ ప్రపంచంలో ఎట్లా పడ్డాను? ఈ ప్రపంచానికి సృష్టికర్త ఎవ్వడు? జీవులందరు ఎందుకు పుడుతారు? ఎందుకు చస్తారు? మనిషి యొక్క శోక భయ మృత్యు యుద్ధ భూకంప ఇత్యాదులను ఎట్లా అరికట్టవచ్చును? ఏ విధముగా మానవుడు జన్మసార్థక్యమును పొందగలడు? నిశ్చితమైన శాంతి, సుఖము, ఆనందములు ఎట్లు లభిస్తాయి? ఇత్యాది ప్రశ్నలకు కంప్యూటర్‌లలో ఏ విధమైన సమాధానము దొరకదు. శాస్త్రజ్ఞులకు ఇవి అందని ప్రశ్నలు. గీతలో *'తస్మాత్ శాస్త్రమేన ప్రమాణం తే కార్యాకార్య వ్యవస్థితౌ'* అని చెప్పియున్నాడు. ఇది పరోక్ష జ్ఞానము అయిసను వేదాంత సూత్రము *'శబ్దాత్ అనావృత్తిః అనావృత్తిః శబ్దాత్'* ప్రకారము శాస్త్రములయొక్క సహాయము వలననే దేవుని, దైవలోకమును గురువుల అనుగ్రహముతో కనుగొనవచ్చును. ఇట్టి కోవకు చెందినవాడు శ్రీలప్రభుపాదులవారు. ఆయన ప్రపంచమునిండా ఎంతో ప్రచారముచేసి దిశా నిర్దేశముచేసి ప్రపంచానికే దారిచూపిన పరమగురువు. ఆయన గురుపరంపరలో వచ్చిన గురువు. ఆయన ఆశ్రయించినది వేదసారమైన భగవద్గీత మరియు శ్రీమద్భాగవతము. దాని వివరాలు గ్రహించుట జీవుల ధర్మము.

ఈ సృష్టిలో 84 లక్షల జాతుల జీవరాశులున్నాయి. ఈ జీవరాశులన్నింటితో పోల్చినట్లయితే మానవ జన్మ చాలా ఉత్తమమైనది. ఎంతో ఉన్నతమయినటువంటి వసతులను ఈ మానవ జన్మలో మనము పొంది ఉన్నాము. స్వామి కరుణామయుడు, కావుననే ఈ దుఃఖపూరితమయినటువంటి ప్రపంచం నుంచి బయటపడవేయుటకు మనకు భగవంతుడు ఆ వసతులన్నింటిని కలుగజేసాడు. కావున ఈ చక్కటి మానవజన్మ అనే అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి. ఇప్పుడు ఆత్మసాక్షాత్కార అన్వేషణ చేయని పక్షంలో మనకూ జంతువులకూ ఏ రకమైనటువంటి భేదము ఉండదు. ఎందువలననగా ఆహార నిద్రా భయ మైథునాలు – ఆహారం భుజించడం, నిద్రించడం, కొట్లాడడం, సంపర్కం చేయడం

అన్నటువంటి ప్రక్రియలు - జంతువులలోనూ మనలోనూ కూడా సర్వసాధారణంగా ఉన్నాయి. మానవజన్మను వాడుకోకపోయిన మోక్షము రాదు. పైగా చేసిన పాపాల వల్ల 84 లక్షల వివిధ యోనులలో, చేసిన కర్మానుసారము, తగిన జన్మ, ఆయా శరీరాలలో నరకయాతన అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. చూస్తున్నాము కదా! కుక్క, పిల్లి, పంది, చీమ, దోమ, పీతిలోని పురుగు జన్మలు ఎంత నీచమైనవో! అట్లా మనము పుట్టుటకు అంగీకరించగలమా? ప్రకృతి నియమాలు, ఎంతో కఠినమైనవి. కాబట్టి వచ్చిన అవకాశమును జారవిడుచుకోరాదు.

ఒక కార్యాలయంలో ఉన్నతాధికారికి, సాధారణమయిన గుమస్తాకి పోల్చినట్లయితే, ఉన్నతాధికారికి ఉన్నతమయిన వసతులు కల్పిస్తారు. ఎందువలననగా అతను ఉన్నతమయిన కార్యకలాపాలు చెయ్యాలి. కాబట్టి, అదే రకంగా, భగవంతుడు కేవలం మానవునికే ఉన్నతమయిన వసతులను ఎందుకు కల్పించాడంటే మనం ఆత్మ సాక్షాత్కారాన్నిపొంది, జన్మ, మృత్యు, ముసలితనం (జరా), వ్యాధి - ఉన్నటువంటి సంసారచక్రం నుంచి శాశ్వతంగా విముక్తి పొందాలని, అట్లుకాని యెడల ఆహారం భుజించడంలో, నిద్రించడంలో, కొట్లాడటంలో, సంపర్కం చెయ్యడంలో మనకు జంతువులకు ఏమియు తేడా ఉండదు. జంతువులకు కర్మఫలితం అంటదు. తెలివి, ఆలోచించగలశక్తి, మంచిచెడులు ఏమిటో గ్రహించగల ఇంగిత జ్ఞానము కేవలము మానవులకు ఈయబడినవి. మనము చేసే కర్మల ఫలితమునకు మనమే బాధ్యులము. నవ్వుతూ చేసే చెడు కర్మలను ఏడుస్తూ అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. దీనినే సైన్సు కూడా సమర్థిస్తుంది– For every action there is an equal and opposite reaction - Newton's Law. మనకు ఇతరులు ఎలా చేయాలని కోరుకుంటామో, మనము కూడా అందరికి అదే రకంగా చేయడానికి ప్రయత్నం చేసినచో కర్మల ఫలితం అంటదు - *మాతృవత్ పరదారాఃశ్చ పరద్రవ్యాణి లోష్టవత్ । ఆత్మవత్ సర్వభూతాని యః పశ్యతి స పశ్యతి. ఆత్మ ఔపమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి*-భగవద్గీత 6-32. స్వామిలో జగత్తును చూడు, జగత్తులో స్వామిని చూడు (*సర్వభూతస్థం ఆత్మానం సర్వభూతాని చ ఆత్మని । ఈక్షతే యోగయుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః ॥ యః మాం పశ్యతి సర్వత్ర సర్వం చ మయి పశ్యతి । తస్య అహం న ప్రణశ్యామి స చ మే న ప్రణశ్యతి ॥* భగవద్గీత - 6-29, 30).

"ధర్మహీనః పశుభిః సమానః" అంటే, మానవుడిగా జన్మించి, ధర్మాన్ని ఆచరించని పక్షంలో మానవుడు పశువుతో సమానుడు (*ఆహార నిద్రా భయ మైథునం చ సామాన్యం ఏతత్ పశుభీర్ నరాణాం । ధర్మోహి తేషాం అధికో విశేషో, ధర్మేణ హీనాః పశుభిః సమానాః – హితోపదేశ*). వేద ప్రతిపాదిత మరిన్ని వివరాలకై మాచే ముద్రితమైన శ్రీమద్భాగవతమును చదవండి.

కాలము - కాలమహిమ - యుగములు-యుగధర్మములు

(Time is Quantised)

"కలౌ సంకీర్తినాన్ ముక్తిః", "కలౌకేశవ కీర్తనమ్"

కాలము స్వామి అంశ. అందుకే స్వామి నేనే కాలమును (*అహమ్ కాలోస్మి*) అన్నాడు. కాలము వల్లనే జీవులకు కర్మ చేయుట అవకాశము, కర్మ చేయు అధికారము వస్తుంది. కాలము వల్లనే జీవుల స్వభావము ఏమిటో వ్యక్తమవుతుంది. వారి స్వభావమున కనుగుణంగా వారికి తగిన లోకాలు, ఆ లోకాలకు తగిన శరీరాలు ఇవ్వబడతాయి – (*మయాధ్యక్షేణ సూయతే సచరాచరమ్*). దిగజారి పోతున్న మానవుడు ఎన్నో జన్మలను పొందుతూ నాలుగు యుగాలలో ప్రవేశిస్తాడు. కాలము, శక్తి ఇవన్నీ ఇష్టమువచ్చినట్లు లేవని, ఒక క్రమానుబద్ధానుసారంగా ఉన్నాయని కూడా శాస్త్రజ్ఞులు ఒప్పుకొన్నారు (Time is Quantised).

యుగం	మానవ జీవన పరిమాణం	తరించడానికి నిర్దేశించిన యుగ ధర్మం
సత్యయుగం	1,00,000 సం॥లు	తపస్సు
త్రేతాయుగం	10,000 సం॥లు	యజ్ఞయాగాదులు
ద్వాపరయుగం	1,000 సం॥లు	విగ్రహారాధన
కలియుగం (ఇప్పుడు నడుస్తున్నది)	100 సం॥లు	హరినామ, సంకీర్తన, అహింస, భూతదయ, దానధర్మములు, సత్కర్మాచరణ

విచిత్రమైన నేటి కలియుగంలో సామాన్య మానవులు అత్యాశ లోభములకు గురి అయి అధర్మమునే అధికముగా ఆచరిస్తారు. కాని అధర్మ ఆచరణవల్ల వచ్చు దుఃఖభోగములు వారు కోరకున్నా అవి వారిని వదిలిపెట్టవు.

ఒక్కొక్క యుగము గడుస్తున్న కొద్ది మనిషి యొక్క ఆయుష్షు, శక్తి, మేధస్సు, క్రమక్రమంగా క్షీణిస్తూ వస్తున్నాయి. అట్లే ధర్మం కూడా సంఘంలో క్షీణిస్తుంది. సత్యయుగలో ధర్మం నాలుగు పాదాలతో వర్ధిల్లితే అవి యిప్పటి కలియుగం వచ్చేసరికి ఒకే పాదంతో ధర్మం ఉంది. అంటే అధర్మం ప్రబలి ఉన్న ఈ కటిక చీకటి రోజులలో కాంతిరేఖవంటిది శ్రీమద్భాగవత గ్రంథ పఠనము. ఈ గ్రంథ పఠనం వల్ల భక్తి జ్ఞానవైరాగ్యాలు కలుగుతాయి. అప్పుడు మానవుని జీవనశైలి ధర్మబద్ధంగామారి హరిభజన సేవలను సరిఅయిన పద్ధతిలో నిష్కామంగా ఆచరించగలడు. కాబట్టి వీటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని యుగధర్మాన్ని నిర్దేశించడం జరిగింది. సత్యయుగంలో, త్రేతాయుగంలో, ద్వాపరయుగంలో మనిషి యొక్క ఆయువు, శక్తి, మేధస్సు చాలా ఎక్కువగా ఉండేవి. కాబట్టి భగవంతుడిని సేవించి తరించడానికి ఆ యా యుగధర్మాలని నిర్దేశించడం జరిగింది. కాని కలియుగంలో మనిషి యొక్క ఆయుష్షు అల్పం, వక్రబుద్ధి ఎక్కువ మరియు మంచి బుద్ధి తక్కువ, ఓర్పు తక్కువ, కాబట్టి యీ పరిమితులను దృష్టిలో ఉంచుకుని "కలియుగంలో మానవుడు తరించడానికి గల ఏకైక ఉపాయాన్ని బోధించమని" నారదుడు బ్రహ్మని అడిగినప్పుడు, బ్రహ్మ ఈ క్రింది విధంగా బృహన్నారదీయ పురాణంలో చెప్పాడు –

"హరేర్నామ, హరేర్నామ, హరేర్నామైవ కేవలమ్ ।
కలౌ నాస్త్యేవ, నాస్త్యేవ, నాస్త్యేవ గతిరన్యథా ॥

దీని భావం ఏమిటంటే, "కపటం మరియు కలహాలతో కూడిన యీ కలియుగంలో కేవలం హరినామ కీర్తన ఒక్కటే ముక్తికి మార్గము. దానిని మించిన వేరొక మార్గము లేదు. వేరొక మార్గము లేదు. వేరొక మార్గము లేదు".

"హరినామములు శతకోటి ఉన్నాయి. అందులో ఏ నామాన్ని జపించాలి?" అని నారదముని అడిగినప్పుడు బ్రహ్మ యీ విధంగా కలిసంతరణోపనిషత్తులో జవాబు చెప్పాడు – "హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే, హరేకృష్ణ

హరేకృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే - ఇతి షోడశకం నామ్నాం కలికల్మష నాశనం, నాతః పరతరోపాయః సర్వ వేదేశు దృశ్యతే" - దీని భావమేమిటంటే, "32 అక్షరములతో కూడిన, 16 నామములు గల ఈ మహామంత్రమే కలియుగములో చెడు ప్రభావములను దూరముచేయగల ఏకైక శక్తిమంతమయిన మంత్రము. దీనికి మించిన మార్గము వేరొకటి వేదశాస్త్రములో ఎంత వెతికినా కానరాదు." ఇది వేదమంత్రం. దీనిని అందరు అన్ని సమయములలో జపించుటకు వీలుగా శ్రీ చైతన్యమహాప్రభువులవారు ఇదే నామాలతో కీర్తించుటకు అందించిన మంత్రం - *"హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ, కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే, హరే రామ హరే రామ, రామ రామ హరే హరే".* అయితే ఈ మంత్ర జపమును నామాపరాధము లేకుండా ఏకాగ్ర చిత్తముతో జపకీర్తనలు చేయాలి. నామాపపరాధము లేకుండా ఉండాలంటే అహింస, సత్య, ధర్మ, దయ, దానుగుణములు నిండుగా ఉండాలి. అహంకారము తొలగాలి. కర్మాచరణలో జ్ఞాన వైరాగ్యముతో గూడిన వాడే మంత్ర జపాన్ని చక్కగా చేస్తూ ఆనందిస్తూ, ఆ తరువాత దేహాంతమున ఉత్తమలోకములను చేరగలడు. (నామాపరాధములతో జపము చేయుచున్నప్పుడు మనస్సు ఎటో వెళ్ళుతుంది. లేక వేరే ఇతర విషయములను ఆలోచిస్తుంది. అదే నామాపరాధము). నామాపరాధముతో జపము చేసినా అది అట్టి వానికి భౌతికజగమున ఆయురారోగ్య ఐశ్వరములను తెచ్చిపెడుతుంది. హరినామమునకు గల శక్తిని కనుగొని ఆచరించిన ఎన్నో ఉదాహరణములను చరిత్రలో చూడవచ్చును.వారిలో ముఖ్యులు మీరాబాయి, సక్కుబాయి, తుకారామ్, జ్ఞానదేవ్, కబీర్‌దాస్, తులసిదాస్, పురందరదాసు, రామదాసు, అన్నమయ్య, త్యాగరాజు, నారాయణతీర్థ, జయదేవుడు మొదలగువారు. అట్లే కృష్ణచైతన్య సంఘములో లక్షలాది మంది పాశ్చాత్యులు యీ హరినామ సంకీర్తన ద్వారా సద్భావములు పొంది, సత్కార్యములు చేస్తూ, సత్ఫలితాలు పొందుతూ ఆనందంగా సాధుమయ జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. మన చైతన్యంతో పోల్చుకుంటే పాశ్చాత్యుల చైతన్యం ఎంతో దిగజారిన చైతన్యం. అటువంటిది వారిలో కూడా ఈ మంత్ర కీర్తన చేయడంవల్ల, వారిలో కూడా యింత పరివర్తన, పవిత్రత వచ్చాయంటే దానికి కారణం కేవలం హరినామ సంకీర్తన మాత్రమే. కేవలం శ్రీమద్భాగవతము, శ్రీమద్భగవద్గీతా పఠనములు, హరేకృష్ణ మహామంత్ర జపము మరియు సంకీర్తన మాత్రమే కలియుగంలో ముక్తికి ఏకైకమార్గము.

జ్ఞానమంటే ఏమిటి? జ్ఞాన సముపార్జున మార్గముననే కర్మఫలితములు నశించును, ఇంద్రియ నిగ్రహము కలుగును

నిజమైన విద్య అంటే తానెవరో, ఎందుకు ఈ లోకమున ప్రవేశించాడో కనుగొనుట (*అధ్యాత్మ విద్యా విద్యానామ్* - 10-32). టెక్నాలజిని అభివృద్ధి చేయుట నీచమైనది. ఇందులో సౌఖ్యము ఉన్ననూ ఇది కాలుష్యమునకు హేతువు. మానవులు, జంతువులు మరి అన్ని ప్రాణుల జీవనమునకు గొడ్డలిపెట్టు వంటిది టెక్నాలజి. ఇది ప్రకృతి వనరులను గొల్లగొట్టునది. వినాశమునకు హేతువు. నవనాగరికతయే ప్రగతి అని అనుకొనుట అల్ప దృష్టితో కూడినది, అది నిజమైన ప్రగతికాదు. లౌకికవిద్య ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి విరోధమైనది. కనుక అది కేవలము మాయ (illusion). టెక్నాలజి అంటే మాయ యొక్క తళుకుబెళుకులు మాత్రమే. కావున దానిలో చిక్కుకొనక అదే సర్వస్వము అనుకొనక జీవన పరమార్థం ఏమిటో గ్రహించాలి. టెక్నాలజికి ఎంత దూరంగా బ్రతకగలిగితే అది అంత ఆరోగ్యకరము. ఈ టెక్నాలజీతో అభివృద్ధి పరచబడిన అల్లోపతిక్ మందులు విషపూరితములు. ప్రకృతి అందించు ఆయుర్వేద వైద్యంపై ఆధారపడిన జీవనము ఆరోగ్యవంతము కాగలదు. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం కదా! ఆరోగ్యముగా ఉన్నప్పుడే జ్ఞాన సముపార్జన చేయగలము. అప్పుడే దేవుని మూఢభక్తితో గాక జ్ఞాన భక్తితో చూడగలము. అప్పుడే మనమహర్షులు అందించిన వేదవాఙ్మయమైన శ్రీమద్భాగవతము, శ్రీభగవద్గీత, ఉపనిషత్తు వాఖ్యములు మెదడున ప్రవేశించగలవు - అప్పుడే మానవునిలో విజ్ఞానమయకోశము వికసిస్తుంది, లేనిచో ఇంద్రియతృప్తిలోపడి మైథున వాంఛకై అక్రమ సంబంధములు, దురలవాట్లుకు ప్రభావితుడై జంతువులలాగా బ్రతుకుతాడు నేటి మానవుడు.

చాలామందిని రోజు మనము చూస్తుంటాము - వారేమంటారంటే మేము చెప్పేదే కరెక్ట్, నీవు చెప్పేది రాంగ్ అంటారు. వారు మాట్లాడే మాటలు కరెక్ట్ అని నిరూపించుకోవడానికి శాస్త్రశ్లోకములను తెల్పమనండి. మరికొందరు అంతా మాకే తెలుసు, మేము జ్ఞానవంతులము అని పలుకుతారు. ఎవ్వడు జ్ఞానియో, ఎవ్వడు అజ్ఞానియో తెలుసుకోవడానికి భగవద్గీతను ఆశ్రయించాల్సి ఉంటుంది - *విద్యా వినయ సమ్పన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని । శుని చ ఏవ శ్వపాకే చ పణ్డితాః సమదర్శినః ॥* (భగవద్గీత -5-18). ఈ శ్లోకమును బట్టి జ్ఞాని లక్షణము ఏమిటో తెలియుచున్నది, మరొక ప్రమాణము- *బహూనాం జన్మనాం అన్తే*

జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే । వాసుదేవః సర్వమితి సః మహాత్మా సుదుర్లభః ॥ భగవద్గీత – 7–19 – జ్ఞాని అని చెప్పుకొనే పండితుడు శ్రీకృష్ణుని దేవాదిదేవునిగా అంగీకరించాల్సి ఉంటుంది.

ఇంద్రియ తృప్తికై మానవుడు జంతువులాగా ప్రవర్తించరాదు. జ్ఞానముతో ఆలోచించి కర్మలు చేయువాడు పండితుడు అనబడును– (*యస్య సర్వే సమారమ్భాః కామ సంకల్ప వర్జితాః । జ్ఞాన అగ్ని దగ్ధ కర్మాణం తమ్ ఆహుః పణ్డితం బుధాః ॥* భగవద్గీత – 4–19). జ్ఞానముతో ప్రకాశించబడువాడు వాని మనస్సుతో జ్ఞానేంద్రియములతో కర్మేంద్రియములతో చేయు పనులన్ని సక్రమముగా చేస్తూ నా గురించే చేస్తాడు అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు తెలియజేశాడు (*సర్వాణి ఇంద్రియకర్మాణి ప్రాణకర్మాణి చ అపరే । ఆత్మసంయమ యోగ అగ్నౌ జుహ్వతి జ్ఞానదీపితే ॥* భగవద్గీతలో దేవాదిదేవుని వాక్యం ఇది – భగవద్గీత–4–27). అట్టివాడు, వాడు సంపాదించిన ధనమును, చేయు యాగములను, వేదాధ్యయములను యోగములను నియమనిష్ఠలతో ఆచరించుచూ నాకూ అర్పించును (*ద్రవ్యయజ్ఞాః తపః యజ్ఞాః యోగయజ్ఞాః తథా అపరే । స్వాధ్యాయ జ్ఞానయజ్ఞాః చ యతయః సంశితవ్రతాః ॥* భగవద్గీత–4–28). ద్రవ్యయజ్ఞము కన్నా జ్ఞానయజ్ఞము గొప్పది. కర్మలు, కర్మలతో గూడిన పనులన్ని జ్ఞానమందే పరిసమాప్తము కావాలి (*శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాత్ యజ్ఞాత్ జ్ఞానయజ్ఞః పరంతప । సర్వమ్ కర్మ అఖిలమ్ పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే॥* భగవద్గీత–4–33). ఆ జ్ఞాన సముపార్జన ఎట్లా చేయాలంటే అందు ముఖ్యమైనవి సద్ గురువును ఆశ్రయించాలి–*తత్ విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేవ సేవయా । ఉపదేక్ష్యన్తి తే జ్ఞానం జ్ఞానినః తత్త్వదర్శినః ॥* గీత–4–34.

జ్ఞానము పొందుట వల్ల మోహము దూరమగును. మరియు అట్టి వారు సమస్త జీవులను ఆదరిస్తారు. అట్టివారు నా వారే అని గ్రహించగలరు అని శ్రీకృష్ణ భగవానుడు – *యత్ జ్ఞాత్వా పునః మోహం ఏవం న యాస్యసి పాండవ। యేన భూతాని అశేషాణి ద్రక్ష్యసి ఆత్మని అథః మయి ॥* భగవద్గీత–4–35. జ్ఞానము సంపాదించుటవలన ఒక వ్యక్తిపై దాని ప్రభావము ఏమనగా –

1. అట్టివాడు సర్వపాపములనుండి బయటపడి పరమపదమును పొందగలడు (*అపి చేదసి పాపేభ్యః సర్వేభ్యః పాపకృత్తమః । సర్వం జ్ఞానప్లవేన ఏవ వృజినం సంతరిష్యసి ॥* భగవద్గీత–4–36). (*జ్ఞానం విజ్ఞాన సహితం యత్ జ్ఞాత్వా మోక్ష్యసే అశుభాత్ ॥* భగవద్గీత–9–1).

2. అగ్ని కట్టెలను దహించునట్లుగా జ్ఞానమనే అగ్ని మానవుడు చేయు అన్ని కర్మ ఫలితములను నశింపజేయును మరియు బూడిద చేయును (*యథా ఏధాంసి సమిద్ధః అగ్నిః భస్మసాత్ కురుతే అర్జున । జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్ కురుతే తథా ॥* భగవద్గీత - 4-37).

3. దివ్యజ్ఞానము వలె మానవుని పవిత్రము చేయునది మరొకటి లేదు (*న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రం ఇహ విద్యతే*). అట్లు జ్ఞాన పరిపక్వత భక్తియోగ శరణాగతి చేయువాడు ఆ పరిపక్వ ఫలమును క్రమముగా కాలము గడిచిన కొలది తన యందే అనుభవించును (*న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రం ఇహ విద్యతే ॥ తత్ స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేన ఆత్మని విన్దతి ॥* భగవద్గీత-4-38).

4. అట్టి జ్ఞాన సముపార్జన శ్రద్ధతోనే కలుగును. జ్ఞానము కలిగిన ఇంద్రియ నిగ్రహం పొందగలడు. తదుపరి శీఘ్రముగనే దివ్యమైన శాంతిని పొందగలడు (*శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరః సంయతేన్ద్రియః । జ్ఞానం లబ్ధ్వా పరాం శాంతిం అచిరేణ అధిగచ్ఛతి ॥* భగవద్గీత-4-39).

5. ఈ జ్ఞాన సముపార్జన చేయనివాడు, దీని ఫలితమందు సంశయము గలవాడు. అశాంతితో బాధలను పొంది, క్షీణించి, ఇహపరలోకములలో నరకమును అనుభవించుచు కృశించును (*అజ్ఞః చ అశ్రద్దధానః చ సంశయాత్మా వినశ్యతి । న అయం లోకః న అస్తి పరః న సుఖం సంశయాత్మనః ॥* భగవద్గీత-4-40).

6. సంసారములో ఉన్నను దానిలో లీనముకాక స్వామిసేవకై చేస్తున్నాను అనే భావన రావాలి. అనగా సంసారమును చేస్తూ విరాగియై కర్మలు చేయువాడు, జ్ఞానమందే అన్ని సంశయములు తొలగించుకొన్నవానిని అనగా ఆత్మజ్ఞానము పొందినవానిని కర్మలు బంధింపజాలవు (*యోగ సన్న్యస్త కర్మాణాం జ్ఞాన సంఛిన్న సంశయం। ఆత్మవన్తం కర్మాణి న నిబధ్నన్తి ధనంజయ ॥* భగవద్గీత-4-41).

7. కావున అజ్ఞానమున పుట్టిన నీవు, ఓ అర్జునా! నీ హృదయమున పుట్టిన సందేహములను ఆత్మజ్ఞానమను ఖడ్గముచే ఛేదించి, భక్తియోగకర్మలను చేయుచూ అవిద్యనుండి లేచినవాడవై, అవిద్యను తొలగించుకున్నవాడవై

జీవింపుము (*తస్మాత్ అజ్ఞానసంభూతం హృత్థ్సం జ్ఞానాసినా ఆత్మనః । ఛిత్వా ఏనం సంశయం యోగం అతిష్ఠ ఉత్తిష్ఠ భారత ॥ భగవద్గీత-4-42*).

వివరణ: జ్ఞానవంతునికి సత్యమేమిటో తెలుస్తుంది. కృష్ణస్వామి యందు అట్టి వాడు శరణాగతి, ప్రపత్తి చేయగలడు. అతడు భక్తియుత కర్మసేవలలో నిపుణుడు అవుతాడు. అదే జీవిత పరమార్థం. అటువంటివాడికే స్వామి తనకు తాను తెలియజేయబడతాడు (*తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్। దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాం ఉపయాన్తి తే ॥* భగవద్గీత-10-10).

మానవ శరీరము అనగా నేమి? దాని ప్రయోజనము ఏమి? క్షేత్ర - క్షేత్రజ్ఞులు ఎవ్వరు?

మన శరీరము క్షేత్రమైతే దానిలో నివసించు పక్షులు - జీవాత్మ లేక జీవుడ మరియు పరమాత్మ లేక శ్రీకృష్ణదేవుని అంశ (భగవద్గీత 13-2). ఈ క్షేత్రము మరియు జీవాత్మ, పరమాత్మల గూర్చి తెల్పే జ్ఞానమే అసలైన జ్ఞానము (*క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ యోర్ జ్ఞానం యత్తద్ జ్ఞానం మతం మమ* - భగవద్గీత 13-3). ఈ మన శరీరము అనగా కర్మక్షేత్రమున గల 24 అంశలు ఏమన - పంచమహాభూతములు (పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము) + అహంకారము, బుద్ధి, అవ్యక్తము (త్రిగుణముల వ్యక్త అవ్యక్త స్థితి) + 11 ఇంద్రియములు (5 జ్ఞానేంద్రియములు - త్వక్, ఛక్షు, శ్రోత్ర, జిహ్వ, ఘ్రాణములు మరియు 5 కర్మేంద్రియములు - వాక్కు, పాదములు, హస్తములు, గుదమ, జననేంద్రియము మరియు అంతర ఇంద్రియమైన మనస్సు) + పంచ ఇంద్రియార్థములు లేక ఇంద్రియగోచరములు (శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములు). ఇదియే మానవశరీరము. వీటి అంతః ప్రక్రియల వల్ల వెలువడేవి-కోరిక, ద్వేషము, సుఖము, దుఃఖము, స్థూలదేహపిండము, చైతన్యము - జీవుల లక్షణములు, విశ్వాసము, ఇదంతయు క్షేత్రము-కర్మక్షేత్రముగా భావింపుము (*మహాభూతాని అహంకారః బుద్ధిః అవ్యక్తమ్ ఏవ చ । ఇన్ద్రియాణి దశైకం చ పంచ చ ఇంద్రియ గోచరాః ॥ ఇచ్ఛా ద్వేషః సుఖం దుఃఖం సఙ్ఘాతః చేతనా ధృతిః । ఏతత్ క్షేత్రం సమాసేన సవికారం ఉదాహృతమ్॥*

భగవద్గీత-13-6,7). (జీవుల లక్షణము ఏమన- జన్మించుట, పెరుగుట, బాల్యయౌవ్వన, వార్ధక్య స్థితులను కలిగియుండుట, ఇతర దేహములను సృజించుట, క్షీణించుట, అంత్యమున నశించుట, అనునవి 6 విధములైన మార్పులు కలిగి ఉండుట). కనుక కర్మక్షేత్రము అశాశ్వతమైన భౌతిక పదార్థము. దీనిని ఎరిగిన క్షేత్రజ్ఞులు శాశ్వతమైన వారు. కర్మక్షేత్రములోగల జీవుడు కర్మక్షేత్రమును వాడి జ్ఞానముమంతుడు కావలెను. ఆ లక్షణములు ఏమన -

నమ్రత, దంబము లేకుండుట-డంబాచారము-డంబమున పల్కకుండుట, అహింస, సహనం-ఓర్పు-క్షమాభావము, సరళత, ప్రామాణిక గురువును ఆశ్రయించుట, శుచి-శౌచము-శుద్ధి, స్థిరత్వము-స్థైర్యము, ఆత్మనిగ్రహము, ఇంద్రియార్థముల పరిత్యాగము, గర్వములేకుండుట జన్మమృత్యుజరవ్యాధుల దోషమును గుర్తించుట, భార్యాపుత్ర గృహాదులందు ఆసక్తి లేకుండుట (వారియందు తన విద్యుక్త ధర్మములను పాటించవలెను. అంతేకాని వారి యందు మమకారము పెంచుకొనరాదు), మమకారము లేకుండుట, ఇష్టమైనవి ఇష్టముకానియందు సమభావన కలిగి ఉండుట- సుఖదుఃఖములందు ఒకేలాగ ప్రవర్తించుట, పరమేశ్వరుడనైన నాయందు అనన్యమైన భక్తి, ఏకాంత పవిత్రస్థలనివాసము, విషయాసక్త సామాన్య జనుల సహవాసమందు అనాసక్తి, అధ్యాత్మికజ్ఞానమందు ఇష్టము-నిరంతర కృషి-స్మరణ-అధ్యయనము, తత్త్వజ్ఞానార్థమును అనుభవించుట- ప్రకటించుట- అనగా భాగవత ప్రచారము చేయుట - ఇదంతయు జ్ఞానము. వీటికి వ్యతిరేకమైనది అజ్ఞానము అని నేను నిర్వచిస్తున్నాను అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు తెలియజేశాడు (ఇచ్ఛా ద్వేషః సుఖం దుఃఖం సఙ్ఘాతః చేతనా ధృతిః । ఏతత్ క్షేత్రం సమాసేన సవికారం ఉదాహృతం॥ 13-7, అమానిత్వం అదమ్భిత్వం అహింసా క్షాన్తిః ఆర్జవం । ఆచార్యోపాసనం శౌచం స్థైరం ఆత్మవినిగ్రహః ॥ 8, ఇన్ద్రియార్థేషు వైరాగ్యం అనంహకారః ఏవ చ । జన్మ మృత్యు జరా వ్యాధి దుఃఖ దోషానుదర్శనం॥ 13-9, అసక్తిః అనభిష్వఙ్గః పుత్ర దార గృహాదిషు । నిత్యం చ సమచిత్తత్వం ఇష్టానిష్టోపపత్తిషు ॥ 13-10, మయి చ అనన్యయోగేన భక్తిః అవ్యభిచారిణీ । వివిక్తదేశసేవిత్వం అరతిః జనసంసది ॥ భగవద్గీత-13-11). స్వామి అన్ని గుణములకు ఆధారమైనను, ఈ భౌతిక గుణములు అంటనివాడు - నిర్గుణుడు (సర్వ ఇంద్రియ గుణ అభాసం సర్వ ఇంద్రియ వివర్జితమ్ । అసక్తం సర్వభృచ్చైవ నిర్గుణం గుణభోక్తృ చ ॥ భగవద్గీత-13-15). ఆయన తన అంశతో సర్వవ్యాపకుడు (బహిః అన్తః చ

భూతానాం అచరం చరం ఏవ చ । సూక్ష్మత్వాత్ తత్ అవిజ్ఞేయం దూరస్థం చ అన్తికే చ తత్ ॥ భగవద్గీత -13-16). స్వామిలో అంధకారము లేదు. సూర్యుని వలె నిత్యకాంతిమంతుడై స్వామి ఈ భౌతిక జగత్తు అంధకారమునకు ఆవల ఉన్నాడు- *ఆదిత్య వర్ణం తమసః పరస్తాత్* (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు 3-8). ఇదే మానవుడు తెలుసుకోవలసిన జ్ఞానము - *జ్ఞానం జ్ఞేయం జ్ఞానగమ్యమ్* (భగవద్గీత 13-18). ఇట్టి శ్రీకృష్ణభగవానునికి శరణు అనాలి - *తం హ దేవం ఆత్మబుద్ధి ప్రకాశం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే* - శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు 6-18.

ప్రకృతి, జీవుడు వాని సంయోగం వల్ల త్రిగుణములు అనాదిగా నున్నవి (*ప్రకృతిం పురుషం చ ఏవ విద్ధి అనాదీ ఉభౌ అపి । వికారంశ్చ గుణాన్ చ ఏవ విద్ధి ప్రకృతి సమ్భవాన్ ॥* భగవద్గీత-13-20). జీవుల స్వభావముననుసరించి వారికి కావలసిన పదార్థములను అందించునది ప్రకృతి. సుఖదుఃఖములను అనుభవించేది జీవుడు. ఇట్లు జీవుడు ప్రకృతిలో 84,00,000 జీవజాతులలో తిరుగవచ్చును (*కార్య కారణ కర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతిః ఉచ్యతే । పురుషః సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతుః ఉచ్యతే ॥* భగవద్గీత-13-21). ప్రకృతియందు స్థితుడైన జీవుడు త్రిగుణాత్మక పదార్థములను అనుభవించుచు ఉత్తమ, అధమ శరీరములను పొందును (*పురుషః ప్రకృతిస్థః హి భుఙ్క్తే ప్రకృతిజాన్ గుణాన్ । కారణం గుణసఙ్గః అస్య సత్ అసత్ యోనిజన్మసు ॥* భగవద్గీత-13-22). ఈ జీవుల గతులను పరిక్షించువాడు స్వామి, వారితో పరమాత్మ అంశగా ఉంటాడు స్వామి (*ఉపద్రష్టా అనుమన్తా చ భర్తా భోక్తా మహేశ్వరః । పరమాత్మా ఇతి చ అపి ఉక్తః దేహే అస్మిన్ పురుషః పరః ॥* భగవద్గీత-13-23). ఇదంతయూ జ్ఞానం. ఈ జ్ఞానమును పొందినవాడు మోక్షమార్గమున వెళ్ళగలడు (*యః ఏవం వేత్తి పురుషం ప్రకృతిం చ గుణైః సహ । సర్వథా వర్తమానోపి సః భూయః న అభిజాయతే ॥* భగవద్గీత-13-24). ఈ జ్ఞానము అర్థమైనవాడు ధ్యానజ్ఞానవైరాగ్యసాంఖ్య కర్మయోగ ఉపాసనల ద్వారా, శ్రుతి పారాయణముల ద్వారా, విజ్ఞానమంతుడై జననమరణ చక్రములనుండి బయట బడగలరు (*ధ్యానేన ఆత్మని పశ్యన్తి కేచిత్ ఆత్మానం ఆత్మనా । అన్యే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చ అపరే ॥* 25 *అన్యే తు ఏవం అజానన్తః శ్రుత్వా అన్యేభ్యః ఉపాసతే । తే అపి చ అతితరన్తి ఏవ మృత్యుం శ్రుతిపరాయణాః ॥* భగవద్గీత-13-26). కావున కనబడేలోకమంతా క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల సంయోగము- మరి వారి స్వభావమని గ్రహించాలి (*యావత్ సంజాయతే కించిత్ సత్త్వం స్థావరజంగమమ్ । క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ*

సంయోగాత్ తద్విద్ధి భరతర్షభ ॥ భగవద్గీత-13-27). ఇట్లు పరమాత్మను అంతటా చూచినవాడై దేనికి హానిచేయనివాడు బాగుపడతాడు (*సమం సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠన్తం పరమేశ్వరం । వినశ్యత్సు అవినశ్యన్తం యః పశ్యతి సః పశ్యతి॥* 13-28, *సమం పశ్యన్ హి సర్వత్ర సమవస్థితం ఈశ్వరమ్ । న హినస్తి ఆత్మనా ఆత్మానం తతః యాతి పరాం గతిమ్ ॥* 13-29, *ప్రకృత్యా ఏవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః । యః పశ్యతి తథా ఆత్మానం అకర్తారం సః పశ్యతి ॥* భగవద్గీత-13-30).

సృష్టి, ప్రళయములు, జన్మచక్రములు ఎందుకు?

కృతయుగ లక్షణాలు చూసినట్లైతే అందరూ పండితులే (శ్రీమద్భాగవతము -11-17-10). రాను రాను కాలానుగుణంగా వీరు చేయు అసత్ కర్మల వల్ల ధర్మము క్రమేణ క్షీణించి త్రేత, ద్వాపర, కలియుగాలలో శూద్ర జాతి లక్షణములు సంక్రమించాయి. ఇవి పోగొట్టడానికే స్వామి ఎన్నో అవతారాలలో ఎన్నో బోధనలు చేసాడు, తన అంశలైన జీవులకు. స్వామిని లెక్కచేయక అధర్మము యందు ఆసక్తులై ప్రకృతిని అనుభవించాలని జీవులు కోరడం దాని ఫలితంగా ప్రస్తుత జగత్తు యొక్క అవస్థ ఏర్పడింది. ఇది ఇంకా దిగజారి మానవతా విలువలు కనబడకుండాపోతాయి. టెక్నాలజి పేరుతో జీవులు ఆచరించే కర్మలవల్ల భూమిలో వేసిన విత్తనం కూడా మొలకెత్తక - గాలి, నీరు, భూమి కలుషితాలవల్ల జీవరాసి బ్రతుకలేని గడ్డు పరిస్థితులను మానవజాతి సృష్టిస్తున్నాయి. దయగల స్వామి శ్రీకృష్ణుడు, యుగాంతంలో ప్రళయము తెప్పించి, కాలుష్య నివారణ చేసి, మళ్ళీ సృష్టి కార్యము ఆరంభించి కృతయుగాన్ని తెస్తాడు. ఈ చతుర్ యుగాలలో తిరుగుతున్న జీవరాశులు గురుకృపవల్ల (*బ్రహ్మాండ భ్రమితే భాగవ్యాన్ జీవ గురు కృపహోయ్*), భగవతత్త్వం నేర్చుకొని నిత్యజీవనమున అద్దానిని ఆచరిస్తే ఈ జన్మచక్రము నుండి వదులుకొన్నవాడై వైకుంఠము పొందుతాడు. సత్యాన్వేషణయందు శ్రద్ధలేక ఇంద్రియతృప్తికై ప్రాకులాడే బద్ధజీవుల గురించి సృష్టిప్రళయక్రమాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి (శ్రీమద్భాగవతము - 11-17-10 నుండి 20). అట్టివాడు ఈ మాయాలోకంలోనే ఎన్నో జన్మలను పొందుతుంటాడు. నేటి మానవుడు తాను తెలివిగలవాడినని తలుస్తు, వైదిక శాస్త్రములను పఠించక అజ్ఞానములో కూరుకుపోయి ఇంద్రియ సుఖములను అనుభవించాలని, వాటిని

ధ్యానించుచు వాటిని పొందుటకై నానారకముల తంటాలు పడుతు ఆయా పనులను-కర్మలను ఆచరిస్తాడు - *అక్షైః చరితాన్ ధ్యాయన్ కర్మాణి ఆచినుతే అసకృత్।* శ్రీమద్భాగవతము - 4-29-78. అట్లు అవిద్యతో కూడిన కర్మలను చేయుటవల్ల ఎన్నో జన్మలలో గూడ శరీరముననే బంధింపడుతాడు- *సతీ కర్మణి అవిద్యాయాం బన్ధః కర్మణి అనాత్మనః ।* శ్రీమద్భాగవతము- 4-29-78, అని నారదుల వారు తెలియజేశారు. దీనినే కృష్ణస్వామి గీతాశాస్త్రమున ఇలా తెలియజేశాడు - *యజ్ఞార్థాత్ కర్మణః అన్యత్ర లోకోఽయం కర్మబన్ధనః* (గీత-3-9). దీనికి విరుగుడు ఏమంటే ఈ కనపడే జగత్తుకు సృష్టికర్త శ్రీకృష్ణుడని గ్రహించి ఆయన చెప్పిన గీతాశాస్త్రాన్ని చదువుకొని ఆచరించాలి (***అతః తత్ అపవాద అర్థం భజ సర్వ ఆత్మనా హరిమ్ । పశ్యన్ తత్ ఆత్మకం విశ్వం స్థితి ఉత్పత్తి అప్యయాః యతః ॥*** శ్రీమద్భాగవతము-4-29-79). కనుక తెలివిగలవానిని - జ్ఞానిని ఈ మాయ అనే అవిద్య-అజ్ఞానము బంధించజాలదు. అట్టివాడు మాత్రమే ఈ చావుపుట్టకలనుండి తప్పించుకొనగలడు (*దైవీ హి ఏషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా । మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే ॥* గీత -7-14).

ధర్మము అనగా ఏమి?

తర్కశుద్ధి, హేతుబద్ధము, సత్యనిష్ఠ, శాస్త్రసమ్మతమైనది, అహింసతో కూడినది ధర్మము. **అహింసా సత్యం అస్తేయం అకామక్రోధలోభతా, భూతప్రియహిత ఈహా చ ధర్మః అయం సార్వవర్ణికః ॥** (శ్రీమద్భాగవతము 11-17-21), అంటే అహింస, సత్యం, స్వార్థములేకుండా బ్రతుకుట, కామ క్రోధ లోభములను వదిలి సకల జీవుల హితము సుఖమును కోరుట అనునది సర్వవర్ణముల వారికి ధర్మముగా నిర్ణయింపబడినది.

ఏ మాత్రము ధర్మమును ఆచరించినా అది మనకు సుఖసంతోషాలను కలుగజేస్తుంది-*స్వల్పం అపి అస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహతః భయాత్ ॥* గీత - 2-40.

ధర్మం ఎరిగిన మహాజనులు 12 మంది. వారు బ్రహ్మా నారద శంభు కుమార కపిల మను ప్రహ్లాద జనక భీష్మ బలి వైయాసకి యమధర్మరాజు

(శ్రీమద్భాగవతము 6-3-20). ధర్మాచరణ చేయాల్సిందే, నియమనిష్ఠలతో బ్రతకాల్సిందే. కావున కర్మలను బహుజాగ్రత్తగా ఆచరించాలి. కర్మఫలితం అనుభవించకతప్పదు. మనము మనచుట్టూ ఉన్నవారిని మోసగించగలమేమో కాని దేవదేవుని మోసగించలేము. అంతేకాక మన ఆలోచనలు, కుతంత్రాలు పుట్టు మనస్సులోనే పరమాత్మ అంశగా ఉండి, అన్నింటిని గ్రహిస్తాడు ఆ సర్వజ్ఞుడు. కావున మనసా వచసా కర్మణా బహుజాగ్రత్తగా పనులు చేయాలి. **అంతేకాక స్వామి 12 మంది కర్మసాక్షులను కూడా నియమించాడు.** వారు *సూర్య అగ్ని ఖం మరుద్దేవః సోమః సన్ధ్యా అహనీ దిశః కం కుః కాలో ధర్మ ఇతి హి ఏతే దైహ్యస్య సాక్షిణః* (శ్రీమద్భాగవతము 6-1-42) అని యమదూతల వచనము.

ఉపనిషత్తుల కథనం ప్రకారంగా పూర్వకాలములో కేకయ దేశాధిపతియైన రాజు అశ్వపతి, వైశ్వానరవిద్యను తెలిసినవాడు. ఈ విద్యను నేర్చుకొనేందుకు ఋషులు ఒకసారి రాజుని సంప్రదించినారు. ఈ సందర్భములో రాజు ఇచ్చిన భోజనాలను ఋషులు స్వీకరించకుంటే రాజు ఇట్లనెను. "మునీశ్వరులారా, రాజ ధనము ప్రజల నుండి సంగ్రహింపబడినందు వలన ప్రజల యొక్క పాపము ఈ ధనములో నిహితమైయుండును. కాబట్టి ఈ పాప పూర్ణ భోజనము తమకు ఉపయుక్తమైనది కాదు అనే సందేహము మీకు కలిగి ఉండవచ్చు. అది వాస్తవం కాదు. నా వద్ద ఉన్న ధనమంతా పుణ్యమయమైనదే; ఎందుకనగా నా యొక్క రాజ్యంలో ఒక్కడు కూడా మద్యము సేవించువాడు, కృపణుడు, విద్యాహీనుడు, యజ్ఞకార్యం చేయనివాడు లేడు, అట్లే వ్యభిచారియైన స్త్రీ పురుషులు లేరు. అందువలన పుణ్యమయులైన ప్రజలు న్యాయపూర్వకముగా ఇచ్చిన నా యొక్క ధనము కూడా పాపవిహీనమైనది", కావున స్వీకరించండి అని వారిని ప్రార్థించాడు. ఇప్పటి ప్రపంచంలో నున్న ఏ ఒక్క దేశాధిపతి, నగరాధిపతి, గ్రామాధిపతి, అథవా గృహాధిపతి కూడా ఇటువంటి యధార్థమైన వచనాలను చెప్పగలరా? ఇపుడు ఉన్న పరిస్థితిలో ప్రతి కుటుంబంలో కూడా వివిధ దోషాలు కనబడతాయి. అనాచారము ప్రబలి ఉంది. ఈ క్లిష్టమైన సమస్యను దాటాలంట అహింస, దానదయధర్మజీవనమున నిత్యవృత్తి కర్మలను ఆచరించాలి. వచ్చిన ధనాన్ని కొంత తనకై కొంత సంఘమున వెచ్చించాలి. నామసంకీర్తన చేస్తూ

వచ్చిన భక్తులను ప్రేమతో ఆదరించుటయే కలి దోషములకు మందు (*కలేర్ దోషనిధే రాజన్ అస్తి హి ఏకో మహాన్ గుణః । కీర్తనాత్ ఏవ కృష్ణస్య ముక్తసంగః పరం వ్రజేత్* ॥ 12-3-51).

వేదశాస్త్రము, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలు, స్మృతిశాస్త్రము, తంత్రశాస్త్రము ఇత్యాది సనాతన శాస్త్ర గ్రంథములలో చెప్పబడిన కొన్ని సదాచారోపదేశాలను ఇక్కడ పరిశీలిస్తాము. ద్యూతక్రీడను చేయకు, కృషివృత్తిని అవలంబించుము. పరస్త్రీ సాంగత్యమును వర్జించు, మనుష్యులను, ప్రాణులను హింసించకు. నిరపరాధియు, ఉపకారియు అయిన గోమాతను హింసించకు, మాంస భక్షణము చేయకు. మదిరాపానము చేయకు, ఇతరుల ధనమును గ్రహించకు, పుత్రుడు తండ్రిని అనుసరించుగాక, తల్లి సంతానములను ఆశీర్వదించుగాక, భార్య తన పతితో శాంతి పూర్ణము మధురమైన మాటలే పలుకుగాక! సహోదరులు పరస్పర విద్వేషమును చేయకుందురుగాక! అందరూ వ్రతపరులై సుభద్రమైన వచనాలను పలుకుదురుగాక! ఈ విధముగా వేదశాస్త్రములలో అసంఖ్యమైన ఉపదేశములు గలవు.

అబద్ధమాడే మనిషి నీచుడని శతపథ బ్రాహ్మణము తెలియజేస్తున్నది. మేమందరమూ కళ్యాణమైన మార్గమున నడుస్తామని ఋగ్వేదములో వ్రాయబడినది. సత్యపథములో నడవమని యజుర్వేదము ప్రేరేపిస్తూ పరస్పరమిత్రతనూ ఉపదేశిస్తున్నది. అథర్వణవేదములో ప్రాణులను హింసించకు, శతహస్తములతో సంపాదించి సహస్ర హస్తములతో అందరికి దానము చేయగలవు. ఇట్లు ధర్మశాస్త్రము సంఘనిర్దేశము చేయును. వేద శాస్త్రములకన్నా గొప్పది శ్రీమద్భాగవతము. దీనిని ఆశ్రయించినచో మన ప్రభువైన శ్రీకృష్ణుని యందు శరణాగతి, ప్రపత్తి చేయవచ్చును. ఇట్టి భక్తులకే కృష్ణస్వామి లభ్యమవుతాడు. శుష్కవేదాంత పఠనమున స్వామి దొరకడు- *వేదేషు దుర్లభమ్, అదుర్లభం ఆత్మభక్తౌ* - బ్రహ్మసంహిత 5-33.

ధర్మమును హతమార్చితే అది వ్యక్తిని హత్యచేస్తుంది. ధర్మాన్ని రక్షించినవారు రక్షింపబడతారు- *ధర్మో రక్షతి రక్షితః.* అందువలన మనము ధర్మాన్ని హత్యచేయకుండా ఉండాలి. ధర్మమనగా అహింసను ప్రోత్సహిస్తూ అందరికి సుఖశాంతులను పంచిపెట్టేది. శ్రీరాముడు ధర్మపరాయణుడు అట్లే రామదాసు,

అన్నమయ్య, త్యాగరాజు, నారాయణతీర్థ, క్షేత్రయ్య, పోతన, భక్తివేదాంతప్రభుపాద స్వామి, అవధూతేంద్రసరస్వతిస్వామి, గోపాలకృష్ణ భాగవతస్వాములు మొదలగువారు భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములతో గూడిన కర్మలను, సంకీర్తలను, నామ ప్రచారములను చేసి తరించారు. ధర్మమార్గము కఠినమైనా ఆనందదాయకమని మన పెద్దలు నిరూపించారు.

క్రొత్త క్రొత్త దేవుళ్ళు, క్రొత్త క్రొత్త మతాలు - మరి వారిని ఆదరించే వారు ఉంటారు, ఇది ఏల?

సనాతనధర్మమైన గీతాశాస్త్రము, శ్రీమద్భాగవతముల పఠనమువల్ల మన సర్వసమస్యలు తొలగిపోతాయి. జీవిత పరమార్థాన్ని చేరుకోగలము. వీటిని చదివే ఓపికలేక కొందరు - మ్యాజిక్కులు, జిమిక్కులు చేసే మోసపూరిత గురువులకు, అసంప్రదాయ మతములకు, అనర్థసంప్రదాయములకు లోనవుతున్నారు. వారు పెట్టే నియమనిష్టలను పాటిస్తూ అదే సరిఅయినది అని అమాయకంగా వాదిస్తుంటారు. అయితే దీనికి కారణము మానవుల అందరి స్వభావము ఒక్కటియే కాదు. వారు వారు చేసిన కర్మలను బట్టి జీవుల గుణము, స్వభావము, ఆలోచనా విధానము వేరువేరుగా ఉంటుంది (*శ్రీభగవానువాచ - త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా । సాత్త్వికీ రాజసీ చ ఏవ తామసీ చ ఇతి తాం శృణు ॥* 17-2, *సత్త్వానురూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత । శ్రద్ధామయః అయమ్ పురుషః యః యచ్ఛ్రద్ధః సః ఏవ సః ॥* భగవద్గీత -17-3). వారికి తగ్గట్టుగా దేవుళ్ళను ఎంచుకుంటారు, దేవతారాధన చేస్తారు. కొందరు మతాలను మార్చుకుంటారు. మరికొందరు కులాలను, గ్రూపులను, సెక్టలను, కల్ట్‌లను ఏర్పరచుకొంటారు (*యజన్తే సాత్త్వికాః దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః । ప్రేతాన్ భూతగణాన్ చ అన్యే యజన్తే తామసాః జనాః ॥* భగవద్గీత -17-4). అట్టివారు వేద ప్రతిపాదితమైన దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుని బాధపెడతారు, వారే రాక్షసజాతికి చెందినవారు (*కర్షయన్తః శరీరస్థం భూతగ్రామం అచేతసః । మాం చైవా అన్తః శరీరస్థం తాన్ విద్ధి ఆసుర నిశ్చయాన్ ॥* భగవద్గీత -17-6). వారి ఆహారపు అలవాట్లు, వారు చేయు పూజా విధానములు, కట్టుబాట్లు వేరువేరుగా ఉంటాయి. ఇవన్నియు వారు వారి ఇంద్రియములను సంతృప్తి చేయుటకై చేయు ప్రయత్నములు (*ఆహారః తు అపి సర్వస్య త్రివిధః భవతి ప్రియః । యజ్ఞః తపః*

తథా దానం తేషాం భేదం ఇమం శ్రుణు // భగవద్గీత -17-7). ఇట్టి వారు సనాతన ధర్మాన్ని చులకన చేస్తూ బ్రతుకుతారు. వీరి మాయామాటలకు ఆకర్షితులైన అమాయకులు అదే సత్యమని తలుస్తారు. వీరిచే ఎన్నుకొనబడిన ప్రభుత్వాలు కూడా వారినే సమర్థిస్తాయి. సెక్యులరిజమ్ అంటూ మోసగిస్తారు. ప్రపంచం నిండా వీరిని ఆదరించే దేశాలు ఎన్నో ఉన్నా, మన దేశాన్ని కూడా సనాతనధర్మరహితంగా చేయుటయే వీరి కర్తవ్యమనిపస్తుంది. సుఖశాంతులతో విలసిల్లే భారతావనిలో కూడా చిచ్చుపెడుతున్నారు. సత్యాన్ని వధిస్తున్నారు - సత్యంవధ, ధర్మాన్ని చెరబడుతున్నారు - ధర్మం చెర. మరి సనాతన వేదాంత ధర్మ ప్రయత్నము "సత్యంవద, ధర్మంచర"- సత్యాన్ని పలకాలి, సత్యాన్ని నిలబెట్టాలి, ధర్మంతో ప్రవర్తించాలి, ధర్మంతో నడవాలి, అహింసాబద్ధంగా జీవించాలి. "అందరిని గౌరవించు" అని తెల్పేది భారతీయ శాస్త్రము. కావున అందరితో కలిసి వారిని ప్రార్థిస్తూ, వారిని అడుక్కుంటూ వేదసంస్కృతిని నిలబెట్టే ప్రయత్నం చేద్దాము.

ప్రామాణిక శాస్త్రము అంటే ఏమిటి?

- కార్యాకార్య వ్యవస్థితౌ శాస్త్రం ప్రమాణమ్ -

ఈ రోజులలో పాఠశాలలో, కాలేజీ చదువులలో నీతి శాస్త్రము, ధర్మశిక్షణను తొలగించుట వలన రాక్షసులలాంటి సాక్షరులు-విద్యార్థులు తయారవుతున్నారు- *"సాక్షరా విపరీతత్త్వే రాక్షసాహిభవేద్ధ్రువమ్"*. కావున భగవతత్త్వ జిజ్ఞాస, ధర్మజిజ్ఞాసతో కూడిన అర్థజిజ్ఞాస అనేది మానవ జీవితపు ప్రథమ కర్తవ్యమై ఉండాలి. రాక్షస స్వభావులైన మూఢవ్యక్తులు బహువిధములైన దుష్కార్యములను చేసి తమతో పాటు అనేకులను కష్టనష్టాలపాలు చేస్తున్నారు. వేదవిద్య అనేది వ్యక్తిహితము, లోకహితము గూర్చి తెల్పబడింది. "లోకాసమస్తా సుఖినోభవన్తు" అనేది వేదాంతశాస్త్రము. దీనిలో ఎటువంటి సంకుచిత భావన, స్వార్థప్రయోగము లేదు. అందుకే, దీనిని సనాతన ధర్మము, స్వామిని పొందే ధర్మము అని అంటాము. ధర్మాచరణలేని సంఘము అశాంతి, భయము, ఆందోళనలకు గురి అవుతుంది.

శాస్త్రము అనునటువంటిది మానవ యంత్రానికి 'మాన్యువల్' లాంటిది. ప్రతీయంత్రాన్ని తయారు చేసిన తరువాత దీనికి 'యూజర్స్ మాన్యువల్' ఇస్తారు.

అదే రకంగా, ఈ మానవ యంత్రాన్ని తయారు చేసిన భగవంతుడు కరుణతో జీవితంలో ఏ రకమైన కష్టాలు లేకుండా, రాకుండా ఉండటానికి సుఖమైన జీవితాన్ని పొందుటకు మార్గదర్శకాన్ని చూపించే సందేశాన్ని శాస్త్రము రూపములో ఇచ్చినారు. శాస్త్రము అనునటువంటిది కాలక్షేపానికి మానవుడు రూపొందించినది కాదు - *కార్యాకార్య వ్యవస్థితౌ శాస్త్రమ్ ప్రమాణమ్.* బద్ధజీవుని భవబంధనాల నుంచి విముక్తి చేయడానికి కరుణతో భగవంతుడు ఇచ్చినటువంటి జ్ఞానము శాస్త్రము. ఉదాహరణకు : కంప్యూటర్ ఉన్నది. దానిని తయారుచేసిన వ్యక్తియే దానికి మాన్యువల్ ఇవ్వగలడు. కానీ మనమివ్వడానికి అవకాశము లేదు. అలాగే, ఈ జగత్ సృష్టినంతటిని సృష్టించినటువంటి భగవంతుడికి మాత్రమే ఆ సృష్టి రహస్యాన్ని ఇవ్వగలిగే అర్హత ఉన్నది. పరంపరంగా వచ్చిన భగవద్గీత, శ్రీమద్భాగవతశాస్త్రాలని మాత్రమే మనము అధ్యయనం చేయాలి. ఇవి సాత్త్విక శాస్త్రములు. అట్లే తమోగుణ, రజోగుణ ప్రభావితులైన వారికోసం ఆయా శాస్త్రాలు పొందుపరచబడినవి. వారు ఆయా తమోగుణరజోగుణ ప్రభావితులైన దేవుళ్ళను ఆరాధిస్తూ ఆనందాన్ని పొందుతారు. మాన్యువల్‌లోని విషయములను తెలుసుకొని యంత్రాన్ని నడిపిస్తే ఎటువంటి ఒడిదుడుకులు లేకుండా నడుస్తుంది. ఈ రోజు మానవ సమాజంలో అన్ని కష్టాలకు కారణము మనము ఎన్నో యంత్రాలు తయారుచేస్తున్నాము, ఎన్నో యంత్రాలను నడిపిస్తున్నాము. కానీ మన యంత్రం గురించి మనకు తెలియదు. అందువలననే మనకు అన్ని కష్టాలు వస్తున్నాయి. అందువల్ల ప్రామాణిక గురుపరంపరలో ఉన్న గురువును ఎంచుకొని ప్రామాణిక గ్రంథాలను మాత్రమే చదివి, సరియైన అవగాహనతో ఆనందంగా జీవించడానికి ప్రయత్నం చేయండి!

ప్రపంచసృష్టి యొక్క ఆరంభములో బ్రహ్మదేవునికి శ్రీహరి ఇచ్చిన దివ్యజ్ఞానమే సర్వతంత్ర సమన్వితమయిన శ్రీ మద్భాగవతము. నాలుగు శ్లోకాలు గల ఈ మూల భాగవతమును ధ్యానమున గ్రహించి విస్తృత పరచి వేదవ్యాసుల వారు పద్దెనిమిదివేల శ్లోకాలతో కూడిన భాగవత గ్రంథాన్ని మనకు అందించారు. మహాజనులుగా పేరుపొందిన బ్రహ్మదేవుడు, నారదుడు, శంభువు, చతుఃసనులు, కపిల మహర్షి, మనువు, ప్రహ్లాదుడు, జనకుడు, భీష్ముడు, బలిమహారాజు, శుకదేవుడు, మరి యమధర్మరాజు, భాగవతధర్మమును తెలిసినవారు. ఈ భాగవతోత్తముల అనుగ్రహము వలన ఇతర సాధకులు కూడ ఈ దివ్యజ్ఞానమును పొందగలరు. కోతిలాంటి మనస్సును నిగ్రహించాలంటే అది బుద్ధితోనే సాధ్యము

- *ఇన్ద్రియాణి పరాణి ఆహుః ఇంద్రియేభ్యః పరమ్ మనః । మనసః తు పరా బుద్ధిః యః బుద్ధేః పరతః తు సః ॥* భగవద్గీత -3-42). ఆ బుద్ధిని జ్ఞానముతో నింపండి - శృతి పరాయణః.

జ్ఞానహీనులైన, పరమార్థదృష్టిని కోల్పోయిన, కలియుగ జీవుల ఉద్ధారం కొరకు సర్వశాస్త్ర శిరోమణియైన శ్రీమద్భాగవతము ఉదయించినది. భాగవతము యొక్క ద్వాదశస్కంధాలు శ్రీకృష్ణుని ద్వాదశ అంగములు. కృష్ణతుల్యమయిన ఈ భాగవత సూర్యుని తేజస్సు వలన సాధకులు వాస్తవతత్త్వాలను యథాపూర్వకముగా గ్రహింపగలుగుతారు. భాగవత ధర్మమును ఆచరించుట వలననే మానవులు జన్మసార్థక్యమును పొందగలరు. భాగవత కథాశ్రవణము వలన జీవులు మాయావిముక్తులై వాస్తవ తత్త్వాలను గురించి తెలుసుకొనగలుగుతారు.

శ్రీమద్భాగవతము ఎందుకు చదవాలి?

శ్రీమద్భాగవతము ప్రతిరోజూ చదవడం వల్ల అన్ని సమస్యలనుండి రక్షణ కలుగుతుంది. సకల శుభములు కలుగుతాయి. ధన, ఆరోగ్య సమస్యలు తీరుతాయి. సుఖము, శాంతి కలుగుతాయి- *అనర్థోపశమం సాక్షాద్భక్తియోగం అధోక్షజే । లోకస్య అజానతః విద్వాన్ చక్రే సాత్వత సంహితామ్ ॥* (శ్రీమద్భాగవతము -1-7-6), *నష్టప్రాయేషు అభద్రేషు నిత్యం భాగవతసేవయా। భగవతి ఉత్తమశ్లోకే భక్తిర్ భవతి నైష్ఠికీ ॥* (శ్రీమద్భాగవతము -1-2-18), *భిద్యతే హృదయగ్రంథిః ఛిద్యంతే సర్వసంశయాః । క్షీయంతే చ అస్య కర్మాణి, దృష్ట ఏవ ఆత్మని ఈశ్వరే ॥* (శ్రీమద్భాగవతము - 1-2-21).

ఈ కాలము జనులు అల్పాయుష్కులు, టైం దొరకని వారు. భగవత్తత్త్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఎన్నో శాస్త్రాలు ఉన్నాయి. కాని చదివే టైం లేదు. అప్పుడు ఏం జేయాలి. శాస్త్ర సారంశం ఏమిటో చెబుతారా? అని శౌనకాది మునులు సూత మహర్షిని అడిగారు - *(సత్యం నాస్తి, ధర్మంనాస్తి, నాస్తి ధర్మ పరాయణం), (ప్రాయేణ అల్పాయుషః సభ్య కలౌ అస్మిన్ యుగే జనాః । మందాః సుమన్దమతయో మందభాగ్యాః హి ఉపద్రుతాః ॥* శ్రీమద్భాగవతము -1-1-10), *(భూరీణి భూరి కర్మాణి శ్రోతవ్యాని విభాగశః । అతః సాధోఽత్ర యత్ సారం సముద్ధృత్య మనీషయా । బ్రూహి భద్రాయ భూతానాం యేన ఆత్మా సుప్రసీదతి ॥* శ్రీమద్భాగవతము -1-1-11).

ఏం చేస్తే మాకు శ్రేయస్సు కలుగుతుందో అదొక్కటే దయతో తెలుపండి (*పుంసామ్ ఏకాంతతః శ్రేయః తత్ నః శంసితుమ్ అర్హసి ॥* శ్రీమద్భాగవతము 1-1-9). ఓ సూతమహర్షి! మీరు అన్ని శాస్త్రాలు చదివి ఉన్నారు. కావున మీకు శాస్త్ర సారాంశం ఏమిటో తెలుసు. కావున మాకు ఆ సారాంశం తెలుపగలరు అని శౌనకాది మహామునులు నైమిశారణ్యమున కలియుగ ప్రారంభమున సూత మహర్షిని ప్రార్థించారు (*ఋషయః ఉవాచ - త్వయా ఖలు పురాణాని స ఇతిహాసాని చ అనఘ । ఆఖ్యాతాని అపి అధీతాని ధర్మశాస్త్రాణి యాని ఉత ॥* 1-1-6, *యాని వేదవిదాం శ్రేష్ఠః భగవాన్ బాదరాయణః । అన్యే చ మునయః సూత పరావరవిదః విదుః ॥* శ్రీమద్భాగవతము 1-1-7).

దానికి సమాధానంగా సూతుడు తన గురువుగారైన శుక మహర్షికి వందనములు చేసి ప్రార్థించి శ్రీమద్భాగవత శ్రవణము లేక ఈ గ్రంథ పఠనమే ఈ సమస్యకు జవాబు అని చెప్పాడు- *స వై పుంసాం పరో ధర్మో యతో భక్తిరధోక్షజే । అహైతుకీ అప్రతిహతా యయా ఆత్మా సుప్రసీదతి ॥* శ్రీమద్భాగవతము 1-2-6, *వాసుదేవే భగవతి భక్తియోగః ప్రయోజితః । జనయతి ఆశు వైరాగ్యం జ్ఞానం చ యద్ అహైతుకమ్ ॥* 1-2-7, *ధర్మః స్వఅనుష్ఠితః పుంసాం విష్వక్సేన-కథాసు యః । న-ఉత్పాదయేద్ యది రతిమ్ శ్రమ ఏవ హి కేవలమ్ ॥* 1-2-8,. *ధర్మస్య హి ఆపవర్గ్యస్య న-అర్థః అర్థాయ ఉపకల్పతే। న అర్థస్య ధర్మఏకాంతస్య కామో లాభాయ హి స్మృతః ॥* 1-2-9, *కామస్య న ఇంద్రియ ప్రీతిర్ లాభో జీవేత యావతా । జీవస్య తత్త్వజిజ్ఞాసా న అర్థః యః చ ఇహ కర్మభిః ॥* శ్రీమద్భాగవతము 1-2-10). ఇలా అధోక్షజుడైన శ్రీకృష్ణుని యందు ఏ కోరికలు లేకుండా భక్తియుత సేవలు చేయుటయే జీవుల కర్తవ్యము. కృష్ణస్వామిని తలువక చేసే అన్ని పనులు వృధా మాత్రమే. అంతేకాదు, మోక్షము పొందినవారు కూడా చేసే పని కూడా ఇదే (*ఆత్మారామాః చ మునయో నిర్గ్రంథా అపి ఉరుక్రమే । కుర్వంతి అహైతుకీం భక్తిం ఇత్థంభూత గుణో హరిః ॥* శ్రీమద్భాగవతము- 1-7-10), అని తెలియజేశాడు. కావున అందరు ప్రతి నిత్యము శ్రీహరి లీలలను ధ్యానము చేసుకోవడంవల్లనే మనోనిగ్రహము కలుగుతుంది, జ్ఞానోదయము అవుతుంది. అప్పుడే చావు పుట్టుకల నుండి ఈతిబాధల నుండి బయటపడగలరు - *జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమ్ ఏవమ్ యః వేత్తి తత్త్వతః । త్యక్త్వా దేహమ్ పునః జన్మ న ఏతి మామ్ ఏతి సః అర్జున ॥ భగవద్గీత* - 4-9.

భాగవతము ఎట్లా పుట్టింది?

వేదవ్యాసుల వారు వేదములను, ఉపనిషత్తులను, మహాభారతము, పురాణాలను అన్ని తన శిష్యులకు ఉపదేశించాడు- ఋగ్వేదమును పైలునకు, సామవేదము జైమినికి, యజుర్వేదము వైశంపాయనునకు, అధర్వణవేదము సుమంతునకు మరియు ఇతిహాస పురాణములను మా తండ్రిగారైన రోమహర్షణునకు ఉపదేశం చేశాడు, అని శ్రీ సూతమహర్షి శౌనకాది మహామునులకు తెలియజేశాడు. ఈ ఋషులు వాటిని అనేక విధములుగా విభజన చేసి శిష్య ప్రశిష్య పరంపరంలో బహుశాఖలుగా విస్తరింపజేశారు (శ్రీమద్భాగవతము-1-4-21,22,23). ఈ విధముగా ఎందుకు చేశాడంటే రాబోవు యుగమున జనులు అధైర్యులు, మందమతులు, అల్పాయువులు, శ్రద్ధాహీనులు, సామర్థ్యము నశించినారు కావున వారిని ఉద్ధరించాలనే ప్రయత్నం చేశారు (శ్రీమద్భాగవతము -1-4-17). ఇదంతా తన దివ్య నేత్రాలతో రాబోవు తరాన్ని చూడగలిగాడు (*దుర్భగాన్ చ జనాన్ వీక్ష్య మునిః దివ్యేన చక్షుషా । సర్వ వర్ణాశ్రమాణాం యత్ దధ్యౌ హితమ్ అమోఘదృక్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము -1-4-18). స్త్రీ శూద్ర ద్విజబంధువులకై భారతం అందించాడు. అయినా ఆయన సంతృప్తిచెందలేకపోయాడు (*న అతుష్యత్ హృదయం తతః, న అతి ప్రసీదత్ హృదయః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-1-4-26, 27).

ధర్మశాస్త్రాలు సంపూర్ణంగా వర్ణించినా సంతోషములేని వ్యాసుడు వ్యాకులతతో తనయందు బ్రహ్మ వర్చస్సు, ఆనందము కలుగుటలేదని ఒంటరిగా సరస్వతీ నది తీరాన గల శమ్యాప్రాసము అను ఆశ్రమమున ఆలోచించసాగాడు. ఇది గ్రహించిన గురువు గారు నారదడు అచటికి వెళ్ళి వ్యాసుని ఓదార్చి ఇలా తెలియజేశాడు-

ఓ వ్యాసదేవా! నీవు చక్కగా మహాభారతము అందించావు. ఎన్నో శాస్త్రాలను శిష్యులకు అందించావు. కాని ఎక్కడ భగవంతుని లీలలను సంపూర్ణంగా వర్ణించలేదు (శ్రీమద్భాగవతము-1-5-9). నీదంతా వాయసతీర్థ కవిత్వము - అనగా కాకుల అరుపు మాత్రమే. అచటికి హంసలు రాలేవు కదా! (శ్రీమద్భాగవతము-1-5-10). కావున వాసుదేవుని లీలలను కీర్తించు. చక్కగా వర్ణించు- *తస్మాద్ ఏకేన మనసా భగవాన్ సాత్వతాం పతిః । శ్రోతవ్యః కీర్తితవ్యః చ ధ్యేయః పూజ్యః చ నిత్యదా ॥* శ్రీమద్భాగవతము-1-2-14). వాసుదేవుని

కథలను వినాలి, నిత్యం పారాయణం చేయాల్సిందే. దీనికై సమయాన్ని కేటాయించండి. పనికిరాని వారితో కబుర్లతో కాలక్షేపం చేయకండి. సమయం విలువైనది. చావు తప్పదు. కావున సమయాన్ని వాడుకోండి. స్వామి ఎవరో మరి మనము ఎందుకు పుట్టామో తెలుసుకోండి (*ఏవం ప్రసన్న మనసో భగవద్భక్తి యోగతః । భగవత్తత్త్వవిజ్ఞానం ముక్తసంగస్య జాయతే॥* శ్రీమద్భాగవతము - 1-2-20). (*అతో వై కవయో నిత్యం భక్తిం పరమయా ముదా । వాసుదేవే భగవతి కుర్వన్తి ఆత్మ ప్రసాదనీమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము-1-2-22). ఇట్లా చేయక నిష్కామకర్మలు ఆచరించినా ఫలితం లేదు - ***నైష్కర్మ్యం అపి అచ్యుత భావ వర్జితమ్ న శోభతే జ్ఞానమలమ్ ॥*** శ్రీమద్భాగవతము-1-5-23).

ఓ వ్యాసా! నీవు అమోఘ జ్ఞానసంపన్నుడవు. కావున శ్రీహరి లీలలను వర్ణించు పురాణము వ్రాయి. ఇలా నారదుని బోధనవల్ల వ్యాసుడు సంతోషించి తన యోగదృష్టితో శ్రీమద్భాగవతమును చూశాడు. ఇది సాత్వత సంహిత అని గ్రహించాడు - *సాత్వత సంహితామ్. భాగవతమ్ పురాణమ్ దశలక్షణమ్* అత్ర సర్గో (శ్రీకృష్ణుని సృష్టిక్రమము) విసర్గశ్చ (బ్రహ్మదేవునిచే జరిగిన వైకృతసృష్టి) స్థానం (తయారు చేసిన లోకాలను పడిపోకుండా ఆకాశమున తేలియాడునట్లు చేయుట) పోషణ (తాను చేసిన సృష్టిని నియంత్రించుట, రక్షించుట, అడ్డువచ్చిన రాక్షసులను సంహరించుట) ఊతయః (జీవుల కర్మవాసనలు వారి స్వభావముల వివరణ) మన్వంతర (మనువుల చరితములు) ఈశాను కథ (దైవ లీలలు) నిరోధి (ప్రళయలీల) ముక్తిహిః (జీవుల ముక్తి పొందే మార్గవివరణ) ఆశ్రయః (జీవులు ఎవ్వరిని ఆశ్రయించాలో ఎవ్వరిని శరణాగతి అని వేడుకోవాలో నిర్ణయించుట) - ఇలా సృష్టిరహస్యాలు ఇందు పొందుపరుచట జరిగినది.

శ్రీమద్భాగవతము పామరులకే కాదు పండితులుకూడా నిత్యము పారాయణము చేయాల్సిన గ్రంథము. ఇది శ్రీకృష్ణ భగవానుడి స్వరూపము. దీనికి మూలం స్వయాన శ్రీహరియే.

సృష్టి ఆరంభమున బ్రహ్మదేవుడు ఉద్భవించిన తరువాత ఆయన తపస్సు చేశాడు. అందు భాగవతము ఆయనకు తెలియజేయబడింది. దానిని తన పుత్రుడైన నారదునికి అందించాడు. నారదుడు తన శిష్యుడైన వ్యాసునికి, వ్యాసభగవానుడి నుండి శుక మహర్షికి ఇలా సుత శౌనకాదులకు విస్తరించింది.

ఇది వేదవాఙ్మయమునగల చివరి గ్రంథము. ఇందులేని విద్య ఎక్కడా కానరాదు. మానవులు ఆలోచించగలిగే అన్ని ప్రశ్నలకు శాస్త్రబద్ధంగా సమాధానాలు ఇవ్వబడ్డాయి. శ్రీమద్భాగవతము గ్రంథము మా వద్ద లభ్యమగును. కావున దయచేసి చదవుగలరు.

ప్రామాణిక గురువంటే ఎవరు?

సద్గురువులేక ఎటువంటి జ్ఞానము లభించదు. మరి అట్టి సద్గురువు లక్షణాలు ఏమిటో తెలుసుకుందాం - "*తద్విజ్ఞానార్థం స గురుమేవాభిగచ్ఛేత్ సమిత్పాణిః శ్రోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠమ్*" (మాండూక్యోపనిషత్తు-1.2.12) అంటే, ఒక ప్రామాణిక గురువు వద్ద శిష్యరికము చేయాలంటే అట్టి గురువు-

1. గురు పరంపరలో వుండాలి. అంటే, యాయనికి ఒక గురువు. ఆ గురువుకి మరో గురువు... అలా, భగవంతుడి నుండి ఆ పరంపర మొదలై ఉండాలి. *ఏవం పరంపరా ప్రాప్తమ్ ఇమం రాజర్షయః వీదుః । సః కాలేన ఇహ మహతా యోగః నష్టః పరన్తప ॥* - గీత 4-2).
2. యిప్పుడున్న మీ గురువు గారు, శాస్త్ర విషయాన్ని యథాతథంగా, అంటే, గురుపరంపరానుగతంగా వచ్చిన విధంగా మాత్రమే బోధించాలి. ఉదాహరణకు శ్రీల ప్రభుపాదులు వారు చెప్పినట్లుగా,

   "గురువన్న వ్యక్తి ఒక పోస్టుమ్యాన్‌లా ఉండాలి. మనకి వచ్చిన ఉత్తరాలను యథాతథంగా అందిస్తాడు. కానీ ఆ ఉత్తరాలలో గల సందేశాన్ని ఏ మాత్రం మార్చివేసినా సుఖానికి బదులు దుఃఖం కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు "మీకు పుత్రుడు పుట్టాడు" అనే సందేశాన్ని "మీ పుత్రుడు పోయాడు" గా మారిస్తే సుఖానికి బదులు దుఃఖం వస్తుంది. అదే రకంగా భగవంతుడు ఇచ్చిన సందేశాన్ని యథాతథంగా ఇవ్వకుండా, స్వార్థపూరితమయిన భావనతో సందేశాన్ని మార్చినట్లయితే, ఆధ్యాత్మిక చింతన ద్వారా ఆనందాన్ని పొందాల్సిందిపోయి ఏడుస్తూ కూర్చోవలసి ఉంటుంది.
3. ఇప్పుడున్న గురువుగారు తమ పూర్వ ఆచార్యులు చెప్పిన శాస్త్ర విషయాన్ని మాత్రమే బోధించాలి.

ఏ గురువయితే పైన చెప్పిన ఈ 3 అర్హతలు కలిగివుంటాడో, అతనినే "ప్రామాణిక గురువు" అని అంటారు.

అంతర్జాతీయ కృష్ణచైతన్యసంఘ వ్యవస్థాపకాచార్యులయిన పూజ్యశ్రీ భక్తివేదాంత స్వామివారు, పుదుక్కోట శ్రీ గోపాలకృష్ణ భాగవతస్వాములు, శ్రీ అవధూతేంద్రసరస్వతి స్వాములు వారు, గ్రంథకర్తకు తెలిసిన ప్రామాణిక గురువులు. ఎందుకంటే వీరు పైన చెప్పిన 3 అర్హతలను కలిగి ఉన్నారు. అట్లే శ్రీ సంప్రదాయము (రామానుజులు), రుద్ర సంప్రదాయము (విష్ణుస్వామి), వల్లభ, గౌడీయ, కుమార సంప్రదాయములను మధుర బృందావనమున చూడవచ్చును. ఈ సంప్రదాయములలోని ఆచార్యులు వైకుంఠ లోకములలోని వివిధలీలలగు - దాస్య సాఖ్య వాత్సల్య మాధుర్య రసములకు అనుగుణంగా వారి వారి శిష్యులను తీర్చిదిద్దుతారు. ఉదా: రామనుజ సంప్రదాయము దాస్యభక్తిని, వల్లభ సంప్రదాయము సాఖ్యభక్తిని, కుమార సంప్రదాయము జ్ఞాన వైరాగ్యభక్తిని, గౌడీయ సంప్రదాయము మాధుర్య భక్తిని ప్రోత్సహిస్తుంది. వీరందరు వైకుంఠమున వివిధ తగిన సేవలు చేయుటకు అర్హులవుతారు.

ప్రహ్లాద నారధ పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుకశౌనక భీష్మ దాల్భ్యాన్ రుక్మాంగదార్జున వశిష్ఠ విభీషణాదీన్ పుణ్యానిమాన్ పరమ భాగవతాన్ స్మరామి. వీరందరు మనకు పూర్వాచార్యులు. వీరు తమ నిత్య జీవితంలో ఆచరించి వైకుంఠలోకములను చేరారు. వీరి అడుగుజాడలలో నడవడం బుద్ధిమంతుల కర్తవ్యము. అదే సనాతన ధర్మము. అట్లే రామదాసు, పురందరదాసు, మీరాబాయి, కబీరుదాసు, తులసీదాసు, జయదేవుడు, నారాయణతీర్థులు, త్యాగరాజు, తుకారామ్, జ్ఞానదేవ్, నామదేవ్, సక్కుబాయి, లీలాశుక బిల్వమంగళుడు, కులశేఖరుడు, అన్నమయ్య మొదలగు పరమభక్తులను ఆదర్శముగా తీసుకొని, వారి బాటలో వెళ్ళిన దైవమార్గము సులభము. అట్లుచేసిన వారి ఆశీస్సులు మనయందు ఉండగలవు. ఈ సనాతన ధర్మమును వదిలి ఫ్యాషన్‌లలాగా వస్తున్న కొత్త కొత్త దేవుళ్ళను, మతములను ఆశ్రయించకండి. ఈ కొత్తబాటలు ముళ్ళబాటలు, వారి చెప్పేవి ఊకదంపుడు ముచ్చట్లు, పనికిరానివి. వాటికి ఆకర్షితులవుట జీవుల దౌర్భాగ్యము, దురదృష్టము. తెలివైనవాడు ప్రామాణిక గురువుల నుండే భగవత్తత్వాన్ని నేర్చుకొని తరించాలి.

అనేకమంది తాము మాత్రమే 'ప్రామాణిక గురువులమని' బోధిస్తూ అమాయకులను వంచిస్తున్నారు. ఈ రోజులలో, ఒక వ్యక్తి ప్రామాణిక గురువా

కాదా అని నిర్ణయించుకోవలసిన అవసరం మనకి ఎంతయినా ఉందికదా? మీరే దయచేసి ఆలోచించండి.! వేద గ్రంథాన్ని పఠించడానికి సరియైన సనాతన గురుపరంపరలో చేరాలి. అది ఏమనగా -

1. శ్రీహరి - బ్రహ్మదేవుడు - నారద - వ్యాస - శుక - సూత - శౌనక - బ్రహ్మ మధ్వ గౌడీయ సంప్రదాయము.

2. సంకర్షణ - సనకాదులు - సాంఖ్యాయన - పరాశర - మైత్రేయ - విదుర- సంప్రదాయయము. ఇదే కుమార లేక నింబార్క సంప్రదాయము.

3. శ్రీకృష్ణ - ఉద్ధవ సంప్రదాయము - వల్లభ సంప్రదాయము.

4. శ్రీమన్నారాయణ - శ్రీ సంప్రదాయము - రామానుజ సంప్రదాయము.

5. బ్రహ్మ - రుద్ర - ప్రచేతసులు - రుద్ర సంప్రదాయము లేక విష్ణుస్వామి సంప్రదాయము.

భాగ్యహీనులైనవారు, అజ్ఞానులు అయిన ప్రజలు మ్యాజిక్కులు, చమత్కారములు, హిప్నోటిజములు చేయు గురువులను స్వీకరించి వంచితులు అవుతున్నారు. పరిపూర్ణ భగవానుడైన శ్రీకృష్ణుడే జగద్గురువు. ఆయన మనకు కావల్సిన జ్ఞానమంతా భగవద్గీతలో తెలియజేశాడు. అప్పటి నుండి గురుపరంపరలో అదృష్టవంతులకు అందుతూనే ఉంది. అసద్ గురువులకు తలవంచే వారు ప్రాపంచిక వ్యావహారిక ఫలములనే పొందుతారు. దీనిని పరమార్థమని భ్రమించి పతితులవుతున్నారు. మరికొందరు గురువులు శిష్యుల విత్తమును హరించుచూ వారి దుఃఖములను హరింపలేక పోవుచున్నారు. మనిషి పుట్టుటకు ఏర్పడిన తల్లిదండ్రులు ఎంతముఖ్యులో సద్గురు ప్రాప్తి గూడా అంతే దుర్లభమైనది. సద్గురు ప్రాప్తికొరకు దుస్సంగమును వదలాలి. భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి, పరితపించాలి. అప్పుడే గురుపరంపరలో గల వైదిక సంప్రదాయ గురువు లభ్యమవుతాడు.

(తత్ విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా । ఉపదేక్ష్యన్తి తే జ్ఞానం జ్ఞానినః తత్త్వదర్శినః ॥ గీత-4-34. *యస్యదేవే పరాభక్తిర్ యథాదేవే తథాగురౌ తస్యైతే కథితా హి అర్థా ప్రకాశంతే మహాత్మనః* - శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు -6-23).

జీవిత పురోగమనానికి పాటించవలసిన ముఖ్యమయిన నియమములు ఏవేవి?

శ్రీకృష్ణానుగ్రహము పొందుటకై శ్రీకృష్ణభావనతో శ్రీకృష్ణసేవ చేయాలి. అదే మానవజన్మ లక్షణం. ఈ లక్ష్యసాధనకై ఏది ఆచరించాలో, ఏది నిషేధించబడినదో తెలుసుకోవాలి. సర్వమతములను అంగీకరించేది శ్రీకృష్ణతత్త్వము. సర్వమతముల సారము శ్రీకృష్ణతత్త్వము - కావున దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణస్వామిని తలుస్తూ ఆయన చెప్పిన ఉపదేశములను పాటిస్తూ సద్గురువును అంటిపెట్టుకొని నీకు నీవే నియమనిష్ఠలను ఆచరిస్తూ బాగుపడాలి - *ఉద్ధరేత్ ఆత్మనా ఆత్మానమ్* - భగవద్గీత 6-5.

1. మాంస భక్షణ చేయరాదు (ఇందు తమోగుణము దాగి ఉంటుంది), 2. పరస్త్రీ పురుషులయందు కామవాంఛ పనికిరాదు, వ్యభిచారము చేయరాదు (ఇందు కామము దాగి ఉంటుంది), 3. మత్తు పదార్థములు స్వీకరించరాదు (ఇందు మదము దాగికొని ఉంటుంది), 4. జూదము ఆడరాదు (ఇందు అబద్ధము మాట్లాడుట పురిగొల్పబడుతుంది). ఈ వ్యసనాలకు లోనయిన వారు ధర్మానికి విరుద్ధంగా నడిచిన వారై, మానవ జీవనానికి అర్హత కోల్పోయిన వారై, జంతువులుగా మారతారు. యీ ధర్మములను పాటించనిచో యీ జన్మలో కూడా సర్వ వినాశానికి గురవుతారు. కావున ఈ విషయాన్ని మీరు శ్రద్ధగా ఆలోచించవలసి ఉన్నది కదా! (Law of conservation of Time- కాలాన్ని వృథా చేయకండి. సత్సాంగత్యమునకై వెదకండి. Law of conservation of semen - జారత్వమును ప్రోత్సహించక రేతస్సును వీలయినంతవరకు కాపాడుకోండి. గృహస్థ జీవనములో కూడా వీలయినంత బ్రహ్మచర్యమును పాటించండి).

కలిపురుషుడిని పరీక్షిత్తు మహారాజు "నా రాజ్యములో నీకు స్థానము లేదు" అని చెప్పినప్పుడు, కలిపురుషుడు ప్రాధేయపడగా "ఈ నాలుగు వ్యసనాలు ఎక్కడవుంటే అక్కడ నువ్వు నివసించు" అనే వరాన్ని యిచ్చినాడు. అవి నీ రాజ్యములో ఉండవు. కావున అక్రమమార్గంలో సంపాదించిన బంగారము, ధనము, ఐశ్వర్యము, సంపద, డబ్బులో ఉంటానన్నాడు. దానికి రాజు పరీక్షిత్తు సమ్మతించాడు. కావున నల్లధనము జోలికి పోకండి (నల్లధనములో వైరభావము ఉంటుంది). కావున ఈ వ్యసనములు ఎక్కడయితే ఉంటాయో అక్కడ

కలిపురుషుడు ఉంటాడు. ఎక్కడైతే కలిపురుషుడుంటాడో అక్కడ సుఖశాంతులుండవు. కాబట్టి, ఈ నియమములు పాటించుట వలన ఆర్థికంగా, మానసికంగా, ఆరోగ్యపరంగా, సాంఘికంగా అభివృద్ధి చెందుచు మనిషి ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా ఉంటాడు. నష్టమంటూ ఉంటే మీ దుఃఖం నష్టమైపోతుంది! ఆరోగ్యంగా ఉండగలరు. కాబట్టి ఈ నియమాలని పాటించండి! ఆనందించండి!!

సుందరిలోని అందము, మానవుని ఐశ్వర్యము, చివరికి మానవ జీవితము కూడా పోయేవే – *యద్ దృశ్యమ్ తద్ వినశ్యతి.* కావున వాటి వెంటబడక సత్సాంగత్యము చేయండి. *అనిత్యాని శరీరాణి నిత్యో సన్నిహితో మృత్యుః కర్తవ్యం ధర్మ సంగ్రహః,* అని శాస్త్రాలు పదే పదే చెబుతున్నా దానిని ఆచరణలో పెట్టనివాడు బుద్ధిహీనుడు.

పై నియమాలను నిత్యజీవితంలో ఆచరిస్తూ, ప్రతి రోజు కొద్ది సేపయినా భగవద్గీత, శ్రీమద్భాగవతములను పఠించుట, భగవన్నామాన్ని శ్రవణం చేయుట, జపించుట, సంకీర్తన చేయుట అనేవి నిత్య అనుష్ఠానము కావాలి. అట్లా జీవించిన వారు శ్రీభక్తి వేదాంతస్వామి ప్రభుపాద, శ్రీ అవధూతేంద్ర సరస్వతి స్వామి, పుదుక్కోట శ్రీ గోపాలకృష్ణ భాగవతార్. వారి బాటలో నడిస్తే ఈ జగత్తంతా రామమయం, కృష్ణమయం లాగా కనబడుతుంది. అప్పుడు మనము కూడా సుఖసంతోషాలను వారి లాగా ఇతరులకు ఇవ్వగలము. *"సాధుసంగ సాధుసంగ లవమాత్ర సాధుసంగ"* అనగా సత్సాంగత్యము చేయండి చేయండి చేయండి, కొద్దిగానైనా చేయండి అని శ్రీ చైతన్యమహాప్రభువులు మొత్తుకొన్నారు. "సత్సాంగత్యము దొరికితే సర్వము దొరికినట్లే" అని శ్రీ అవధూతేంద్ర స్వాములు తెలియజేశారు. అదే కలిపంచకము (అనృతము, మదము, కామము, తమోరజోగుణములు, వైరభావము) పోగొట్టేది. కావున వెంటనే భక్తులకై వెదికి వారి సేవ చేయండి. అదే సులభమైన మోక్షమార్గము. అట్లే ప్రతినిత్యము కనీసం 16 జపమాలలు మహామంత్రమును జపించండి – *"హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ, కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే, హరే రామ హరే రామ, రామ రామ హరే హరే".*

కలిదోషాలకు బానిసయైన మనిషి రాక్షసుడుగా తయారవుతాడు. జూదము వలన సంభవించే ప్రమాదము గురించి మహాభారత ఇతిహాసము తెలియజేస్తుంది.

మత్తుపదార్థములను తీసుకొనుటవల్ల మానవుడు అధోగతిని చెందుతాడు. మదమత్తులైన వారు చేసే దుష్కార్యాలు లెక్కలేనివి. ప్రాణి హత్యను చేసేవారు క్రూరులు. తన శరీర పోషణకొరకు ఇంకొక జీవి యొక్క శరీరాన్ని వినాశము చేసి దాన్ని భుజించువాడు సాక్షాత్తుగా రాక్షసుడు (మాంసము - *పిశిత మశ్నంతీతి పిశాచః* - అమరకోశము).

నిర్దాక్షిణ్యముగా ప్రాణిహత్యను చేసే వ్యక్తులు క్రమముగా మానవహత్యకు కూడా పాల్పడుతారు. అందరకూ తమ తమ శరీరములు ప్రియమైనవే. "*శరీర మాద్యంఖలు ధర్మసాధనం*" కనుక ధర్మసాధనానికి ఉపకరణములుగా నున్న నరశరీరమును నష్టంచేసేవాళ్ళు అత్యంత నీచులు. మాంసాహారులు ఈ విధముగా క్రూరత, జగద్వినాశ, అశాంతి, నరబలి, యుద్ధము మున్నగు అమంగళానికి కారణములౌతారు. ఆహారశుద్ధిలేని వ్యక్తులు సత్వశుద్ధిని పొందలేరు. సత్త్వశుద్ధి లేనివాళ్ళు భగవదారాధన చేయలేరు-***ఆహారశుద్ధౌ సత్త్వశుద్ధిః సత్త్వశుద్ధే ధ్రువాస్మృతిః స్మృతిలంభే సర్వ గ్రంథీనాం విప్రమోక్షః*** - వేదము. అందువలన శ్రేయోభిలాషులయిన వివేకులు మాంసాహారమునుండి దూరముగా నుండాలి. మాంసాహారానికి, శాకాహారానికి గల భేదాన్ని ప్రకృతి పరమయిన ఉదాహరణాలవలన మనము తెలుసుకోగలము. ఆవు, మేక, గుఱ్ఱము, ఏనుగు మొదలయిన ప్రాణులు శాకాహారులు కనుక అవి మనుష్యుని జీవనయాత్రలో సహాయకులు కాగలవు. మాంసాహారియైన పులి, సింహము, తోడేలు ఇత్యాది పశువులు మనుష్యులకు అపకారమును, భయమును కలిగించును. తేనెటీగల వలె గాక ఈగ, దోమ మొదలయిన కీటకములు కూడా మాంసాహారులు, రక్తాహారులు అయినందువలన నరులకు అపకారమే చేస్తాయి (Bees are attracted to flowers while flies are attracted to wounds). ఈ స్వాభావిక ఉదాహరణల వలన శాకాహారుల మరి మంసాహారుల పరస్పర భేదాలను బుద్ధిమంతులయిన వారు గుర్తించి తమ ఆహారమును గూర్చి జాగ్రత్త వహించవచ్చు.

మానవ జీవనశైలి వివరాలలోకి వెళితే భక్తి సాధనకు చేయకూడని పనులు, విషయములు ముఖ్యంగా ఆరు అని, వాటికి దూరంగా ఉండాలని శ్రీ రూపగోస్వామి "ఉపేదశామృతము" అను గ్రంథమున వివరించారు -

అత్యాహారః ప్రయాసశ్చ (ప్రయాసతో అతిగా భుజించుట లేక ధనము కూడబెట్టుట), *ప్రజల్పో నియమాగ్రహః* (ఇతరులను చిన్నచూపు చూచుట, ఎచ్చులకు పోవుట, డంబాచారము, నియమములను ఉల్లంఘించుట), *జనసంగశ్చ* (కర్మిష్ఠులతో సాంగత్యము), *లౌల్యంచ* (లోభత్వము, కామము, కామలోభి) *షడ్భిర్ భక్తిర్ వినశ్యతి.*

నియమనిష్ఠలతో గలవారే మానవుడు, ఇష్టము వచ్చినట్లు బ్రతుకువాడు జంతువులకన్నా హీనుడు- *ఆహార నిద్రామైథునం చ సామాన్యం ఎతత్ పశుభిర్ నరాణామ్ । ధర్మోహి తేషాం అధికో విశేషో ధర్మేణ హీనాః పశుభిః సమానాః* – హితోపదేశ.

మానవ జీవితంలో నిజమైనటువంటి దుఃఖాలేమిటి?

మాంసము తినేవారు పిశాచములు అవుతారు. *పిశిత మశ్నంతీతి పిశాచాః* - అమరకోశము. పిశిత అనగా మాంసము – దానిని తినువారు పిశాచములు. వారు జీవహింస చేయువారు, నిర్దయులు ఇది మతముతో ప్రమేయము లేనిది. We are the living graves of dead animals – అని అన్నాడు, ఇంగ్లాండు దేశస్థుడైన జార్జ్ బెర్నాడ్‌షా. ఏ జీవిని హింసించక అహింసాబద్ధంగా బ్రతికిన దేవుడు సంతోషిస్తాడు. భగవంతుని నామ స్మరణ చేయకపోయినా దేవుడు ఏమనుకోడు, కాని తాను చేసిన సృష్టిలోని ప్రాణులను ముఖ్యంగా జంతువులను హింసిస్తే స్వామి చెండాడుతాడు. నవ్వుతూ చేసే కర్మల యొక్క చెడు ఫలితములను ఏడుస్తూ అనుభవించాల్సి ఉంటుంది. ఇవి ప్రకృతి నియమములు. దాని ప్రకారం చంపబడిన జంతువు శరీరము చంపినవానికి, ఆ చంపబడ్డ జంతువుకు మానవశరీరము వస్తుంది – *మాంసా ఖాదతి మాంసః* – "ఇవ్వాళ నువ్వు నా మాంసం తింటున్నావు, రేపు నేను నీ మాంసం తింటాను", అని అర్థం. భగవద్గీతలో స్వామి అహింసతో బ్రతకమని అందుకే కాయగూరలు, పండ్లు, పప్పు ధాన్యములతో చక్కగా తిని బ్రతకమని తెలియజేశాడు (*పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యః మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి । తత్ అహం భక్త్యుపహృతమ్ అశ్నామి ప్రయతాత్మనః ॥* 9-26). కాయగూరలలో ధాన్యములలో నాడీ వ్యవస్థ లేదు. కావున వీటికి బాధ తెలియదు గదా! ఉదాహరణకు కొత్తిమీర చెట్టును పీకండి లేక వంకాయను తెంపండి, అలాగే కోడినో, మేకనో కత్తితో చంపి తినే ప్రయత్నం

చేయండి. ఈ రెండింటి మధ్య తేడా ఏమిటో తెలుస్తుంది. స్వామికి అర్పించకుండా శాకాహారము తిన్నా పాపమే. ఎందుకంటే వాటి సృష్టికర్త మనముకాము కదా! అవి దేవునికి చెందినవి. కావున కృతజ్ఞతభావంలేక దేవునికి అర్పణచేయక, తిన్నచో అది పాపమే. కావున వంట పదార్థములను పానీయములను తయారు చేయునప్పుడు స్వామికి ఆరగింపునకై వంట చేస్తున్నామనే భావనతో వంట చేసి, దేవునికి అర్పణ చేసి కృతజ్ఞతాభావంతో (Thanks giving) స్వామి ఉచ్ఛిష్టమును భుజించాలి. అపుడు అది యజ్ఞ ప్రసాదమవుతుంది. ఇట్లు చేయక భగవంతునికి పెట్టక వంటపదార్థములను భుజించినా అవి పాపపు ముద్దలే అవుతాయి, ఆ కర్మఫలం అనుభవించాల్సిందే (*యజ్ఞశిష్ట ఆశినః సన్తః ముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః । భుంజతే తే తు అఘం పాపాః యే పచన్తి ఆత్మకారణాత్ ॥* గీత – 3–13).

మానవ జీవితంలో 4 ప్రధానమైన దుఃఖాలున్నాయి. అవి. 1. జన్మ, 2. మృత్యువు, 3. జర (ముసలితనం), 4. వ్యాధి. ఈ దుఃఖములు అన్ని జన్మలలో కర్మానుసారంగా ఆవృతములవుతాయి. కావున స్వలాభ ఆపేక్షలేకుండా స్వకర్మలు ఆచరిస్తూ దాన ధర్మ దయలు ప్రదర్శించినచో జన్మజన్మలను నుండి వచ్చు పాపములను తప్పించుకొని గోలోకవైకుంతధామములను చేరవచ్చును. మానవ జీవితమంటే **"జన్మ మృత్యు జరావ్యాధి దుఃఖ దోషాను దర్శనమ్"**, అని గ్రహించ్నవాడే జ్ఞాని (గీత – 13–9).

జన్మ:

తల్లి గర్భములో నవమాసములు తలక్రిందులుగా వెళ్ళాడుతూ, మలము, మూత్రము వాయువులతో నిండిన గర్భసంచిలో 9 నెలలు అట్లా నివసించి, అతి దుర్లభమయినటువంటి కష్టం ప్రతీ ఒక్కరమూ అనుభవించి ఉన్నాము. ఇది పునరావృత్తము కాకుండా చూసుకోవాలి. మలమూత్రములతో నిండిన ఒక గోనెసంచిలో మనని కట్టి, తలక్రిందులుగా ఉంచితే, అది ఆనందించవలసిన విషయమా? ఇది తిరిగి పొందకుండా చూసుకోవాలి. అంటే తిరిగి జన్మ లేకుండా చేసుకోవాలి. అంతేకాని, ఇక్కడే పర్మెనెంట్‌గా తిష్ఠ వేయాలని ప్లాన్లు వేయరాదు. అలా శరీరమే సత్యమని ఎన్నో ప్లాను వేసేవారికి భగవానుడు అప్పుడప్పుడు బ్రేకులు వేస్తాడు, శాకులు ఇస్తాడు. జీవితమనే పరీక్షలను చక్కగా రాయమని గుర్తు చేస్తూ ఉంటాడు. మనము చేసే కర్మల ఫలితముగా మనం ఆధ్యాత్మిక

(శరీరము పెట్టే బాధలను), అధిభౌతిక (మనచుట్టూ ఉన్నవారు మరియు ప్రభుత్వాలు పెట్టే బాధలను), అధిదైవిక (ప్రకృతి పెట్టే బాధలు అనగా ఎండలు, కరువు, అతివృష్టి, తుఫానులు, భూప్రకంపనలు, సునామీలు) బాధలను అనుభవించాల్సి ఉంటుంది (*దుఃఖేష్వేకతరేణాపి దైవభూతాత్మహేతుషు । జీవస్య న వ్యవచ్ఛేదః స్యాచ్చేత్తత్తత్ప్రతిక్రియా ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 4-29-32). (*ఏవం బహువిధైర్దుఃఖైర్దైవభూతాత్మ సంభవః । క్లిశ్యమానః శతం వర్షం దేహే తమోవృతః ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 4-29-24).

మృత్యువు:

ఇది ఎప్పుడు మనిషిని వరిస్తుందో ఎవ్వరికి తెలియదు - *అనిత్యాే శరీరాణి నిత్యో సన్నిహితో మృత్యుః కర్తవ్యం ధర్మ సంగ్రహః.* కావున తెలివైనవాడు రేపు చస్తానని భావిస్తూ ఈ రోజు వైరాగ్యంతో నిత్యకర్మలను ఆచరించాలి. చెడు వ్యసనాలు, అధిక ఇంద్రియ సంతృప్తి, అడ్డమైన తిండ్లు తినుట, అడ్డమైన తిరుగుళ్ళవల్ల **అకాలమృత్యువు కూడా రావచ్చును.** అకాలమృత్యు నివారణార్థము- శ్రీహరికథాశ్రవణము, శ్రీహరి తీర్థప్రసాదములను (శ్రీహరికి అర్పించిన భోజనము), శ్రీహరి పాదోదకమును నిత్యము సేవించండి.

ముసలితనం:

జీవితంలో ఎప్పుడూ ఆధ్యాత్మిక సాధన ద్వారా ఇంద్రియాలను అదుపులో పెట్టుకోవాలి. వీటిలో ముఖ్యమైనవి- బ్రాహ్మీముహూర్తాన లేవడం, నిత్య అనుష్ఠానము ఆచరించడం, శ్రీమద్భాగవత గ్రంథ పఠనం, సంధ్యావందనం, సరళమైన జీవనశైలి, ఏకాదశీ వ్రతపాలన, హోటల్ తిండ్లు మానుట, సాధుసాంగత్యము, గోసేవ ముఖ్యమైనవి. వృద్ధాప్యం వచ్చినా కూడా కోరికలు నశించవు. కావున బహుజాగ్రత్తగా ఇంద్రియములను నియంత్రించాలి. పంచభక్ష్యపరమాన్నాలు, రుచికరమయిన పానీయములు, అందమైన స్త్రీలను, జూదము, మద్యపానములను ఇచ్చినా లేక చూచినా చలించకపోవడం - అదొక్కటియే ముసలితనం నుండి బయటపడే మార్గం. యౌవనంలోని నోటిగుల జననేంద్రియములతో చేసిన కొన్ని పాపఫలితములు వార్ధక్యమున బయటపడతాయి. వార్ధక్యమున శారీరక, మానసిక దుఃఖములను అనుభవిస్తూ, ధుర్భరమైన జీవితమును గడపవలసి వస్తుంది- *వృద్ధస్తావత్ చింతాసక్తః.* ఈ

రకంగా ఈ భౌతిక జగత్తులో ఉన్నంతవరకూ జన్మ, మృత్యువు, ముసలితనం, వ్యాధి ఎన్నో జన్మలలో అనుభవించవలసిందే. ఈ సంసార చక్రం నుంచి బయట పడాలంటే భగవంతుడు ఈ క్రింది విధంగా చెబుతున్నాడు –

"ఆబ్రహ్మ భువనాల్లోకాః పునరావర్తినోర్జున
మాముపేత్యతు కౌన్తేయ పునర్జన్మ నవిద్యతే" (గీత 8-16)

అంటే, "ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో అత్యున్నత లోకము నుండి అత్యధమ లోకము వరకూ అన్నియూ కూడా దుఃఖమయములైన ప్రదేశములే. అచ్చట జనన మరణములు మరల మరల కలుగుచుండును. కానీ ఓ అర్జునా! నా లోకమున చేరువాడు పునర్జన్మను పొందడు." కావున ఈ సంసార చక్రము నుండి విముక్తులవుదామని ప్రయత్నం చేయండి. అప్పుడే వైకుంఠలోక ప్రాప్తి కలుగుతుంది.

వ్యాధి:

శిష్నోదరపరాయణులకు వ్యాధులు ఎక్కువ. ముఖ్యంగా యౌవ్వనంలో మదపిచ్చి (*తరుణస్తావత్ తరుణీసక్తః*), వార్ధక్యంలో నోటిగుల అధికము. కావున వాటిని నియంత్రిస్తూ సాధుసాంగత్యము – సత్సాంగత్యము చేయాలి. కలియుగంలో ప్రకృతికి విరుద్ధంగా నడుచుకొనుట వలన ఎన్నోరకాల కొత్త వ్యాధులు వస్తున్నాయి. వ్యాధి అన్నటువంటిది ఎంత దుఃఖకరంగా ఉంటుందో మీకు తెలియాలంటే, మీ దగ్గరిలో ఉన్న హాస్పిటల్‌కి వెళ్లి, అందులో గల రోగులని చూస్తే మీకే అర్థమవుతుంది. అందువల్లనే, తప్పుదారిన ఉన్న మానవులందరికి జైలు శిక్షవంటిది ఈ భూలోకము. ఈ భూలోకము అశాశ్వతము దుఃఖపూరితమని భగవద్గీతలో స్వామి తెలియజేశాడు (*జన్మ మృత్యు జరా వ్యాధి దుఃఖ దోషానుదర్శనమ్ ॥* భగవద్గీత -13-9, *మాము ఉపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయం అశాశ్వతమ్ । నాప్నువన్తి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః ॥* భగవద్గీత - 8-15). ఈ లోకమే శాశ్వతమైనదని మనము ప్లాన్లు వేయరాదు. మృత్యుదేవత మన ప్రక్కనే ఉంది అని రోజురోజు మాటిమాటికి గుర్తు చేసుకుంటూ ఉదాసీనంగా బ్రతకాలి. ఇతరులకు సహాయం చేయాలి. అహింస సత్య ధర్మములకై ప్రాకులాడాలి. దీనికై వీలయినంత దానధర్మములు, భూత, దయ కలిగి ఉండవలెను. శ్రీకృష్ణస్వామి అందించిన భగవద్గీతను, గ్రంథరాజమైన శ్రీమద్భాగవతమును విడువకుండా నిత్యము పారాయణము చేసుకొనవలెను.

అదే పోతన గారి భాషలో – *నీ పాదకమల సేవయు, నీ పాదార్చకులతోడి నెయ్యము, నీతాంత అపారభూతదయయు మాకు దయచేయకగదే తామసమందార.* ఇదంతా నాకెందుకు? నాకు వచ్చిన ఈ జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తూ చస్తా అనేవాడు మూర్ఖుడు, పశుతుల్యుడు. అట్టివాడు వచ్చే జన్మలో కుక్క, పంది లేక పీతిలో పురుగు అవుతాడు. తిరిగి మానవ జన్మ పొందుటకై వేలకొలది సంవత్సరములు వేచి ఉండాలి. అట్టివాడు సత్యాన్ని గ్రహించలేడు. అట్టివాన్ని చెడబుట్టావు అని పోతనగారు వర్ణించాడు – *చేతులారంగ శివుని పూజించడేని, నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువడేని, దయయు సత్యంబు లోనుగా దలపడేని, కలుగనేటికి తల్లుల కడుపు చేటు.* ఇదంతా వినని మూర్ఖుడు ప్రకృతిని ఎంజాయ్ చేస్తూ రోగాలపాలవుతూ హాస్పిటల్స్‌లో వెచ్చిస్తుంటాడు – *అనంత దుఃఖం చ న వేద మూఢః* (శ్రీమద్భాగవతము – 5-5-16). నా తెలివితో నేనే సంపాదించుకుంటున్నా అంటాడు. వీడికి ఆ తెలివి ఇచ్చింది ఎవ్వడో గ్రహించలేడు. వీడికి గాలి, నీరు, ఆహారము ఎవ్వరు ఇస్తున్నాడో గ్రహించలేడు. ఇది మూర్ఖుడి లక్షణం (***ప్రకృతేః క్రియమాణిని గుణైః కర్మాణి సర్వశః । అహంకార విమూఢ ఆత్మా కర్తా అహం ఇతి మన్యతే ॥*** భగవద్గీత – 3-27). ఇట్టివారిని మందలించరాదు. వారు మేము చాలా తెలివిగలవారిమని భావిస్తారు (*ప్రకృతేః గుణ సమ్మూఢాః సజ్జన్తే గుణకర్మసు । తాన్ అకృత్స్నవిదః మందాన్ కృత్స్నవిత్ న విచాలయేత్ ॥* భగవద్గీత – 3-29). అట్లు గాడిదలా పనిచేస్తూ, కుక్కలా ఎంజాయ్ చేస్తూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అంతా వదిలి ఆకస్మాత్తుగా వెళ్ళిపోతారు. మంచిగా చెబితే వినకున్న దేవుడు మృత్యు రూపంలో అట్టివాడు ముందు ప్రత్యక్షమవుతాడు (*మృత్యుః సర్వహరశ్చాహమ్ భగవద్గీత* – 10-34).

“జన్మదుఃఖం జరాదుఃఖం జాయాదుఃఖం పునః పునః....”

సుఖము, శాంతి, ఆనందము కావాలంటే ఏమి చేయాలి?

స్వామిని సేవించిన ఆనందము, ఆరోగ్యము వస్తుంది. ఇంటిలోని పూజా గృహములో కూర్చొని చేసే పూజలు, స్తోత్రపారాయణముల కంటే ముఖ్యమైనవి మనము చేయు కర్మల ద్వారా స్వామిని పూజించాలి. అంటే చేయు కర్మలతో వచ్చు ధనాన్ని కొంతైనా దానధర్మములకై వెచ్చించాలి. ధర్మమును నిలబెట్టుటకై సమయాన్ని, ధనాన్ని ఇవ్వాలి. అదే మోక్షమార్గము (*స్వకర్మణా తమ్ అభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః ॥ భగవద్గీత* – 18-46). అయితే ఏమిచేసి ఏ ఏ కర్మలు

ఆచరించి బ్రతకాలి? అందరము ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లుగా మారి అమెరికా వెళ్ళితేనే గొప్పనా? కానేకాదు అవి అహంకారానికి దారితీస్తాయితప్ప స్వామిని చేర్చలేవు. కావున ఏ పనిచేసినా స్వామి కైంకర్యమునకై చేయాలి. అట్లుచేసిన అహంకార అభిమానములు అట్టివానికి అంటక సాధువు అని పిలువబడుతాడు. అమెరికాలో ఉన్నా, భారతదేశమున ఉన్నా, పెద్ద కొలువు దొరికినా, చిన్న ఉద్యోగమైనా, రైతు అయినా, సొంత బిజినెస్ చేసుకున్నా, దుకాణము పెట్టుకున్నా లేదా కూలీ పనిచేసినా ఫరవాలేదు, కాని ఏ స్థితిలో ఉన్నా సాధుసాంగత్యము మరువరాదు. దొంగతనం, లంజతనం (స్త్రీ లేక పురుషుడు), చేయకుండా ఉండాలి. తన కిష్టమైన సహజసిద్ధమైన కర్మలు చేస్తూ బ్రతకాలి (*స్వే స్వే కర్మణి అభిరతః సంసిద్ధిమ్ లభతే నరః । స్వకర్మనిరతః సిద్ధిం యథా విన్దతి తత్ శ్రుణు ॥* భగవద్గీత - 18-45). కర్మలు చేయాల్సిందే, కర్మలు చేయక సోమరితనంగా జీవించుట నీచమైనది (*నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయః హి అకర్మణః । శరీరయాత్రా అపి చ తే అకర్మణః న ప్రసిద్ధ్యేత్ ॥* భగవద్గీత - 3-8). కర్మాచరణ మరి అందు లభ్యమగు డబ్బుతో కొంతైనా అహింస, సత్య, ధర్మములను సంఘమున నిలబెట్టుటకై వాడాలి. అదే దేవుడు కూడా మనకు నేర్పాడు - కర్మలులేని కృష్ణస్వామి కర్మలను ఆచరిస్తాడు, రాక్షసులను అడ్డుకుంటాడు, మనలను ఉద్ధరిస్తాడు, ధర్మాన్ని నిలబెడుతాడు (*ఉత్సీదేయుః ఇమే లోకాః న కుర్యాం కర్మ చేత్ అహమ్ । సంకరస్య చ కర్తా స్యాం ఉపహన్యాం ఇమాః ప్రజాః ॥* భగవద్గీత-3-24). అధర్మము పెరిగినప్పుడల్లా స్వామి దానిని నిర్మూలిస్తాడు (*యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లాని భవతి భారత । అభ్యుత్థానం అధర్మస్య తదా ఆత్మానం సృజామి అహమ్ ॥* భగవద్గీత-4-7). కావున కర్మలను బహుజాగ్రత్తగా చేయాలి. కర్మలను ఉదర నిమిత్తమునకై ఉదాసీనంగా స్వామిని సంతృప్తిచేయుటకై చేయాలి. అట్లు చేయక తన స్వార్థానికై చేయు కర్మలు మానవుణ్ణి బంధిస్తాయి. అంటే ఆ కర్మ ఫలితములను మరుజన్మలలో అనుభవించాల్సి ఉంటుంది (*యజ్ఞార్థాత్ కర్మణః అన్యత్ర లోకోయం కర్మబన్ధనః । తదర్థం కర్మ కౌన్తేయ ముక్తసంగః సమాచర ॥* భగవద్గీత-3-9). స్వామిని గూర్చి తెలియజేయు ప్రచారకులుగా కావాలి. అది బహుశ్రేష్ఠము. అట్టివాడు స్వామికి అత్యంత ప్రియుడు (*యః ఇదం పరమం గుహ్యం మత్ భక్తేషు అభిధాస్యతి । భక్తిం మయి పరాం కృత్వా మామేవ ఏష్యతి అసంశయః ॥*, *న చ తస్మాత్ మనుష్యేషు*

కచ్చిత్ మే ప్రియకృత్తమః । న చ భవితా మే తస్మాత్ అన్యః ప్రియతరో భువి ॥
భగవద్గీత-18-68,69).

1. ధర్మరక్షణ వల్లనే ఆనందం వస్తుంది. సుఖ సంతోషాలు డబ్బుతో వస్తాయేమోకాని ఆనందం రాదు. ఆనందమయో బ్రహ్మ - బ్రహ్మణ్య దేవుడి సేవలోనే ఆనందం వస్తుంది (సత్యస్వరూపుడు శ్రీహరి).

2. **"వాడికి ఉందీ నాకు లేదు"** అనే ఏడుపు మానేయి. మానేయకపోతే అసూయ, అశాంతి, అనారోగ్యం వల్ల జీవితమంతా ఏడుపే మిగులుతుంది. "మానవుడు తనకంటే అధికమైన సద్గుణములు గలవానియెడ ప్రసన్నుడు గావలయును. తక్కువ గుణములు గలవానిపై దయ చూపవలెను. తనతో సమానమైన గుణములు గలవానిని మిత్రునిగా భావింపవలెను. అప్పుడు అతడు ఎన్నటికిని దుఃఖముల పాలుగాడు" (శ్రీమద్భాగవతము - 4-8-34).

3. అసూయా చింతనే అనారోగ్యానికి కారణం. భగవత్ చింతన మోక్షానికి కారణం.

4. ఎదుటివాడి పని సులభం, నా పని కష్టం అనుకోవడం అజ్ఞానం. నీ కర్మానుసారమే నీకు ఫలితం వస్తుంది. ఎదుటి వారిపై అసూయ ద్వేషాలు నీ పతనానికే.

5. నీకు ఆస్తులు, ధనం ఉందని మురిసిపోకు. స్వామి సంకల్పం లేకపోతే అవి నీకు అక్కరకు రావు, అవి ఉన్నా లేనట్లే. నీవు వాటి కాపలాదారువు (వాచ్‌మెన్) మాత్రమే అవుతావు.

6. 50% సంపాదన ధర్మ రక్షణకై వినియోగిస్తేనే ఆరోగ్యం, శాంతి కలుగుతాయి. లేకపోతే నీ సొమ్ము డాక్టర్లపాలే. అర్థంతోటే అనర్థాలు కలుగుతాయి. (*అర్థం అనర్థం భావయ నిత్యం* - ఆదిశంకరాచార్య)

7. దానధర్మాలు చేయక ఎన్ని పూజలు, వ్రతాలు, స్తోత్రాలు, పారాయణాలు, సహస్రనామాలు, సుప్రభాతాలు, దేవాలయ దర్శనాలు చేసినా వ్యర్థమే.

8. జీవితం అశాశ్వతం, ఎప్పుడు పోతుందో తెలియదు. కావున ఇప్పుడే దాన ధర్మాలు చేయడం నేర్చుకో.

9. తన సొమ్ము దాచుకోవాలి. ఇతరుల విరాళాలతో ధార్మిక కార్యక్రమాలు చేస్తా అనే వాడు మూర్ఖుడు.

10. నేను కరెక్ట్ (Correct), నీవు రాంగ్ (wrong), నా ఆలోచన సరి అయినది. నేను చేసే పని సరి అయినది. నేను చెప్పేదే శాస్త్రం అనడం దుర్యోధన, రావణ, హిరణ్యకశిపు, కంసుల ప్రవృత్తి వంటిది. కావున భగవద్గీత, భాగవతములను గురుముఖతః సేవించు.

11. నీవు పని చేయడం, చేయించుకోవడం చేతకాకనే ఎదుటి వారిని నిందిస్తావు. కార్యసిద్ధికై ఎవ్వరిని నిందించకు. పని కాకపోతే అది నీ అసమర్థత అని గ్రహించు.

12. శ్రీమద్భాగవత భాష అర్థమైతే నీ కొచ్చిన భాష తప్పని తెలుసుకుంటావు.

13. స్వామి రోజుకు 24 గంటల కాలం ఇచ్చాడు. స్వార్థంతో అనుభవించడానికి 24 గంటలు వాడుకోకు. కనీసం రెండు గంటలైనా ధర్మరక్షణకై స్వామి కార్యానికై వినియోగించు.

14. న్యాయ అన్యాయములు, ధర్మ అధర్మములు అందరికి తెలుసు. నిత్యజీవితంలో ఆచరించిన వారే ముక్తికి అర్హులు, ముక్తపురుషులు అవుతారు (సత్యం పలుకువారికి శ్రీహరి ప్రత్యక్షంబగు).

15. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములు పోవాలంటే నిరహంకారంతో గురు, సాధు, శ్రీకృష్ణుని సేవచేసుకో.

16. నీవు నీలా, నేను నాలా ఎందుకు ఉన్నామో తెలుసా? శ్రీమద్భాగవతము చదువుకో తెలుస్తుంది.

17. Those who believe in Technology will be benefited by high Techonology Hospitals, whereas devotees will be protected by Sri Kishna.

18. రామనామాన్ని అమ్మినవాడు, కొన్నవాడు - ఇద్దరు రౌరవాది నరకముల పడుదురు. సంతోషముతో వచ్చిన పారితోషకముతో జీవించాలి.

(భగవన్నామ సంకీర్తనాచార్య శ్రీశ్రీశ్రీ అవధూతేంద్రసరస్వతీస్వామి వారి సూక్తుల ఆధారంగా)

విధిరాతను మార్చుకొనవచ్చునా?

జీవునకు పుట్టుకతోనే బుద్ధులు, రుచులు, స్వభావములు, కోరికలు ఏర్పడతాయి. అవి వారి పూర్వజన్మలలో చేసిన కర్మలఫలితముగా వచ్చు వాసనలు, అవి ఎంతో బలీయమైనవి, వదల్చుకోలేనివి. అలా జీవుడు పెరుగుతున్న కొద్దీ తదనుగుణంగానే పని చేస్తాడు, అదే రకంగా ఆలోచిస్తాడు. చేయు కర్మల ఫలితంగానే బుద్ధి మారుతుంది, ఏర్పడుతుంది, తయారవుతుంది – బుద్ధిః కర్మానుసారిణి. చెడు సాంగత్యము, చెడ్డగుణముగల వారితో తిరిగిన అవే అలవాట్లు గట్టిపడతాయి. అట్లుకాక మంచివారితో తిరిగిన – సజ్జన సాంగత్యము – సాధు సాంగత్యము చేసినచో క్రమక్రమంగా దురలవాట్లు పోయి, సద్గుణములు కలుగుతాయి. సాదుసంగ, సాధుసంగ, లవ మాత్రసాధుసంగ, సర్వసిద్ధి హోయ్ అని అన్నాడు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు. "సత్సాంగత్యము దొరికితే సర్వము దొరికినట్లే" అని మొత్తుకున్నాడు శ్రీశ్రీశ్రీ అవధూతేంద్ర సరస్వతి స్వామి.

పూర్వ జన్మ కర్మ ఫలితంగా వచ్చిన స్వభావము – "పుర్రెకో బుద్ధి, జిహ్వాకో రుచి" – అవి అతి బలీయమైనవి. పుర్రెలో పుట్టిన బుద్ధి కాష్ఠము తోనే పోతుంది అని నానుడి. అయితే సత్సాంగత్య మహిమ వల్ల ఇది మారుతుంది. చేసిన పాపకర్మల ఫలితం కూడా తొలగిపోతుంది – *అప్రారబ్ధఫలం పాపమ్ కూటమ్ బీజమ్ ఫలోన్ముఖమ్ । క్రమేణైవ ప్రలీయతే విష్ణుభక్తిరతాత్మనామ్* – పద్మపురాణము. దీనికి ఉదాహరణ నారద జన్మవృత్తాంతము. దాసీపుత్రుడు బ్రహ్మపుత్రుడు అయ్యాడు.

ధృవచరిత్రలో నారదుడు, "వచ్చిన దుఃఖాన్ని అనుభవించు" అని బాలుడైన ధృవుని కొట్టిచూశాడు. అట్లు అంగీకరించని ధృవుడు నారదుని బ్రతిమిలాడినాడు. నారదుడు ఇచ్చిన మంత్రోపదేశమును ఆచరించడంవల్ల ధ్రువుడు విధిరాతను మార్చుకోగలిగాడు. *"శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం"* అనే గీతాశాస్త్ర వచనాన్ని అనుసరించి ధృవుడు తన తలరాతను మార్చుకున్నాడు (శ్రీమద్భాగవతము – 4-8-24 నుండి 41).

దుందుకారుడు శ్రీమద్భాగవత సప్తాహశ్రవణము వల్ల ఘోరమైన తన ప్రేత రూపాన్ని వదుల్చుకొని వైకుంఠమార్గాన దివ్య లోకమునకు వెళ్ళాడు, దివ్య

శరీరాన్ని పొందాడు. దుస్సాంగత్యము వలన చెడిపోయిన అజామిళుడు, పురంజనుడు జ్ఞానోదయం కావడంతో బాగుపడ్డారు. మా గురువు గారు చెప్పిన మరొక కథను తెలియజేస్తాను -

పండితపుత్రుడు జాతక రీత్యా దొంగ అవుతాడని తెలిసింది. పండితుడు దుఃఖించాడు. ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు. అయినా వాడికి వేదాంతం అంతా బోధ చేశాడు. ఒక రోజు రాజు పండిత సభకు ఆహ్వానించాడు. ఆయన ప్రజ్ఞ వల్ల బహుమానం పొందాడు. ఆ రోజు రాజభవనంలోనే బస ఏర్పాటయింది. నిదురలోకి జారుకున్నాడు. వెంటవచ్చిన దొంగబుద్ధిగల పండితపుత్రుడు ఏదైనా దొంగతనం చేద్దామా అని, రాణిమెడలోని బంగారు అభరణాలను తీయబోయాడు. "ఆ దుష్టకర్మ ఫలితం రౌరవాది నరకము", అని తెలివితో గ్రహించి, ఆ కార్యమును విరమించుకున్నాడు. అట్లు మణులు, మాణిక్యాలు, వజ్రములు మొదలగు అభరణములను తాకి ఆ రాత్రి వాటినన్నింటిని వదిలిపెట్టాడు. అయినా దొంగబుద్ధి పోలేదు. వంటింట్లో ప్రవేశించి ఇంత పిండి మూట గట్టుకున్నాడు. ఉదయాన లేచి వెళ్ళుతుండగా రాజభటులు ఏమిటి అని పరిశీలించి అది ఉత్త పిండే అని గ్రహించి వదిలిపెట్టారు. పండితుడు సంతోషించాడు. తన దొంగబుద్ధితో వచ్చిన ఆ పిండిని ఇంటి ఆవుకు పెట్టి కర్మఫలితం నుండి బయటపడ్డాడు. జ్ఞానోదయం అయినచో విధిరాతను మార్చుకోవచ్చును గదా! ఒక వేళ రాణి ఆభరణములనే దొంగలించినవాడైన, వాడి తల ఆ రోజే అప్పుడే ఎగిరిపోయేది గదా!

మానవుడికి అన్నీ ఉన్నా సుఖశాంతులు లేకపోవడానికి కారణమేమి? Are we Heading for Unrest, Violence, Miserable Life and Destruction? గో రక్షణ లేక గో భక్షణ? వాటి ఫలితాలు

ఈ కాలం మానవుడు తన సుఖశాంతుల అన్వేషణలో రకరకాల కొత్త బోగస్ దేవుళ్ళను ఆశ్రయిస్తూ, ఫ్యాషన్‌లలాగా మారుస్తూ, వాళ్ళు పెట్టే నియమాలను పాటించడం వల్ల తనకు తన చుట్టూగల వారికి సుఖ, శాంతి, రక్షణలు వస్తాయని భ్రమిస్తున్నాడు. దేవుడులేడనే నాస్తికులు వారి జ్ఞానాన్ని మాయాదేవికి సమర్పించి సృష్టి రహస్యాలను తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. మరికొందరు సారాబుడ్డిలో, మైథునాన్వేషణలో, డబ్బులో, బిల్డింగులలో, బ్యాంకుబాలెన్సులలో, పదవులలో సుఖశాంతులను చూడడానికి తీవ్ర కృషి

చేయుచున్నారు. కాని వీరందరు ఈ తప్పుడు మార్గముల వల్ల అసలైన సుఖశాంతులు పొందక, వారి వారి స్వకర్మల ననుసరించి మానసిక, ఆరోగ్య, మరి ఇతర ఈతిబాధలకు లోనై క్రుంగి, కృశించి, కాలగర్భంలో కలసి పోతున్నారు. సుఖశాంతులు కావాలంటే అవి వైదిక ధార్మిక కార్యక్రమాలు చేయడం, మరి వాటి రక్షణలో పాల్గొడనంలో మాత్రమే దొరుకుతాయి (ఆనందో బ్రహ్మ). మరి కలికాలంలో ఈ ధార్మిక కార్యక్రమాలు ఏమిటి?

1. ఈ రోజులలో యజ్ఞయాగాదులు చాలా ఫ్యాషన్‌లలాగామారి డబ్బు గలవారు లక్షల్లో ఖర్చుచేయుచున్నారు. కాని శాస్త్రరీత్యా కలియుగ ధర్మం "కలౌ సంకీర్తన యజ్ఞః", 'కలికాలంలో భక్తితో కూడిన సమాజసేవ, నామజపం, భక్తి కీర్తనలు చాలని' చైతన్య మహాప్రభులాంటి ఎందరో భాగవతోత్తములు మరియు శ్రీ వ్యాసులవారు శ్రీమద్‌భాగవతంలో వర్ణించారు. ఈ సందర్భంగా పురాణవాక్యం "కలౌ సంకీర్తనాన్ముక్తిః", "కలౌతు నామమాత్రేణ పూజ్యతే భగవాన్ హరిః" మొదలగునవి గుర్తుకు తెచ్చుకోవచ్చును.

2. కొత్త దేవాలయముల నిర్మాణానికి కోట్లకొలది రూపాయలు వెచ్చిస్తున్నారు. గుళ్ళు కట్టడం మంచిదే అయినా అది అతి ముఖ్యమైనదికాదు. ఉన్న పాత గుళ్ళకే ఎవరు వెళ్లేవారులేక అవి ఎగ్జిబిషన్‌లలాగా తయారయినాయి. కావున అతి విలువైన డబ్బును సిమెంటు, ఇసుక, ఇనుములపై వెచ్చించి మట్టిలో పోయడం తగదు. కావున దానకర్తలకు, స్వామీజీలకు మనవి ఏమనగా ఈ సొమ్మును జీవకోటిపై (అనాథులు, ఆప్తులు మరియు ఇతర జంతువులకు) వినియోగిస్తే అవి మనల్ని తప్పక దీవిస్తాయి.

తల్లిలాంటి గోమాతకు రక్షణ లేనప్పుడు పిల్లలమైన మనకెక్కడిది?

వైదిక శాస్త్రాలలో పొగడబడ్డది గోమాత, తల్లిలేని పసిపిల్లలకు ఆవుపాలే పోషణ మరియు రక్షణ (Source of antibodies) కలిగిస్తాయి. సంఘంలో అతి ఉన్నతమైన "తల్లి స్థానాన్ని" ఆవులకు ఇచ్చారు మన మహర్షులు. శ్రీకృష్ణ భగవానుడికి, శంకరునికి ఎంతో ప్రియమైనవి ఆవులు. అందుకే శ్రీకృష్ణ భగవానుడిని గోపాలుడు, గోవిందుడు అని, శివుడిని నందివాహనుడు అని పిలుస్తాము.

నమో బ్రహ్మణ్య దేవాయ గో-బ్రాహ్మణ హితాయ చ । జగద్ధితాయ కృష్ణాయ గోవిందాయ నమోనమః ॥ (విష్ణుపురాణం 1-9-65). ఈ శ్లోకంలో బ్రాహ్మణులకు ముందు మూగజీవులైన అతి ఉపయోగములైన గోవులను పెట్టడం వల్ల, శ్రీకృష్ణునికి బ్రాహ్మణులకంటె గోవులు ప్రియమైనవని భావము.

ఆవులు సాత్వికమైనవి మరియు సాంఘిక జీవనంలో వాటి అవసరం ఎంతైనా ఉంది. పాలు, పెరుగు, నెయ్యి, పేడ, గోమూత్రం (గోపంచకం) అన్నింటికి మెడిసినల్, ఎకనామికల్ మరియు న్యూట్రీషినల్ విలువలు ఉన్నాయి. (వీటి గురించి మా గ్రంథం "Beyond Vegetarianism" చదవండి). **అహింసా విధానంలో స్రవించేది, తెల్లనిది ఆవుపాలు. అతి క్రూరమైన హింస, బాధల ద్వారా లభ్యమయ్యేది, ఎర్రనిది ఆవు రక్తం, మాంసం. ఆవు పాలకు, రక్తానికి (మాంసం) - ఈ రెండింటికి పోషక విలువలు సమానమైనవి. కావున తెలివైనవారు పాలను గ్రహిస్తారు.** (Milk is nothing but white blood obtained without any harm to cows). మాంసంపైననే ఇష్టం పెంచుకున్నవారు ఆవు సహజంగా చనిపోయిన తర్వాత దానిని తినండి! (If you want to eat cow, wait till it dies naturally). దీని ద్వారా వారి కసాయితనం బయటపడక వారి జ్ఞానం పొగడబడుతుంది. ధాన్యం, పప్పులు, కూరలు, పళ్ళు, దుంపలు సమృద్ధిగా దొరుకుతున్నప్పుడు (No shortage of vegetarian foods), కోళ్ళు, గొర్రెలు, మేకలు, పందులు, ఆవులను హింసతో చంపి తినాల్సిన అవసరమేముంది? ఇది అమానుషత్వం, రాక్షసత్వం.

వైదిక గ్రంథాలను నమ్మని నాస్తికులు కూడా అహింసా బోధన చేయాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకనగా సృష్టి పరిణామ (evolutionary) క్రమంలో highly developed species, fully developed nervous system కలవి మరియు full consciousness (సంపూర్ణ చైతన్యం) కలవి ఆవులు. మన శరీరానికి ఏ మాత్రం దెబ్బతగిలినా, రక్తం బయటకు వచ్చినా, ఎవరైనా కొట్టినా - ఎంతో కోపం, ఎంతో బాధలను పొంది, తగు నివారణ చర్యలకై డాక్టరు, పోలీసు, బంధు, స్నేహవర్గాలను సంప్రదించి శరీర రక్షణకు అన్ని విధములుగా ప్రయత్నం చేస్తాము. ఇవే బాధలు, అదే రక్తం, అవే నాడులు కూడా ఈ పశువులలో ఉన్నాయి (*ఆహార నిద్రాభయ మైథునం చ సామాన్యం ఏతత్ పశు భిర్ నరాణామ్*). అటువంటప్పుడు వాటిని చంపడం, బాధపెట్టడం ఎట్లా సబబైనది? వాటిని

చంపే సమయంలో అవి పడే బాధలు వర్ణించలేము, అవి తప్పక మనం నాశనం కావాలని కోరుతాయి, శపిస్తాయి. వాటి ఉసురు మన అందరికి తగలకమానదు. ఈ క్రూరత్వంను అరికట్టకుండా, నాకెందుకు అని అనుకునే మనమందరము శిక్షార్హులమే. వాటి శాపనార్థాలు మనకు తగలక తప్పదు. నేరం జరుగుతున్నప్పుడు నేరం చేసేవాడు, నేరం చూస్తూ తగు చర్య తీసుకోక ఊరుకున్నవాడు కూడా చట్టరీత్యా శిక్షార్హులే. ఈ వైదిక నియమాలను అనుసరించే వ్రాయబడ్డది Indian Penal Code, కావున మనము, మనపిల్లలు, బంధువులు, స్నేహితులు అందరూ సుఖసంతోషాలతో బ్రతకాలంటే తోటి జీవరాసులు ముఖ్యంగా సాత్వికమైన జంతువులను చంపుట, తినుట మానేయండి (*ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశే అర్జున తిష్ఠతి; పండితా సమదర్శినః* – భగవద్గీత వాక్యములు). కావున భూతదయ చూపండి.

మాంసభక్షణ వల్ల ఎలా గుండెజబ్బులు (Heart diseases), కాన్సర్, కడుపులో పుండ్లు (Ulcers), మూత్రపిండములో రాళ్ళు (Kidney stones), మెదడువాపులు (Brain tumors), కాలేయ వ్యాధులు (Liver diseases) వస్తాయో అమెరికాలో డాక్టర్లు నిరూపించినారు. అక్కడి యువకులు చాలా మంది మాంసాహారాన్ని త్యజించి శాకాహారాన్ని మాత్రమే తీసుకుంటున్నారు. సృష్టి రచనకు ఎవ్వరైతే వ్యతిరేకంగా నడుస్తారో (Man is herbivores and human), వారు శారీరకంగా, మానసికంగా ఈతి బాధలకు లోనై క్రుంగి, కృశించి అతి ఘోరమైన చావును పొంది – సృష్టి నియమాలను అనుసరించి తిరిగి కుక్కలు, పందులు గాడిదలుగా జన్మించి, ఆ చెడు కర్మ ఫలితాన్ని ఎన్నో జంతు శరీరాలలో పుట్టి అనుభవించి (*మాంసః ఖాదతీతి మాంసః*) తిరిగి మానవుడిగా జన్మించి ఈ కర్మభూమిలో మంచి కర్మ చేసినప్పుడే (Martyaloka is a battle ground) ఊర్ధ్వలోకాలకు వెళ్ళి శాశ్వతంగా బ్రతుకుతాడు. అప్పటిదాకా మానవులకు (జీవులకు) శాంతి లేదు, చావు లేదు. మీ కర్తవ్యంలో భాగంగా ఈ క్రింది ధార్మిక కార్యక్రమాలలో మీ శక్తికొలది పాల్గొనండి.

1. ప్రతి జిల్లాలో అనాథ గోశాలలను (Closed or Open Gohsals) ఏర్పరచి ముసలి, కుంటి, గ్రుడ్డి మరి ఇతర అనాథ ఆవులకు ఆహార, వసతి సదుపాయాలను చేకూర్చండి. 2. వీలయితే మీ ఇంటి ఆవరణలో ఒక అనాథ ఆవుకు ఆశ్రయం ఇవ్వండి. దానికి అయ్యే ఖర్చు మీ టీ, కాఫీల కంటే ఎక్కువేమి కాదు. అవసరమైతే టీ, కాఫీ; Cable Televison లను మానేసి, ఆ డబ్బుతో

ఆవును పోషించండి. 3. రోజుకు ఒక రూపాయి దాచి, నెలకు ఒకసారి ఆ డబ్బును మా అనాథ గోశాలలలో ప్రాజెక్టుకు పంపించి, రశీదు పొందండి. 4. రైతు సోదరులారా, మీకు అక్కరకురాని ఆవులను వాటి పోషణార్థం మాకు ఇవ్వండి. 5. మాంసం తినక భూతదయ కగిలి మీరు కృష్ణా, రామా, శివా, దుర్గా అని ఏ నామములతో కీర్తించినా ఆ దేవాదిదేవుడు అయిన శ్రీకృష్ణుడు మీ జీవితానికి పరిపూర్ణత చేకూర్చగలడు. భగవంతుడికి ఎన్నో పేర్లు ఉన్నాయి, మరి భగవంతుడి ప్రతి పేరుకు ఎంతో కొంత మంత్రశక్తి వుంది. (నామ్ నామ్ *అకారి బహుధా నిజసర్వ శక్తిః తత్రార్పితో నియమితః స్మరణేన కాలః, ఏతా దృశే తవ కృపా భగవన్ మమాపి దుర్ దైవం ఈదృశం ఇహాజని న అనురాగః* – చైతన్య మహాప్రభువు). కావున భగవన్నామ జపం చేస్తూ, గోరక్షణ కార్యక్రమంలో పాల్గొనండి. 6. డబ్బులేని వారు మా అనాథ గోశాల ప్రాజెక్టులో శ్రమదానం చేయండి. 7. నిరుద్యోగులు (Unemployed), చదువుకోనివారు (Uneducated), అనాథులు (Orphans) మొదలగువారు మా సంస్థలో చేరి ధార్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొనవచ్చును. వారికి ఆహార వసతులు కల్పించబడును.

శ్లో॥ గవాం అంగేషుతిష్ఠన్తి భువనాని చతుర్దశ
యస్మాత్ తస్మాచ్ఛివం మేస్యాత్ అతఃశాన్తిం ప్రయచ్ఛమే ॥

"గోవు యొక్క శరీరములో అవయములలో సమస్త చతుర్దశ భువనములు నిలచియున్నవి. అందువల్ల సర్వలోక ధారిణియైన గోమాత! తల్లివలె నాకు శుభమును శాన్తిని చేకూర్చుము." ఆవు లేకపోతే అన్నము లేదు. ఆవు పేడ/పెండ యొక్క రూపాంతరమే అన్నము. గోమూత్రము యొక్క రూపాంతరమే ఔషధములు.

'అహింసైకా సుఖావహా – అహింస ఒక్కటే సుఖప్రదము" (విదురనీతి)

❖ ❖ ❖

ఇంటికో ఆవును రక్షించండి లేదా దానం చేయండి. ఇదే మోక్షమార్గం – అన్ని శుభములను కలిగిస్తుంది:

ప్రతీవారము అంగళ్ళలో రైతులవద్ద కొని కసాయివారు ఎన్నో ఆవులను మాంసభక్షణకై కోస్తున్నారు.

ఆవుదైవ స్వరూపము, పొలాలు దున్నుటలకు పనికివచ్చేది, పాలు ఇచ్చేది, పొలాలు పండటానికి సేంద్రియ ఎరువు అయిన పెండను ఇచ్చే గోసంతతి లేకుండా చేస్తే పంటలు ఎట్లా పండుతాయి? ఇది మానవుల మనుగడకే ముప్పు, పంటలు లేకపోతే అన్నము దొరకదు కదా! అందుకే ఆవులు దైవ స్వరూపము, దాంట్లో సకల దేవతలు నివసిస్తారని వేదములలో తెలుపబడింది. ఆవులు లేకపోతే సృష్టియే లేదు.

కావున బుద్ధిగల వారు వెంటనే ఒక ఆవును కొని సాదుకోండి. ఇది మీ ఇంటి వాస్తును బాగుచేస్తుంది, ఒంటిలోని రోగాలను తీసివేస్తుంది. ఇది వీలుకాకున్న, వెంటనే ఒక ఆవును ఖరీదు చేసి మా అనాథ గోశాలలో మీ పేరు మీదుగా వదలండి. దానికి మీ పేరు పెట్టి పోషిస్తాము. మీకు ఆవుపాలు ఇస్తాము. గోమూత్రముతో తయారైన మందులు ఇస్తాము. మీరు గోపూజ చేసుకోవచ్చు. ఆ తర్వాత వైతరణి నదిని కూడా అది మిమ్మల్ని దాటిస్తుంది.

మతాతీతంగా ఆలోచించండి?

ఆవుపాలు అందరికి టానిక్‌గా పనిచేస్తుంది. దాని నెయ్యి అమృతము. దాని మాంసము రోగకారకము-హజరత్ మహమ్మద్. ఖురాన్ గాని అరబ్బుల సంస్కృతీగాని ఆవులను చంపుట సమర్థించదు-హకీమ్ అజమల్‌ఖాన్. ఆవులను, ఎడ్లను చంపరాదు, అవి సంఘమునకు ఉపయోగపడును-జీసస్ క్రైస్ట్.

ఆవుపేడ వల్లనే భూమి సారమును పొంది ఆహారధాన్యాలు ఇస్తుంది. కావున ఆవులు లేకపోతే ఆహారము లేదు, మానవజాతి ఉండదు. ఆవుపాలు, నెయ్యి పిల్లల మేధస్సును పెంచుతుంది. అందుకే కేవలం ఆవుపాలు తాగే పాశ్చాత్యులకు బహుతెలివి. బఱ్ఱెపాలు, బఱ్ఱెనెయ్యి తాగిన, మాంసము తిన్నచో బుద్ధి మందగించి దున్నపోతులలాగా మొద్దులవుతారు. ఆవుమూత్రము - పంచగవ్యము-వ్యాధి నిరోధకతను పెంచుతుంది. చిన్నప్పుడు తల్లిపాలు ఆ తర్వాత ఆవుపాలు రోజూ తాగిన పిల్లలకు రోగనిరోధక శక్తి పెరుగుతుంది. అందుకే ఆవుకు తల్లిస్థానం (గోమాత) అన్నారు. సకలదేవతలు ఆవు శరీరంలో ఉన్నాయన్నారు. అటువంటి ఆవులను చంపి తినకండి. అట్లా తినేవాళ్ళను వద్దని బోధించండి.

ప్రతి జిల్లాలో అనాథ గోశాలలను నిర్మించుటకై మాతో సహకరించండి. చిన్న పిల్లలకు, స్కూలు పిల్లలకు, బీదవారికి ఆవుపాలు పోద్దాము. దీనికై కావల్సిన

వనరులను చేకూర్చుకొనండి లేక మాతో సహకరించండి. డబ్బులేని వారు కార్యకర్తలుగా మా గోసేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనండి.

వైదిక సంప్రదాయమున గల ప్రధాన సూత్రాలు

1. భగవద్గీత మరియు శ్రీమద్భాగవతము అను శాస్త్రాన్ని అనుసరించినట్లైతే మన ఆందోళన నుండి విముక్తులమై పరిశుద్ధమైన, నిరంతరమైన, ఆనందమైన కృష్ణ చైతన్యాన్ని ఈ జీవితంలోనే మనం సాధించగలము.

2. మనం మనకు కనబడే శరీరములముకాము. సనాతనమైన దివ్య శరీరముతో విరాజిల్లు ఆత్మ స్వరూపులము, కృష్ణభగవానుని తాలూకు అంశలము. అందుచేత మనం అందరం సోదరీ సోదరులము. కృష్ణుడు మనకందరికీ ఒకే ఒక తండ్రి, భర్త, ప్రభువు.

3. సనాతనుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపి, సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వమనోహరుడు అయిన కృష్ణుడు దేవాదిదేవుడు. స్వామి వైకుంఠ గోలోకాలలో విహరిస్తాడు. సర్వప్రాణి కోటికీ బీజము మరియు ప్రాణదాత చేసిన తండ్రి ఆయన.

4. ప్రపంచంలోని సర్వమత ఉద్గ్రంథాలలోనూ దేవుని పరమసత్యం నిక్షిప్తం అయి ఉన్నమాట నిజం. అయితే చదువులలో స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలు ఎలాగో అట్లే భగవత్తత్త్వ నిర్ణయంలో ఎన్నో స్టేజీలు ఉన్నాయి. శ్రీమద్భాగవతము మరియు భగవద్గీత - ఇవి చదువుల అన్నింటిలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ తర్వాత చేయు పిహెచ్.డి. లాంటి డిగ్రీ వంటిది. మిక్కిలి సనాతనమైన, అపౌరుషేయాలైన ఉద్గ్రంథాలతో కూడింది వైదిక సారస్వతం. ఆ వైదిక సారస్వతంలో భగవద్గీత భగవానుని చేతనే స్వయంగా చెప్పబడింది.

5. నిస్వార్థపరుడై, స్థిరచిత్తంతో శ్రీకృష్ణుణ్ణి ఆరాధించే ప్రామాణికుడైన గురువు వద్ద మాత్రమే మనం వైదిక విజ్ఞానాన్ని అధ్యయనం చెయ్యాలి. ఆయన వద్ద మాత్రమే దీక్షామంత్రము స్వీకరించాలి.

6. మనం శాకాహారం తీసుకునే ముందు ఆ ఆహారాన్ని భగవానునికి నివేదన చెయ్యాలి. అప్పుడు కృష్ణుడు ఆ ప్రసాదం రూపంలో మనల్ని పరిశుద్ధులను చేస్తాడు.

7. మనం చేసే సర్వ కార్యాలనూ కృష్ణార్పణ బుద్ధితోనే చెయ్యాలి. మన స్వంత ఇంద్రియాల తృప్తికోసం ఏదీ చేయరాదు. అంటే మనం భోజనం చేసినా (దైవఋణం), పిల్లలను కనిపెంచినా (పితృఋణం), శాస్త్ర అధ్యయనము-శాస్త్ర ప్రచారము చేసినా (ఋషిఋణం), అవి అన్నియును స్వామి సేవకై చేస్తున్నామని గ్రహించాలి. అదియే శుద్ధసాత్త్విక లక్షణము. అట్టివారే మోక్షమునకు అర్హులు. వారికే వైకుంఠప్రాప్తి. అట్లుగాక-సత్త్వగుణముతో చేయుకర్మలవల్ల ఊర్ధ్వలోకములలో ఉండగలము. అందు ముఖ్యమైనది-సత్యలోకము లేక బ్రహ్మలోకము. సత్త్వగుణమున దిగజారినవారు రజోగుణ సంపన్నులై భూలోకమున రాజుగనో, ధనవంతునిగనో జన్మిస్తారు. అట్టివారు వారి జీవితకాలమున దానధర్మములను చేయకున్నచో వారు మరుజన్మలో కూడా దిగజారి రజోగుణ, తమోగుణ మిశ్రితకర్మలను ఆచరించినట్లైతే సామాన్య మానవులుగా జన్మిస్తారు. ఇంకా దిగజారినవారు తమోగుణ కర్మలను చేసినచో మరుజన్మలో నరకలోకమున జన్మించి చేసిన ఆయా పాపములను అనుభవింతురు. ఆ తరువాత భూలోకమున పశు పక్షి క్రిమి కీటక సరీసృపవృక్షజములలో పుడతారు. **ఇదియే కర్మ సిద్ధాంతము. ఇదియే జన్మ పరం పరం-** జీవులు బహు జన్మలలో నానాయోనులను పొందు విధానము (భగవద్గీత-14-18, 3-9, శ్రీమద్భాగవతము-4-29-78,79)

8. పరిపక్వమైన భగవద్ భక్తిని ఈ కలియుగంలో సాధించడానికి గల ఒకే ఒక మార్గం: భగవన్నామ సంకీర్తనం, భగవంతుని స్మరణ, భగవంతునికై చేయు స్వకర్మలు, దానధర్మాలు, భూతదయ, గోసేవ, తల్లితండ్రుల సేవ. ఇవి చేయక స్వార్థంతో జీవితాన్ని అనుభవించాలి **(enjoyment is the goal of life)** అనే వాడు త్వరలోనే రోగాల పాలవుతు, చావు పుట్టుకలతో వివిధ జంతు క్రిమికీటకాల శరీరాలను తీసుకొంటూ నరక, భూలోకాలలోనే శాశ్వతంగా సుఖదుఃఖాలనే ద్వంద్వాలకు లోనై తిరుగుతాడు. కావున బుద్ధిని వాడి, వైదిక గురువును ఆశ్రయించిన జీవనశైలి తప్పకుండా మారుతుంది.

భగవంతుని ఆదేశములు

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ । అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచ ॥ (గీత 18-66). అంటే వివిధ చెడు కర్మలను విడిచి నన్ను శరణుపొందుము. అన్ని పాప ఫలితముల నుండి నిన్ను విడిపింతును, భయపడకుము. *అనన్యా శ్చిన్తయన్తో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే తేషాం*

నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్ ॥ (గీత 9-22). అంటే నా దివ్య రూపమును ధ్యానించుచు అనన్యభక్తితో నన్నెప్పుడును సేవించువారికి, నే చెప్పినట్లుగా చేయు వారికి, నాకై పనిచేయువారి యోగక్షేమములు నేనే పట్టించుకుందును. వారికి లేనివాటిని నేనొసంగుదును. వారికున్న వాటిని రక్షింతును. అన్తకాలే చ మామేవ స్మరన్ ముక్త్వా కలేవరమ్ । యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాస్త్యత్ర సంశయః ॥ (గీత -8-5). అంటే "ఎవరు జీవించి ఉన్నంతవరకు నన్నే స్మరించుచు దేహమును విడుతురో వారు తత్‌క్షణమే నన్ను పొందుదురు. ఈ విషయమున ఎట్టి సందేహము లేదు." కావున శ్రీకృష్ణ భావనలేనివాడు, శ్రీకృష్ణుని ముందుంచుకొని నడవనివాడు, అంతా నాకే తెలుసు, దేవుని అవసరము లేదనే వాడు మూర్ఖుడు. అట్టివాడు అటోమేటిక్‌గా అధోగతి చెందుతూ వివిధ యోనులలోనే ఎన్నో కోట్ల జన్మలు పొందుతు సంసార చక్రంలోనే ఉంటాడు. అందుకే దివ్యలోకాలు ఎలా శాశ్వతమో, అలాగే భూనరక స్వర్గలోకాలు అనే జైలు జీవనము కూడా కొందరికి శాశ్వతము. మూర్ఖులు, మూఢులు, దొంగల జాతి ఉన్నంతవరకు సంఘములో ప్రభుత్వాలు- పోలీసులను జైళ్ళ శాఖను నడపాల్సిందే కదా!

మీరు గొప్ప అదృష్టవంతులు - ఎందుకంటే?..

గొప్ప అదృష్టవంతులు మాత్రమే వారికి భగవంతుడు ఇచ్చిన తెలివిని సక్రమంగా వాడి ఈ మార్గాన్ని అనుసరిస్తారు. ఈ విషయమే చైతన్య మహాప్రభువు తెలియజేశాడు. *"బ్రహ్మాండ భ్రమితే కోన్ భాగ్యవాన్ జీవ్, గురు కృష్ణ ప్రసాదే పాయ్ భక్తి లతా బీజ్"* – "దేవాదిదేవుడైన శ్రీ కృష్ణుని మరియు గురుపరంపరలో వచ్చు ఆధ్యాత్మికాచార్యుని ఉపదేశములను ఆచరించే అదృష్టవంతుడైన వ్యక్తి మాత్రమే జీవితపరమార్థాన్ని సాధించగలడు. అట్టివానిలో భక్తి అనే బీజము అంకురిస్తుంది (*బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే వాసుదేవ సర్వం ఇతి స మహాత్మా సుదుర్లభః* – గీత). శ్రీకృష్ణ చైతన్య మార్గాన్ని ఆచరించే అదృష్టవంతులు సుఖసంతోషాలతో వర్ధిల్లుతారు. భౌతిక ప్రయోజనాలను ఆశించి కోరికలను నెరవేర్చుకొనుటకై భగవంతుని భక్తియుత సేవ చేయువాడు అధముడు. భౌతిక వాంఛలకొరకై కృష్ణుని సేవించువాడు ఆ లాభాన్నే పొందుతాడే తప్ప మోక్షాన్ని పొందలేడు.

శ్రీకృష్ణ చైతన్యమార్గాన్ని అనుసరించే వారికి కృష్ణానుగ్రహం కలిగి భౌతిక సంపదలు, కుటుంబం, ఇల్లూవాకిలి, సుఖసంతోషాలు అన్నీ అడుగకుండాని

లభిస్తాయి. కాబట్టి వారు వాటి కోసం ప్రయత్నించనవసరం లేదు. వారు ప్రార్థించవలసినదెల్లా: "నన్ను నీ సేవలో ఉండనియ్యి స్వామి" అని మాత్రమే. తన సేవలో నిమగ్నుడైన వాని అవసరాలను తానే తీరుస్తాననీ, తన వద్దనున్న వారిని తానే రక్షిస్తాననీ భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు వాగ్దానం చేశాడు- *సర్వపాపేభ్యో మోక్ష ఇష్యామి, యోగక్షేమము వహామ్యహమ్.* పూర్తిగా తన మీదనే ఆధారపడి ఉండాలనేది శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునికి ఇచ్చిన ఆదేశాలలో ఒకటి- *చేతసా సర్వకార్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరః । బుద్ధియోగ ముపాశ్రిత్య మచ్చిత్తః సతతం భవ ॥* (భగవద్గీత 18-57), "బుద్ధిని వాడి, చేయు అన్ని కర్మలలోను నాపైనే ఆధారపడి నాకై పనిచేయుచు, ఎల్లప్పుడు నా రక్షణలోనే పనిచేయి. అలాంటి భక్తియుక్త సేవలో పూర్తిగా నాలోనే తత్పరుడవై ఉండగలవు." అట్లు చేసిన అన్ని కష్టములనుండి బయటపడగలవు. నన్నే నమ్ముకొని సత్ కార్యములను చేయి. నేను చెప్పినట్లుగా వినకున్న అహంకారవంతుడవై నాశనము చెందుతావు- *మచ్చిత్తః సర్వదుర్గాణి మత్ప్రసాదాత్ తరిష్యసి । అథ చేత్ త్వం అహంకారాత్ న శ్రోష్యసి వినజ్క్ష్యసి॥* భగవద్గీత-18-58.

మనమందరము దేవుని అంశలమైన జీవులము. అపరాధములను చేసినవారము. భౌతిక ప్రకృతికి ఆకర్షింపబడ్డవారము. మనమందరము అహంకారమునకు దాసులైనవారము. ఇట్టి జీవులను భూమండలమున పడవేసి మానవుజన్మ ఇచ్చాడు స్వామి. దేవుడంటే అసూయ కలిగి దేవునియందు ద్వేషభావన కలిగనవారు దిగజారిన భూలోకవాసులు. వీరు దేవుని వాక్యమునందు, దేవుని పాలనయందు విముఖులై ప్రకృతి బాగా ఉందనుకున్నారు. ఇది జీవుల క్లిష్టమైన స్థితి. ఇది జీవుల ధర్మము కాదు. జీవుల ధర్మము స్వామితో నివసించుట. తీపిదనము లేని పంచదార లేనట్లుగా భగవంతుని మరిచిన జీవుడు ఉండలేడు. దేవుని ఆరాధించని జీవుడు అశాంతికి లోనౌతాడు. దిక్కులేనివాడౌతాడు. ఇది భూమండల వాసుల పరిస్థితి.

మనిషి అనేవాడు మానవత్వమును సాధించాలి: కుక్కల గాడిదల లాంటి జీవన విధానాన్ని వదలాలి

మానవుడు పశువులాగా బ్రతుకరాదు. జంతువులలాగా శిష్నోదరములకై (శిష్నము=జననేంద్రియము, ఉదరము=కడుపు) జంతువులలాగా జీవించరాదు. గాడిదలకు ఒక చాకిరియే తెలుసు. కుక్కలకు ఒక ఎంజాయ్‌మెంటే తెలుసు. అట్లుగాక మానవుడు తానేవ్వరో గ్రహించాలి. అంతేగాని కుక్కలలాగా ఉచ్ఛపొక్కల

అన్వేషణ, నాలుక సంతృప్తి - జిహ్వా చాపల్యమునకై బ్రతుకరాదు. తానెవ్వరో ఎందుకు పుట్టాడో గ్రహించాలి. ఇది కనుగొనక కేవలము ఎంజాయ్ చేస్తా అనేవాడు పశుతుల్యుడు. అంతేగాదు పశువులలో గూడా నీచమైనవాడు-గాడిదలాంటివాడు - *స ఏవ గోఖరః.* "కఫ, వాత, పిత్తములతో గూడినది, శవతుల్యము అగు శరీరమునే 'ఆత్మ'గా భావిస్తారు మూఢులు. దైవచింతనలేక, వారు తమ భార్యాపుత్రులయందే ఆత్మీయాభిమానములను చూపుచు, వారినే తమ సర్వస్వముగా భావించుచుందురు. తమకు అందుబాటులో ఉన్న సామాన్య జలములనే పవిత్రతీర్థములుగా తలపోయుచుందురు. వారు జ్ఞానులైన మహాపురుషులను ఎన్నడను ఆదర్శమూర్తులుగా భావింపరు. అట్టివారు పశు తుల్యులు, అంతేగాదు, పశువులలో గూడ నింద్యమైన గాడిదలవంటివారు" (*యస్యాత్మబుద్ధిః కుణపే త్రిధాతుకే స్వధీః కళత్రాదిషు భౌమ ఇజ్యధీః । యత్తీర్థబుద్ధిస్సలిలే న కర్హిచిత్ జనేష్వభిజ్ఞేషు స ఏవ గోఖరః ।* శ్రీమద్భాగవతము - 10-84-13). కుక్కలు, గాడిదల జీవనవిధానాన్ని అనుకరించరాదు. మానవ జీవనమున సరియైన నడవడియే దేవుడు మనకు పెట్టిన పరీక్ష. అందు ఉత్తీర్ణులైన వారికే దేవలోక ప్రాప్తి. ఆ పరీక్షలో ఫేలయినవారు వారు చేయు కర్మానుసారంగా వచ్చు ఫలితములను బట్టి 84 లక్షల జాతుల ప్రాణులలో శరీరముపొంది అనుభవించాల్సి ఉంటుంది (దోమలకు కొద్ది రోజులే జీవితకాలపరిమాణము అయినా వాటికి కూడా వంద సంవత్సరాలు మానవులలాగా బ్రతకాలని ఉంటుంది, అందుకే అవి మానవుల రక్తాలను పీలుస్తాయేమో!). గాడిద చాకిరికి, కుక్కలు పొందే ఎంజాయ్‌మెంట్‌కి అలవాటుపడ్డాము. కావున మానవజీవిత పరీక్ష నెగ్గాలంటే శ్రీమద్భాగవతమనే పరీక్షా గ్రంథాన్ని బాగాచదివి జ్ఞాన సముపార్జనచేసి అందు చెప్పినట్టుగా జీవితమును మలచుకొని నిత్యజీవితమున ఆచరించి తరించవచ్చును. దిగజారిపోయిన జీవులకు ఇది భగవంతునిచే పెట్టబడిన పరీక్ష, కావునా ఇది కఠినమైన పరీక్షనే. దీనిలో, ఈ పరీక్షలో మోసమునకు తావు లేదు. సాంప్రదాయబద్ధమైన గురువును ఆశ్రయించి వారి పర్యవేక్షణలో పరీక్ష వ్రాసిన జీవిత పరీక్షా పత్రము సులువుగా ఉంటుంది. పాస్ కాగలము. విద్యార్థులకు ప్రశ్నపత్రము ఇచ్చి 3 గం॥లలో జవాబు వ్రామమన్నట్లుగా, స్వామి మనకు 100 సం॥లు ఇచ్చి పరీక్ష వ్రాయమంటున్నాడు. కావున జీవన పరీక్షలో వైదిక సంప్రదాయమును ఆశ్రయించి నెగ్గండి. ఇట్లు జీవన పరీక్షలో అరిషడ్ వర్గములను

జయించిన వారే దివ్యశరీరములను పొందుతారు. అట్టివారు వైకుంఠలోకములను పొందగలరు. కృష్ణభక్తి గలవారు గోలోకమును, శ్రీమన్నారాయణుని భక్తులు వైకుంఠలోకమునకు, శివభక్తులు కైలాసలోకమునకు, దేవీ ఉపాసకులు మణి ద్వీపమునకు చేరగలరు.

యోగమనగానేమి?

యమనియమములతో కూడినది యోగ పద్ధతి. సనక సనంద సనస్సుజాత సనత్‌కుమారులు పృథు చక్రవర్తికి యోగపద్ధతిని గూర్చి వివరించారు (శ్రీమద్భాగవతము 4-21,22 అధ్యాయములు). శ్రీహరిస్వామిని అంతటా అన్నింటిలో చూడాలి. అట్లే కళ్ళుమూసుకున్నప్పుడు ధ్యానమున స్వామి విరాట్ రూపమును చూడాలి- "కనులు తెరిచినా నీవాయె, నా కనులు మూసినా నీవాయె" అన్నట్లుగా తీవ్రమైన యోగము చేయాల్సి ఉంటుంది (*సర్వభూతస్థం ఆత్మానం సర్వభూతాని చ ఆత్మని । ఈక్షతే యోగయుక్తాత్మా సర్వత్ర సమదర్శనః* ॥ 6-29, *యః మాం పశ్యతి సర్వత్ర సర్వం చ మయి పశ్యతి । తస్య అహం న ప్రణశ్యామి సః చ మే న ప్రణశ్యతి* ॥ 6-30 *సర్వభూతస్థితం యః మాం భజతి ఏకత్వం ఆస్థితః । సర్వథా వర్తమానోపి సః యోగీ మయి వర్తతే* ॥ 6-31, *ఆత్మ ఔపమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి యః అర్జున । సుఖం వా యది వా దుఃఖం సః యోగీ పరమః మతః* ॥ భగవద్గీత - 6-32). శ్రీహరిని ధ్యానించని యమనియమములు ప్రాణాయామములు, శ్వాస మీద ధ్యాస మొదలగునవి వైకుంఠ లోకములకు చేర్చలేవని నిక్కచ్చిగా కుమారులు తెల్పారు-(*అహింసయా పారమహంస్యచర్యయా స్మృత్యా ముకుందాచరితాగ్ర్యసీధునా । యమైరకామైర్నియమైశ్చాప్యనిందయా నిరీహయా ద్వంద్వతితిక్షయా చ* ॥ శ్రీమద్భాగవతము - 4-22-24).

యోగినామపి సర్వేశామ్ మద్గతే అంతరాత్మనః - అని తెల్చి చెప్పాడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు. యోగి అనేవాడు శ్రీకృష్ణునే ధ్యానం చేయాలి (*యోగినాం అపి సర్వేషాం మద్గతేన అంతరాత్మనః । శ్రద్ధావాన్ భజతే యః మాం సః మే యుక్తతమః మతః* ॥ భగవద్గీత-6-47). శ్రీకృష్ణుని దేవాదిదేవునిగా అంగీకరించాలంటే అది జ్ఞాన సముపార్జన వల్లనే తెలుస్తుంది (*బహూనాం జన్మనాం అన్తే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే । వాసుదేవః సర్వమితి సః మహాత్మా సుదుర్లభః* ॥ భగవద్గీత - 7-19). జ్ఞాన వైరాగ్యము యోగము సత్ కర్మలు

దానధర్మము అహింసతో కూడినదే శ్రీకృష్ణతత్త్వము. అప్పుడే ఆ శ్రీకృష్ణుడు మనలను రక్షిస్తాడు - (*క్షిప్రం భవతి ధర్మాత్మ శశ్వచ్ఛాన్తిం నిగచ్ఛతి । కౌన్తేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి ॥* భగవద్గీత - 9-31). స్వామి ఒక భక్తులకే తెలియజేయబడుతాడు (*భక్త్యా మాం అభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వతః । తతః మాం తత్త్వతః జ్ఞాత్వా విశతే తదనన్తరమ్ ॥* భగవద్గీత - 18-55, *భక్త్యా తు అనన్యయా శక్యః అహం ఏవం విధః అర్జున । జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరన్తప ॥* భగవద్గీత-11-54). యోగమంటే ముక్కుమూసుకుని శ్వాసను పీల్చి, నిల్పి, వదలిపెట్టుటయే కాదు (పూరక, కుంభక, రేచకములు). శ్వాస మీద ధ్యాస అనేది మనస్సును వశపరుచుకొనుటకే. అట్టి మనస్సున శ్రీహరిని ఆయన లీలలను ధారణ చేయాలి. అట్లుచేయకపోతే ఆ ఉపాపకులు పిచ్చి పిచ్చి చూపులతో అసహ్యంగా కళావిహీనులై సంఘానికి దూరంగా బ్రతుకుతారు (empty mind is a devils mind), ఇటువంటి పిచ్చి పిచ్చి చూపులతో గల యోగాగురువులను, వాళ్ళ శిష్యులను చూస్తూనే ఉన్నాము. వీరు జీవిత సత్యానికి దూరంగా బ్రతుకుతున్నారు. కర్మలను ఆచరించక జనాన్ని తప్పుతోవ పట్టిస్తున్నారు. మరికొందరు అసలు దేవుడితో పనిలేదు, శ్వాసను నియంత్రించి, కామ్యకర్మలు వదిలి, వైరాగ్యంగా జీవించాలంటారు. కొందరు ఉత్తములు దేవుని స్మరణ ధ్యానము అక్కర్లలేదు, సంపాదించిన ధనముతో బీదవారికి, వికలాంగులకు, జంతువులకు సేవచేస్తే చాలు అంటారు. ఇది మంచిదే. వారు స్వర్గలోకమున సుఖపడతారు. వారి పుణ్య కర్మ ఫలితములు అయిపోగానే తిరిగి భూలోకమున తమ కుటుంబంలో జన్మిస్తారు - *క్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోక విశంతి.* అయితే, ఇవే దానధర్మాలు, భూతసేవ, బీదవారి సేవచేయునప్పుడు లేక తాను భుజించినప్పుడుకాని, ఏ మంచి పని చేసిన గాని, శ్రీహరిని తలచి చేయుటయే అసలైన యోగము అని నారదుల వారు తెలియజేశారు - ***నైష్కర్మ్యం అపి అచ్యుత భావ వర్జితమ్ న శోభతే జ్ఞాన మలమ్*** (శ్రీమద్భాగవతము - 1-5-23). (*శ్రీ భగవానువాచ - మయి ఆవేశ్య మనః యే మాం నిత్యయుక్తాః ఉపాసతే । శ్రద్ధయా పరయా ఉపేతాః తే మే యుక్తతమాః మతాః ॥* భగవద్గీత-12-2). అట్లుగాక నిరాకారవాదనతో- బ్రహ్మజ్యోతి, బ్రహ్మపదార్థమును ధ్యానించువారు కూడా సన్మార్గులే. "ఎవరు ఇంద్రియములను చక్కగా వశపరుచుకొని మనోబుద్ధులకు అతీతమైన, సర్వవ్యాపి అయిన, ఇంద్రియాతీతము అయిన మరియు అచింత్యమును, మార్పు రహితము, స్థిరము,

అచలమును అగు అవ్యక్తతత్త్వమును - బ్రహ్మమును - సచ్చితానంద బ్రహ్మ పదార్థమును ఉపాసించుదురో, నిరంతరము ధ్యానించుచుందురో అట్టి వారు సర్వభూతముల హితమునందు నిరతులై, సర్వత్ర సమభావమును ఉంచునట్టి ఆ యోగులు నన్నే పొందుదురు (*యే తు అక్షరం అనిర్దేశ్యం అవ్యక్తం పర్యుపాసతే। సర్వత్ర గం అచింత్యం చ కూటస్థం అచలం ధ్రువం ॥* 12-3, *సన్నియమ్య ఇంద్రియగ్రామం సర్వత్ర సమబుద్ధయః । తే ప్రాప్నువన్తి మాం ఏవ సర్వభూతహితే రతాః ॥* భగవద్గీత - 12-4). కాని వారి ప్రయాణం కష్టతరమైనది. సచ్చిదానంద నిరాకార బ్రహ్మాసక్త చిత్తులైనవారికి అనగా అవ్యక్త నిరాకార తత్త్వము నందు ఆసక్తులైనవారికి పురోగతి యనునది మిగుల క్లేశకరము. ఆ విధానమున ప్రగతి సాధించుట దేహదారులకు ఎల్లప్పుడును కష్టతరమే. వారి సాధనలో విశేష శ్రమ ఉండును. కారణమేమన దేహదారులకు అవ్యక్త బ్రహ్మ ఉపాసన కష్టసాధ్యము (*క్లేశః అధికతరః తేషాం అవ్యక్త ఆసక్త చేతసామ్ । అవ్యక్తా హి గతిః దుఃఖం దేహవద్భిః అవాప్యతే ॥* భగవద్గీత-12-5). కావున చేయవలసినదేమంటే చక్కగా నిత్యకర్మలను ఆచరించుట ఆ కర్మఫలితములను స్వామికి అర్పణ చేయుట, మనస్సున స్వామిని ధ్యానము చేయుట. "ఓ పార్థా! ఎవరైతే సర్వకర్మలను నాకు అర్పించి అన్యచింతనలేక నాకు భక్తులై మనస్సును నాయందే లగ్నము చేసి సదా నన్ను ధ్యానించుచు, నా భక్తియుత సేవలో నన్ను అర్చించెడివారిని శీఘ్రమే జనన, మరణమను సంసారసాగరము నుండి ఉద్ధరింతును" (*యే తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరాః । అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయన్తః ఉపాసతే ॥* 12-6, *తేషాం అహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసార సాగరాత్ । భవామి న చిరాత్ పార్థ మయి ఆవేశితచేతసామ్ ॥* భగవద్గీత - 12-7). "దేవదేవుడైన నా యందే నీ మనస్సును స్థిరముగా నిలుపుము మరియు నీ బుద్ధినంతయు నా యందే నియుక్తము గావింపుము. ఈ విధముగా సదా నా యందే నీవు నిస్సంశయముగా నివసింతువు" (*మయ్యేవ మనః అధత్స్వ మయి బుద్ధిం నివేశయ। నివసిష్యసి మయ్యేవ అతఃఊర్ధ్వం న సంశయః ॥* భగవద్గీత - 12-8). మనస్సును నా యందు నిలుపుటకు కష్టమైనచో అది భక్తియుత క్రియాయోగముల వల్ల సాధ్యమగును (*అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోషి మయి స్థిరం । అభ్యాసయోగేన తతః మాం ఇచ్ఛ ఆప్తుం ధనంజయ॥* భగవద్గీత - 12-9).

భక్తియోగము చేయుట మరియు ప్రచారకునిగా కావడము ఇష్టములేకున్న, ఏదైనా ఉద్యోగము చేయుచూ ఆ ధనమును నాకై వెచ్చింపుము (*అభ్యాసే అపి అసమర్థః అసి మత్కర్మ పరమః భవ । మదర్థం అపి కర్మాణి కుర్వన్ సిద్ధిం అవాప్స్యసి ॥ 12-10, అథ ఏతత్ అపి అశక్తః అసి కర్తుం మత్ యోగమ్ ఆశ్రితః । సర్వకర్మఫల త్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్ ॥* భగవద్గీత -12-11). ఇది యోగ ధ్యానము కన్నా గొప్పది. యేలనన జ్ఞానము, బుద్ధి, తెలివితేటలతో కూడినది (*శ్రేయః హి జ్ఞానం అభ్యాసాత్ జ్ఞానాత్ ధ్యానం విశిష్యతే । ధ్యానాత్ కర్మఫలత్యాగః త్యాగాత్ శాన్తిః అనన్తరమ్ ॥* భగవద్గీత - 12-12). కావున యోగమనగా- *అద్వేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణః ఏవ చ । నిర్మమః నిరహంకారః సమదుఃఖసుఖః క్షమీ ॥ సంతుష్టః సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః । మయి అర్పితమనోబుద్ధిః యః మద్భక్తః సః మే ప్రియః ॥* భగవద్గీత - 12-13,14). అందుకే స్వామి - ***యోగః కర్మసు కౌశలమ్*** అన్నాడు (*బుద్ధియుక్తః జహాతి ఇహ ఉభే సుకృతదుష్కృతే తస్మాత్ । యోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలమ్ ॥* భగవద్గీత -2-50). కావున శ్రీకృష్ణభక్తిలేని యోగ, ధ్యానము లాభదాయకములుగావు, అది జీవుల ధర్మము కాదు. కృష్ణధ్యానములేని శ్వాసను నియంత్రించు యోగములు కేవలము బి.పి. నియంత్రణకే పనికివస్తాయితప్ప పరమపదమైన వైకుంఠలోకమునకు చేర్చలేవు. ఎవ్వడయితే తాను చేయు కర్మల ద్వారా, సంపాదించిన ధనము ద్వారా, ఉన్న సమయము ద్వారా శ్రీకృష్ణుడు గీతాశాస్త్రమున చెప్పినట్లుగా నడుస్తాడో, శ్రీకృష్ణునే ఆరాధిస్తాడో, శ్రీకృష్ణునే ధ్యానిస్తాడో అదే అసలైన యోగ ప్రక్రియ. కేవలము అట్టివారికే స్వామి వారి బుద్ధి ప్రకాశింప చేస్తాడు, అట్టివారిని స్వామి దరిచేర్చుకుంటాడు-***తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్ । దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాం ఉపయాన్తి తే ॥*** భగవద్గీత-10-10.

ముక్తి, మోక్షము అనగా నేమి?

మరణిస్తాను అనే భయముతో జీవించుట జీవుల లక్షణము. అయితే భయము అనేది దేహభ్రాంతి వల్లనే వస్తుంది - *భయం ద్వితీయాభి నివేశితః స్యాత్ ॥* (శ్రీమద్భాగవతము-11-2-37). ఇది పోవాలంటే భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాలు కావాలి, ధర్మాన్ని ఆచరించాలి- *స్వల్ప మపి ధర్మస్య త్రాయతే మహతో భయాత్*

దీనిలో ముఖ్యమైనది జ్ఞానోదయము. జ్ఞానోదయం కావాలంటే మాచే ముద్రితమైన శ్రీమద్భాగవత గ్రంథమును నిత్యము గంట సేపయినా చదువుకోవాలి. జ్ఞాన సముపార్జన వల్ల వచ్చిన భక్తిని జ్ఞాన భక్తి అంటారు. జ్ఞాన వైరాగ్యాలతో కూడిన స్వామి యొక్క భక్తియుత సేవయే అహైతుక, అప్రతిహిత, నిర్గుణ, నిష్కామ భక్తి అంటారు. అది వచ్చేంతవరకు సద్ గురువుల సేవ చేయాల్సిందే. అప్పుడే భగవన్నామము నిరాపరాధముగా చేయగలరు, అంటే మనస్సును ఎటుపోకుండా పట్టుకొని దైవముపై ధ్యానము చేయగలరు. అట్లుచేసిన భగవన్నామమునందు రుచి, శ్రద్ధ కలుగును. ఇదే కైవల్యము, ముక్తి, మోక్షము. ఇది కావాలంటే తప్పక సత్సంగాత్యము చేయాల్సిందే. కావున భక్తులు సత్సంగాత్యమునకు ప్రాకులాడాలి. భక్తుల అనుగ్రహము కలిగితే స్వామి అనుగ్రహము కలిగినట్లే. మహర్షుల సేవ వల్లనే పూర్వజన్మలో దాసీ పుత్రుడైన నారదుడు మరుజన్మలో బ్రహ్మదేవుని పుత్రుడయ్యాడు. *హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలమ్,* అనే భావన రావాలి.

నిష్కామ భక్తి వచ్చినప్పుడే స్వామి యందు శరణాగతి ప్రపత్తి చేయగలరు. ఇట్టివారు స్వామిని శరణన్న స్వామి రక్షణలో భయము తొలగుతుంది. కామ క్రోధ లోభ మద మాత్సర్యాలు తొలగిపోతాయి. అంటే స్థూల సూక్ష్మ శరీరాలు జీవులకు ఉండవు. అవి అంతర్ధానం చెందుతాయి. అంటే జీవుడు తన స్వస్వరూపమును పొందుతాడు *ముక్తిర్హిత్వాన్యథారూపం స్వరూపేణ వ్యవస్థితః* (శ్రీమద్భాగతము - 2-10-6).

భౌతికజగత్తు అయిన ఈ భూలోకమునుండి మరి నీచ ఊర్ధ్వలోకములతో కూడ కలిసిన మొత్తము భూమండలము 14 లోకములతో గలది. ఇవన్నియు జన్మమృత్యువులతో కూడిన దుఃఖప్రదేశములు. కేవలము వైకుంఠలోకములు దేవుడు నివసించు ప్రదేశము. అక్కడ మాత్రమే దుఃఖదోషము మరియు జన్మమృత్యువులు ఉండవు. అచ్చటకు చేరుకున్న ఉత్తములు తిరిగి భూమండలమునకు రారు- *ఆబ్రహ్మభువనాత్ లోకాః పునరావర్తినః అర్జున । మాం ఉపేత్య తు కౌన్తేయ పునర్జన్మ న విద్యతే ॥* భగవద్గీత-8-16. అయితే ఇతర దేవతలను ఆరాధిస్తే వారి వారి లోకములను మానవుడు చేరగలడు. అట్లుగాక దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుని మాట విన్నవారు చివరి మెట్టైన

మోక్షమార్గమున వైకుంఠలోకమును చేరగలడు-*యాన్తి దేవవ్రతాః దేవాన్ పితౄన్ యాన్తి పితృవ్రతాః । భూతాని యాన్తి భూతేజ్యాః యాన్తి మద్యాజినః అపి మామ్* ॥ భగవద్గీత-9-25. "*మనసా వచసా కర్మణా*" శ్రీకృష్ణుని సేవచేయు మానవుడు జీవన్ముక్తుడు. శ్రీల రూపగోస్వామి ఈ విషయమును ఇట్లు ధృవపరిచిరి - *ఈహ యస్య హరేర్దాస్యే కర్మణా మనసా గిరా నిఖిలాస్వప్యవస్థాసు జీవన్ముక్తః స ఉచ్యతే - "కర్మణా, మనసా, వాచా శ్రీకృష్ణుని దివ్యసేవ యందే నెలకొనినవాడు జీవన్ముక్తునిగా పరిగణింపబడును."* ఇలా వైకుంఠలోకములను తెలివిగల ఉత్తమమానవుడు చేరగలడు - (భక్తిరసామృతసింధువు 1-2-187). '*తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ సదా పశ్యంతి సూరయః*" (ఋగ్వేదము-1-22-20).

దేవుడంటే ఎవ్వరు?

దేవుడంటే మన గుండెలను ఆపకుండా కొట్టించువాడు. అందుకే బ్రతుకగలగుతున్నాము, మాట్లాడగలుగుతున్నాము, ఆలోచించగలుగుతున్నాము. వాడెవ్వడంటే దేవుడు ఒక్కడే-*ఏకమేవాద్వితీయమ్ బ్రహ్మ* (ఛాందోగ్య ఉపనిషత్తు 6-2-1), *పరః పురుషః ఏకః* (శ్రీమద్భాగవతము-1-2-23). బ్రహ్మపదార్థముతో తయారైనవాడు దేవుడు, మట్టిబొమ్మలము మనము. పరమేశ్వరుడు సర్వకాలములలో సర్వత్ర ఉన్నవాడు.

దేవునికి బహుశక్తులు ఉండడంవల్లనే, ఆయన తన దివ్యలోకమైన గోలోక వైకుంఠలోకవాసియైనను విశ్వము అంతా వ్యాపించి ఉన్నాడు. బ్రహ్మజ్యోతిగా, పరమాత్మగా, భగవంతుడిగా ఎన్నో రూపాలతో విలసిల్లుతాడు. బ్రహ్మజ్యోతి ప్రకాశము, పరమాత్మగా వెలసిల్లుట అనునవి అష్టసిద్ధులు, భగములు గల భగవానుని లక్షణములు (*వదంతి తత్ తత్త్వవిదః తత్త్వం యద్జ్ఞానం అద్వయమ్। బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యతే* ॥ శ్రీమద్భాగతము 1-2-11). రూపంలేదని కొలిచే నిరాకారవాదులకు జ్యోతి రూపంలో బ్రహ్మజ్యోతిగా ప్రకాశిస్తాడు. తేజోమయ బ్రహ్మపదార్థమునకు తానే మూలము అని శ్రీకృష్ణస్వామి తెలియజేయుచున్నాడు- *బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠా అహమ్*-గీత 14-27. అందరి హృదయాలలో పరమాత్మగా ఉంటాడు కాబట్టి ధ్యానులకు పరమాత్మగా దర్శనమిస్తాడు. శ్రీకృష్ణునిది మనలాంటి చచ్చు మర్త్య శరీరము కాదు. అట్టైన స్వామి తన దివ్యలీలలను చేయలేడు. ఆయన కాంతిమయుడు, వెలుగొందువాడు.

మనలాగా కళావిహీనుడు కాదు. అంటే ఆయన శరీరము మాంసము ఎముకలతో తయారైనది కాదు. స్వయముగా ప్రకాశించునది. తన అసలైన దివ్యరూపమైన సచ్చితానంద విగ్రహాన్ని ఒక్క అనన్య భక్తులకే చూపుతాడు ఆ దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు - *ఏకంసత్ విప్రా బహుధా వదంతి* - ఋగ్వేదము, *పరాస్య శక్తిర్ వివిధైవ సూయతే* (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు-6-8), *కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమ్* (శ్రీమద్భాగవతము-1-3-28), *ఏకమేవ అద్వితీయం బ్రహ్మ* (ఛాందోగ్య ఉపనిషత్తు-6-1), *అహం ఆదిర్ హి దేవానామ్* (భగవద్గీత-10-2), *ఏకాంశేన స్థితో జగత్* (భగవద్గీత-10-42), అని శ్రీకృష్ణస్వామి తన భగవతత్త్వాన్ని, పరమేశ్వరతత్త్వాన్ని వైదిక గ్రంథాల నిండా వెళ్ళబుచ్చాడు. (*త్వం ఆద్యః పురుషః సాక్షాద్ ఈశ్వరః ప్రకృతే పరః ॥* శ్రీమద్భాగవతము- 1-7-23). శ్రీకృష్ణుడు అంటే - *సర్వం కరోతీతి కృష్ణః, కర్షణాత్ కృష్ణః, కర్షతి ఇతి కృష్ణః* శ్రీకృష్ణుని ముఖ్యమైన పేర్లు వాసుదేవుడు మరియు శ్రీహరి. స్వామి 'శాంతిమయుడు, సకలజ్ఞాన సంపన్నుడు, సర్వానంద బ్రహ్మానందనిలయుడు, స్వయంప్రకాశకుడు. కావుననే ఎందరో సూర్యభగవానులను స్థాపించి సృష్టిని నడిపిస్తున్నాడు.

దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానునకు మనలాంటి పంచభూతములతోగల శరీరములేదు. అది దివ్యశరీరము, కాంతిమయము. వేయి సూర్యుల వెలుగులతో గల తేజోమయుడైన స్వామిని చూడగలమా! గుడ్డివారము అవుతాము. కావున స్వామిని మన కంటితో చూడలేము. అందువల్లనే భూమండలమున అవతరించి నప్పుడల్లా స్వామి తన యోగమాయనువాడి తన కాంతిని దాచుకొని సచ్చితానంద విగ్రహముతో మాత్రమే అవతరిస్తాడు. అందువల్లనే శ్రీవ్యాసదేవుడు శ్రీమద్భాగవతమునిండా, *"ఆత్మమాయయా లేక యోగమాయయా"* అని వర్ణిస్తాడు (*భగవాన్ స్వ ఆత్మ మాయయా* 3-4-3, *యోగమాయోపబృంహితాః* 3-5-21, *యోగమాయయా ఆరబ్ధ పారమేష్ఠ్య మహోదయమ్* 3-16-15, *భగవాన్ ఆత్మ మాయయా* 3-25-1). త్రిభంగరూపుడై ద్వాపరయుగమున భూలోకమున అవతరించాడు తేజోమయుడైన ఆ కృష్ణస్వామి.

"ఈశావాస్యోపనిషత్తు" కూడా పైవిషయమును ధృవీకరించుచున్నది- *హిరణ్మయేన పాత్రేణ సత్యస్య అపిహితం ముఖమ్ । తత్త్వం పూషన్ అపావృణు సత్యధర్మాయ దృష్టయే ॥* 15, *పూషన్నేకర్షే యమ సూర్య ప్రాజాపత్య వ్యూహ రశ్మీన్ సమూహ తేజో, యత్తే రూపం కళ్యాణతమం తత్తే పశ్యామి యో అసావసౌ పురుషః సో అహమస్మి ॥* ఈశోపనిషత్తు-16- ఓ స్వామి! జగత్తును

పోషించువాడా! (పూషన్), అతీంద్రియ జ్ఞానసంపన్నుడా! (ఏకర్షే) ఋషులు ఏకాగ్రతతో వారి జ్ఞానముతో నిన్ను కొలిచేవాడా! (ఏకర్షే), సర్వప్రపంచమును నియమించువాడా! (*యమ– యమో వైవస్వతో రాజా – జగన్నియామకుడా !*), కాంతిమయుడా, సూర్యునిలాంటి తేజస్సు గలవాడా! (not dull headed) (*సూర్య–సురులకు దైవమా!*), (*పూష సూర్యశబ్దములు సూర్యాంతర్యామి యగు భగవంతునికి వాచకములై ఉన్నవి*), ప్రజలకు – ప్రజాపతులకు ప్రభువైనవాడా! (*ప్రాజాపత్య*)– నీ శరీరకాంతివల్ల నిన్ను చూడలేకపోతున్నాను, కావున ఆ కాంతిని తొలగింపుము (*వ్యూహ రశ్మీన్*)– దీనికై నీ కాంతిని ఏకరాశిగా చేసుకొనగలవు (*తేజః సమూహ*), అప్పుడే నిన్ను చూడగలము. నీవు సమస్త కళ్యాణములకు ఆశ్రయుడవు. నీవు సర్వమంగళ విగ్రహుడవు. నీవు సర్వమంగళ సచ్చిదానందరూపుడవు (*కళ్యాణతమం యత్ తే రూపమ్*). కావున నేను నీ సర్వమంగళరూపమును చూడాలి (*తే తత్ పశ్యామి*). ఎవరైతే అతిదూరమున గల ఆదిత్య మండలమందున గలడో, వైకుంఠమున గలడో (*యః అసౌ అసౌ*), అట్టి హిరణ్మయపురుషుడు (పురుషః), అట్టివాడు నా వాడే (*సః అహం అస్మి*)– ఇది వేదాంత భాష. ఇదంతయు సర్వమంగళ సచ్చితానంద పురుషుడైన శ్రీ కృష్ణుని కీర్తన. వేదాంతసారమే ఈ శ్రీమద్భాగవతము. కావున దీనిని నిత్యము కొంతసేపైనా పఠన చేసినవారు సుఖశాంతులను ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములను అనుభవిస్తూ ఆ తర్వాత వైకుంఠలోకములలో గల గోలోకమును చేరగలరు, అని శ్రీవ్యాసుడు, శ్రీశుకుడు– శ్రీమద్భాగవతము అంతటా వాగ్దానము చేయుచున్నారు. భారతదేశ కరెన్సీనోట్లపై: "I promise to pay the bearer... rupees- signed by Governor", అని ఉన్నట్లుగా, శ్రీమద్భాగవతమును అనుదినము కొంతసేపైనా చదివినవారికి "I promise to provide them happy and prosperous life here and also even after leaving this material body, I will give placement in the divine Vaikuntalokas" - signed by Vyasamaharshi, అని తెలియుచున్నది.

దేవుడు ఒక్కడే, ఇద్దరు దేవుళ్ళు ఉంటే తన్నుకు చస్తారు. ఆ దేవుడే గోలోకవాసి–శ్యామసుందరుడు, రాధావల్లభుడైన శ్రీకృష్ణుడు. శ్రీకృష్ణుడు గోలోకవాసి అట్లే ఎన్నో వైకుంఠలోకాలలో వివిధ రూపాలతో నారాయణులుగా ఉంటాడు (శ్రీమద్భాగవతము 11–2–36). ఈ దివ్య లోకాలు బ్రహ్మజ్యోతిలో తేలియాడుతుంటాయి. దీనిలో ఒకటి సదాశివలోకము. 75% దివ్యలోకాలయితే

25% భూ సంబంధము గల మర్త్యలోకములు. ప్రళయాంతమున మర్త్యలోకములతో గల భూమండలము అంతా లయము చెంది చిన్న పుట్టుమచ్చలాగా స్వామి వక్షస్థలమున శ్రీవత్సము అను పుట్టుమచ్చగా తయారయి ఉంటుంది. సృష్టి ఆరంభమున దీని నుండియే సృష్టికార్యము లేక మహత్తత్త్వము మొదలవుతుంది. అయితే సృష్టి కార్యమును నడిపించటానికి స్వామి ఎన్నో రూపాలను ధరిస్తాడు. మహత్తత్త్వము అనగా సృష్టి కార్యమున సుప్తావస్థలో ఉన్న జీవులను మేల్కొలిపే పద్ధతిన ముఖ్యమైన అవతారము మహావిష్ణువు, నారాయణుడు. వీరు వైకుంఠవాసులు. మహావిష్ణువు యొక్క పురుషావతారములు- కారణోదకశాయి విష్ణు, గర్భోదకశాయి విష్ణు మరియు క్షీరోదకశాయి విష్ణువు. వాసుదేవ-సంకర్షణ-ప్రద్యుమ్న-అనిరుద్ధ రూపములు చతుర్వ్యూహములు. ఇవేకాక గుణావతారములు, దశావతారములు, లీలావతారములు యుగావతారములు, మరి ఎన్నెన్నో లెక్కపెట్టలేనన్ని అనంతసంఖ్యలో అవతారాములను ప్రదర్శిస్తాడు. ఆ యా అవతారములను, ఆయా వేషములను, ఆరాధించుటలో పొరపాటు లేదు. ఆ యా అవతారములను పట్టుకొని మా దేవుడే గొప్ప అని తన్నుకోకండి. దేవుడు అనంతుడు కావున ఆయనకు అనంత రూపాలు, అంతులేని సంఖ్యలో పేర్లు గలవు (శ్రీమద్భాగవతము -4-30-31). ఇందులో స్వామి నిజరూపము - నవయౌవ్వనుడైన నిత్యనూతనుడైన శాంతమూర్తి అయిన శ్రీకృష్ణుడు- *ఈశ్వరః పరమ కృష్ణ సచితానంద విగ్రహః అనాదిర్ ఆదిర్ గోవింద సర్వకారణ కారణమ్* - బ్రహ్మసంహిత. ఈ విషయమున పురాణములలోకి వేదాలలోకి ప్రవేశిస్తే ఎన్నో నగ్న సత్యాలు బయటపడుతాయి. అవి ఏమిటో తెలుసుకుందాం -

1. గజేంద్రమోక్షఘట్టమును పరిశీలించినట్లైతే - గజేంద్రుడు దేవదేవుని పేర్లతో స్తోత్రం చేయలేదు. కేవలము భగవతత్త్వాన్నే స్తోత్రం చేశాడు ఇలా -

   ఎవ్వనిచే జనించు జగమెవ్వనిలోపలనుండు లీనమై
   యెవ్వనియందు డిందుఁ బరమేశ్వరుఁడెవ్వడు మూలకారణం
   బెవ్వఁ డనాదిమధ్యలయుఁడెవ్వఁడు సర్వముఁ దానైన వాఁ
   డెవ్వఁడు వాని నాత్మభవు నీశ్వరునే శరణంబు వేఁడెదన్

   లోకంబులు లోకేశులు లోకస్థులుఁ దెగినతుది నలోకంబగు పెం
   జీఁకటి కవ్వలనెవ్వండు ఏకాకృతి వెలుఁగు నతని సేవింతున్

జగత్తుకు మూలకారణంబెవ్వడో అట్టి వానిని స్తుతిస్తున్నా అన్నాడు. జగుత్తకు మూలాధారము మేము కామని బ్రహ్మశివాదులు గజేంద్రుని మొర విన్నా ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళలేదు. ఈ శ్లోకమున పేరులేకున్నను, ఈ శ్లోకార్థము తనకే వర్తిస్తుంది అని, ఆ శ్రీహరి గజేంద్రుని ముందు ప్రత్యక్షమై ఆ గజరాజును మొసలి నుండి రక్షించాడు. శ్రీహరియే దేవాదిదేవుడని నిరూపించుకున్నాడు.

2. దేవాదిదేవుడు ఎవ్వరని నిర్ణయించదలచి మునులు భృగువును తెల్పమన్నారు. భృగువు బ్రహ్మలోకము, కైలాసము, వైకుంఠలోకాలకు వెళ్ళి బ్రహ్మ శివ విష్ణు మూర్తులను పరీక్షించి శ్రీవిష్ణువే ఉత్తముడు, పురుషోత్తముడని నిర్ణయించాడు. ఈ విష్ణుమూర్తి శ్రీకృష్ణుని యొక్క ముఖ్యమైన స్వయంఅంశారూపము (*ఆదిత్యానాం అహం విష్ణుః జ్యోతిషాం రవిః అంశుమాన్ । మరీచిః మరుతాం అస్మి నక్షత్రాణాం అహం శశీ ॥* భగవద్గీత - 10-21).

3. శ్రీహరి "దేవాదిదేవుడను నేనే" అని దక్షునకు, ఋషులకు తెలియజేశాడు. "దక్షా! జగత్తునకు మూలకారణుడనైన పరబ్రహ్మము నేనే. జగత్తును సృష్టించు బ్రహ్మదేవుడను నేనే. లయమొనరించు మహాదేవుడను గూడ నేనే. సకల ప్రాణులకు ఆత్మను, ఈశ్వరుడను, సాక్షిని గూడ నేనే. స్వయంప్రకాశడను, నిర్విశేషుడను నేనే (*అహం బ్రహ్మా చ శర్వశ్చ జగతః కారణం పరమ్ । ఆత్మేశ్వర ఉపద్రష్టా స్వయం దృగవిశేషణః ॥* శ్రీమద్భాగవతము-4-7-50).

4. "శ్రీహరియే దేవుడని", శివుడు తెలియజేశాడు- "రజస్తమోగుణముల స్పర్శ ఏ మాత్రంలేకుండ విలసిల్లుచుండెడి శుద్ధసత్త్వ గుణమయుడు, శ్రీ వాసుదేవుడు అని 'వాసుదేవ' శబ్దమునకు అర్థము. ఆ వాసుదేవుడు ఇంద్రియములకు అగోచరుడు. అట్టి పరమాత్మకే నేను నమస్కరింతును" (*సత్త్వం విశుద్ధం వసుదేవశబ్దితం యదీయతే తత్ర పుమానపావృతః । సత్త్వే చ తస్మిన్ భగవాన్ వాసుదేవో హ్యధోక్షజో మే నమసా విధీయతే ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 4-3-23).

5. "బ్రహ్మచే కాళ్ళు కడిగించుకున్నవాడు, శివుడు ఆ నీళ్ళను నెత్తిన పెట్టుకున్నాడు స్వామి. ఎవ్వని పాదము బ్రహ్మాండపు అంచులను చీల్చినదో

(వామనావతారమున), అప్పుడు వచ్చిన జలధారలు స్వామిపాదమును కడిగినవి. స్వామిపాదము బ్రహ్మలోకము (సత్యలోకమునకు) చేరగా బ్రహ్మవాటిని కడిగాడు (బ్రహ్మ కడిగిన పాదము అయ్యింది). ఆ పాదజలమును బ్రహ్మదేవుడు కమండలమున నింపాడు, శివుడు ఆ జలమును, ఆ గంగను శిరస్సున ధరించాడు. భగవంతుడిలీల అంటే అది. భగవత్‌శబ్దమునకు అర్థము ఇది" (*అథాపి యత్ పాదనఖ - అవసృష్టమ్- జగత్ - విరించ ఉపహృత అర్హణ అంభః । స ఈశం పునాతి అన్యతమః ముకుందాత్ కః నామలోకే **భగవత్ పద అర్థః** ॥* శ్రీమద్భాగవతము-1-18-21).

6. దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణుడని మహాజనులైన ప్రహ్లాద, నారద, పరాశర, పుండరీక, వ్యాస, అంబరీష, శుక, శౌనక, భీష్మ, దాల్భ్య, రుక్మాంగద, అర్జున, వశిష్ఠ, విభీషణాదులు స్వామిని కొలిచారు. వారి మార్గములోనే వెళదాము. ఇదే మన గురుపరంపర కావాలి. కొత్త దేవుళ్ళకై అన్వేషించుట మూర్ఖత్వము. సనాతన ధర్మము పాటించుట ఉత్తమము. (*ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక వ్యాస అంబరీష శుక శౌనక భీష్మ దాల్భ్య రుక్మాంగద అర్జున వశిష్ఠ విభీషణాదిన్ పుణ్యానిమాన్ పరమ భాగవతాన్ స్మరామి*).

7. కేశవుడు, మాధవుడు, మధుసూదనుడు, గోవిందుడు, నారాయణుడు, ముకుందుడు మొదలగునవి శ్రీకృష్ణుని గౌణనామాలు. ఇలాంటివే గోవర్ధనగిరిధారి, గోపికావల్లభ, నందనందన, వసుదేవ, వాసుదేవ, జానకిరమణ, సీతాపతి, కళ్యాణరామ, శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణచంద్ర, శ్రీవత్సల, నరహరి, గోపాల, విశ్వేశ్వర, మహాదేవ, గోపాలకృష్ణ, గోపీశ్వర, రాజగోపాల, రాధారమణ, రామకృష్ణ, శ్రీహరి, రఘునాథ, పీతాంబర, కౌస్తుభ, శ్రీనివాస, గోపినాథ, మురారి, పద్మనాభ, రామభద్ర, రఘుపతి, బృందావనచంద్ర మొదలగునవి. అట్లే అమ్మవారి చక్కటి పేర్లు రాధ, సీత, లక్ష్మీ, చిద్రూపలక్ష్మి, సర్వలక్ష్మి, సర్వమహాలక్ష్మి, వేంకటలక్ష్మి, జానకి, గాయత్రి, శ్రీలక్ష్మి, రాజ్యలక్ష్మి, తులసి, బృందావనేశ్వరి, సీతామహాలక్ష్మి, సీతారామమ్మ, రుక్మిణి మొదలగునవి.

8. దేవుని శరీరము మనలాంటిది కాదు. దివ్యమైనది. స్వామి నిత్యనూతనుడు, నవయౌవ్వనుడు. ఆయన ప్రతి శరీర అంగము, మిగతా అవయవముల

వలె కూడా పనిచేయగలదు. ఆయన ప్రతి అంగము అన్ని పనులు చేయగలదు. ఎందుకనగా అది దివ్యశరీరమై ఉన్నది - *అంగానియస్య సకలేంద్రియ వృత్తి మంతి* - బ్రహ్మసంహిత - 5-32, *జన్మ కర్మచమే దివ్యమ్* - గీత - 4-9). ఇలా చెప్పుకోవడమే కాదు ఆయన తాను దేవాదిదేవుడనని నిత్యజీవితమున తన నిత్యలీలల ద్వారా నిరూపించాడు. అందులోని ముఖ్యమైనవి: పూతన సంహారమున స్తన్యపానమున విషము త్రాగుట, అగ్ని భక్షణ-దావానల భక్షణ, గోవర్ధన లీల, రాసలీలలో అనంతమైన కృష్ణ రూపాలు ధరించుట, అర్జునునకు తన విరాట్ రూపము - విశ్వరూప దర్శనము చేయించుట మొదలగునవి. ఇట్లు అనేక భగములు గలవాడు దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు. ఇటువంటి అమానుష కృత్యములు చేయకుండా ఎంతోమంది దేవుళ్ళమని సంఘంలో చెప్పుకొని బ్రతుకుతున్నారు. వారిని ఆశ్రయించరాదు.

9. దేవుడంటే "వాసుదేవుడు" అని అధర్వణ వేదాంతర్గతమైన శ్రీకృష్ణోపనిషత్తు తెలియజేస్తోంది. వసుదేవుని పుత్రునిగా ఆ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మ స్వరూపము-సచ్చితానంద ఘనమూర్తి శ్రీకృష్ణుడు-శ్యామసుందరుడు, మదనమోహనుడు, నవయౌవ్వనుడు, గోపికాలోలుడు భక్తులు ఎంత చూచినా ఇంకా చూడాలనిపించేవాడు, కోమలాంగుడు, దివ్యశరీరము గలవాడు అయిన స్వామి తనంతటతానే పరిపూర్ణంగా అవతరించాడు. ఆయనకు ఎన్నో రూపాలు, ఎన్నో పేర్లు, ఎన్నెన్నో లీలలు గలవు. గోలోకవాసి అయిన స్వామి తన లీలావతారములు, గుణావతారములు, అంశావతారములు, అంశాంశ అవతారములు, శక్త్యావేశ అవతారములు తీసుకొంటూ - ఈ సకల సృష్టిని పరిపాలిస్తాడు. దిగజారిపోయిన తన అంశలైన జీవుల ఉద్ధరణకై నానాతంటాలు పడుతున్నాడు. తన అంశ రూపంగా పరమాత్మగా అన్ని జీవుల శరీరాలలో ప్రవేశించి జీవాత్మల వెంట ఉంటూ వారికి గురువుగా అంతర్యామిగా ప్రతిరోజు మంచి చెడులు ఏమిటో, సన్మార్గమేమిటో తెలియజేస్తూనే ఉంటాడు. అయితే బుద్ధిహీనులైన బద్ధజీవులు స్వామి సందేశములను మొండిగా త్రోసిపుచ్చుతూ, ఇంద్రియ సంతృప్తికై మైథున వాంఛ, జిహ్వాచాపల్యము, ఆస్తులు, అంతస్తులు, డబ్బు, కార్లు మొదలగు వాటి సముపార్జనకై పడరానిపాట్లుపడుతూ చెప్పుదెబ్బలు తింటున్నా వారికి బుద్ధి రావడం లేదు (జీవులు శిశ్నోదరపరాయణులు

అయినారు). అయితే కర్మసాక్షిగా ఉన్న స్వామి తన అంశలైన పరమాత్మగా, సర్వవ్యాపకుడై జీవులలో చేరి వారి హృదయాలలో ఉండి అందరి పనులను రికార్డ్ చేస్తు వారు చేసిన కర్మలకు ఫలితములను ఇస్తూ దేహాంతమున వారికి తగ్గట్టుగా 84 లక్షల జీవ శరీరాలను ఇస్తూనే ఉన్నాడు (*బ్రహ్మేతి, పరమాత్మేతి, భగవాన్* రూపములలో స్వామి అంతటా సంచరిస్తాడు. అందర్నీ గుర్తుపట్టాడు - శ్రీమద్భాగవతము -1-2-11). ఇది అనంతంగా అనంతలోకాలతో గల బ్రహ్మాండాల సృష్టి - స్వర్గ, విసర్గ మరియు నిత్య, నైమిత్తిక, ప్రాకృత లేక మహాప్రళయ, ఆత్యంతిక ప్రళయముల నియమావళి. జీవులు ఆధ్యాత్మిక, అధిదైవిక, అధిభౌతిక బాధలు వారి వారి కర్మానుసారంగా పొందుతున్నా స్వామి ఎవ్వరో గ్రహించలేకపోతున్నారు. వీరి ఉద్ధరణకై వాసుదేవుడు వివిధ వేషాలు వేస్తూ (*అనంతరూపమ్* - గీత 11-16, బ్రహ్మసంహిత 5-33), తన వివిధ శక్తులను ప్రదర్శిస్తూ రాక్షస జాతిని చండాడుతూ భక్తులను తన ఒడిలో ఓలలాడిస్తూంటాడు. అయితే ఈ అశాశ్వత బ్రహ్మాండాలతో గల జీవరాశులు, సృష్టిలో 1/4వ వంతు మాత్రమే. మిగతా 3/4వ సృష్టి నిత్యము, శాశ్వతము, సత్యము అయిన దివ్యలోకాలు, అవే వైకుంఠ గోలోకములు. దివ్యలోకములలో ఉంటూ స్వామి తన వివిధ అంశలతో సృష్టిక్రమమును నడిపిస్తుంటాడు ఆ వాసుదేవుడు - *వాసనాత్ వాసుదేవస్య వాసితం తే జగత్ త్రయం । సర్వలోకానివాసోసి వాసుదేవ నమోస్తుతే ॥.*

10. దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణుడని శాస్త్ర నిర్ణయము. అట్లని ఇతర మతములను ఇతర దేవుళ్ళను కించపరచరాదు - *ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదంతి* - ఋగ్వేదము. మానవులు వారి వారి త్రిగుణ సంబంధమును బట్టి వారి స్వభావములను బట్టి 33 కోట్ల దేవతలలో ఎవరో ఒక దేవతకు ఆకర్షణ చెందుతారు. వారి సేవ చేసుకుంటారు, ఫలితాలను పొందుతారు. అట్లాగే కానివ్వండి. వారిని కించపరచకూడదు, పైగా వారిని గౌరవించాలి. వారితో ఘర్షణ పడరాదు. అసలు నీచులైనవారు ఎవ్వరంటే- దేవుడి సొమ్మును తింటూ, దేవుడిచ్చిన గాలి పీలుస్తూ, దేవుడిచ్చిన నీరు త్రాగుతూ, దేవుడిచ్చిన ఆహారము తింటు, దేవుడుకి కృతజ్ఞత తెలుపక, అసలు "దేవుడు లేదు" అనేవాడు- మోసగాడు, మూర్ఖుడు. ఆ జాతికి దూరంగా బ్రతకటం భక్తులలక్షణం. సాత్త్వికగుణ సంపన్నులు, జిజ్ఞాసువులు, జ్ఞానులు,

పండితులు, సాధువులు, మునులు, మహర్షులు, బ్రాహ్మణులు, వివేకులు, తత్త్వవేత్తలు, తత్త్వాన్వేషకులు, సంపాదనలు కావాలని కోరేవారు, ఆర్తులు, కష్టములలో ఉన్నవారు మొదలగువారు శ్రీకృష్ణభగవానుని పూజిస్తారు (*చతుర్విధాః భజన్తే మాం జనాః సుకృతినః అర్జున । ఆర్తః జిజ్ఞాసుః అర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ ॥* భగవద్గీత-7-16). "కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమ్" (శ్రీమద్భాగవతము-1-3-28), కావున శ్రీకృష్ణుని బ్రహ్మణ్యదేవుడని, బ్రహ్మపదార్థముతో తయారైనవాడని, బ్రహ్మజ్యోతి అనే ప్రకాశముగలవాడని, మనలాంటి మాంసపు శరీరములేనివాడని, బహుశక్తిమంతుడు, బహు పరాక్రమ వంతుడు, తన అంశారూపంలో అన్ని జీవరాశులతో జీవాత్మతో పాటు పరమాత్మగా వ్యాపించి ఉన్నాడని (వాసుదేవుడయ్యాడు), బహురూపి, బహుఅందగాడని, సుందరాంగుడని, అఖండితజ్ఞాన సంపన్నుడని, నవయౌవ్వనుడని-జ్ఞానులు, మహర్షులు, మునులు, తత్త్వవేత్తలు, ఇలా భగవతత్త్వాన్ని వర్ణించారు పండితులు. స్వామి దర్శనం పొందిన ప్రచేతసులు నిత్యనూతనుడైన స్వామిని నోరు వెళ్ళబుచ్చుకొని అలా చూస్తూనే ఆస్వాదించసాగారు. ఎంత చూసినా సంతృప్తి చెందలేకపోయారు. *అతృప్త చక్షుషామ్* 4-30-43. అదే గోపికల పరిస్థితి కూడా. కనురెప్పలు పెట్టినందుకు వారు బ్రహ్మదేవుని నిందించారు.

బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యతే - కావున అందరు దేవుళ్ళు కృష్ణుడి రూపాంతరములని వారిని గౌరవించాలి. అన్ని పరిపాలనా వ్యవహారములను రాజు చూడడు గదా! రాచరికమున మంత్రులు, విద్వాంసులు, కలెక్టర్లు, జిల్లా, మండల, గ్రామ అధికార్లు ఉంటారు గదా! అట్లే దేవుని సామ్రాజ్యము కూడా నిర్మింపబడింది. అందుకే రుద్రులలో నేను శివుడనని తెలియజేశాడు- ***రుద్రాణాం శంకరశ్చ అస్మి*** - గీత-10-23). అన్ని అందరికి ఇచ్చి మోక్షమనే పదవిని మాత్రం స్వామియే ఉంచుకున్నాడు (*ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్ఛేత్ శ్రియమిచ్ఛేత్ హుతాశనాత్ః జ్ఞానంతు శంకరాదిచ్ఛేత్ మోక్షమిచ్ఛేత్ జనార్దనాత్* - వశిష్ఠస్మృతి). అన్ని మతములను వారి ఉద్దేశ్యములను కృష్ణస్వామి సమర్థించాడు - *యాంతి దేవవ్రతా దేవాన్ పితౄన్ యాంతి పితృవ్రతాః భూతాని యాంతి భూతేజ్యా యాంతి మద్యాజినో అపి మామ్ ॥* భగవద్గీత-9-25. ***యే అపి అన్యదేవతా భక్తా యజంతే శ్రద్ధయాన్వితా । తే అపి మామేవ కౌంతేయ యజంతి అవిధి పూర్వకమ్*** - భగవద్గీత-9-23.

ప్రాపంచిక మానవులు సత్త్వ గుణము, రజోగుణము, తమోగుణము అను పేరుగల గుణములతో మరియు వాటి కలయికలతో కూడియున్నారు. తమోగుణము గల సాధకులు భూత, ప్రేత, యక్ష, రాక్షస, పిశాచములను మరి తామసిక దేవతలను పూజిస్తారు. రజోగుణము గల మానవులు రాజసిక దేవతలను పూజిస్తారు (*యజన్తే సాత్త్వికాః దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః । ప్రేతాన్ భూతగణాన్ చ అన్యే యజన్తే తామసా జనాః ॥* భగవద్గీత - 17-4). సాత్త్విక మనుష్యులు సాత్త్విక దేవతలను ఆరాధిస్తారు. త్రిగుణాతీతులైన భక్తులు మాత్రమే భగవంతుడైన శ్రీహరిని ఆరాధిస్తారు. రాక్షసులు, అసురులు మున్నగు క్రూరులు పరమపురుషుడైన శ్రీహరిని ఆరాధించకుండ ఇతర దేవతలనే ఆరాధించి దుష్టవరాలను పొందుతారు. సదాచార పరాయణులైన వారు శ్రీహరియొక్క ఆరాధనవలన అమృతత్త్వమును పొందుతారు.

వేదశాస్త్రాలు భగవంతుడ్ని *"ఏకమేవాద్వితీయమ్ బ్రహ్మ"* అని ఘోషిస్తున్నాయి (ఛాందోగ్య ఉపనిషత్తు 6-2-1). ఒక యజమానునికి అనేక విధములైన సేవకులు, మిత్రులు, పరిపాలకులు ఉన్నట్టుగా దేవాదిదేవునికై పనిచేయు అనేక మంది దేవతలు గలరు. ఈ కారణముననే *'సర్వదేవ నమస్కారః కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి'* అని చెప్పబడినది. *ఆకాశాత్ పతితం తోయమ్ యథాగచ్ఛతి సాగరమ్ తథా సర్వదేవ నమస్కారః కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి.* శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకు, యశోదా మాతకు తన విశ్వరూపమును చూపించినపుడు దానిలో అన్ని దేవతలు మరియు అన్ని విశ్వబ్రహ్మాండాలు సమగ్రంగా ఉన్న విషయమును మనము గుర్తించాలి. సముద్రము యొక్క అన్ని తరంగాలు కూడా సముద్రానికే చెంది ఉన్నపుడు సముద్రము మాత్రం ఏ యొక్క తరంగానికి చెందినది కాదు. అదే విధముగా అందరు దేవతలూ భగవంతుడైన కేశవుని అంశలే అయినప్పటికి కేశవుడు మాత్రము ఏ ఒక్క దేవతయొక్క అంశం కాకుండా స్వతంత్రమైన పరమేశ్వరుడుగా ఉన్నాడు. "కేశవ" అనే శబ్దము యొక్క వ్యుత్పత్తిని విచారిస్తే తెలుస్తోంది. "క" అనగా బ్రహ్మదేవుడు, "ఈశ" అనగా శివుడు. సమస్త జగత్తులతో కూడి బ్రహ్మరుద్రాదులను అతిక్రమించిన శ్రీకృష్ణుడే "కేశవుడని" అనబడుతాడు.

11. చతుఃశ్లోకి భాగవతమున శ్రీకృష్ణస్వామి లేక శ్రీహరి-బ్రహ్మదేవునితో తెలిపినది ఏమనగా-కనబడే సృష్టికి కారణము తానే అని, సృష్టికి పూర్వము, ఎల్లప్పుడు తానే ఉండుట సత్యమని తెల్పాడు (*అహమ్ ఏవాసమ్ ఏవాగ్రే న అన్యత్ సద్-అసద్ పరమ్*-శ్రీమద్భాగవతము-2-9-33).

12. ఆ శ్రీహరియే భగవద్గీత నిండా తానే దేవాదిదేవుడనని పలికాడు. శ్రీకృష్ణుడు తన విశ్వరూపమును అర్జునునకు చూపాడు. దావానల భక్షణ గోవర్ధన పర్వతమును ఎత్తుట రాసలీల వంటి అత్యద్భుత లీలలను ప్రదర్శించాడు. అడవిలో ఏర్పడ్డ దావానలాన్ని అనగా అగ్నిని కూడా భక్షించాడు. ఇట్టి మానవాతీత కర్మలను పుట్టిన పిల్లవాడిగానే ఎన్నో ఎన్నెన్నో చూపించాడు. అంతేగాక కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో ధర్మాన్ని గెలిపించాడు. వేదాంతసారమును అర్థము చేసుకొన్న భక్తులు, శ్రీకృష్ణుడే దేవాదిదేవుడు అని ప్రకటించారు. అంతేగాక అవకాశము వచ్చినప్పుడల్లా స్వామి దేవాదిదేవుడను నేనే అని, సృష్టి అంతా తనదే అని, తన మీదనే ఆధారపడి ఉందని, సృష్టికి మూలము తనే అని, ఇతర దేవతలు అందరూ ఆయన యొక్క వివిధ రూపములని, వివిధ మేకప్‌లని స్వామి తెలియజేశాడు. అందులో ముఖ్యమైన భగవద్గీత శ్లోకములను పరిశీలిద్దాము-

అహం ఆదిర్ హి దేవానామ్ మహర్షీణాం చ సర్వశః ॥(భగవద్గీత-10-2). *మత్తః పరతరం న అన్యత్కించిత్ అస్తి ధనంజయ మయి । సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణాః ఇవ* ॥ 7-7, *సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మాం ఏకం శరణం వ్రజ । అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః* ॥ 18-66, *జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమ్ ఏవమ్ యః వేత్తి తత్త్వతః । త్యక్త్వా దేహమ్ పునః జన్మ న ఏతి మామ్ ఏతి సః అర్జున* ॥ 4-9, *అహం సర్వస్య ప్రభవః మత్తః సర్వం ప్రవర్తతే । ఇతి మత్వా భజన్తే మాం బుధాః భావసమన్వితాః* ॥ 10-8, *అహం ఆత్మా గుడాకేశ సర్వభూత ఆశయ స్థితః । అహం ఆదిః చ మధ్యం చ భూతానాం అంతః ఏవ చ* ॥ 10-20, *అహం క్రతుః అహం యజ్ఞః స్వధా అహం అహం ఔషధం । మన్త్రః అహం అహమేవ ఆజ్యం అహం అగ్నిః అహం హుతమ్* ॥ 9-16, *అహం వైశ్వానరః భూత్వా ప్రాణినాం దేహమ్ ఆశ్రితః । ప్రాణ అపాన సమాయుక్తః పచామి అన్నం చతుర్విధమ్* ॥ 15-14, *ఇమం వివస్వతే యోగం ప్రోక్తవాన్ అహం అవ్యయమ్ । వివస్వాన్ మనవే ప్రాహ మనుః ఇక్ష్వాకవే అబ్రవీత్* ॥ 4-1, *మయా అధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్ । హేతునానేన*

కౌన్తేయ జగత్ పరివర్తతే ॥ 9-10, అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుం ఆశ్రితమ్ । పరం భావం అజానన్తో మమ భూతమహేశ్వరమ్ ॥ 9-11 పితా అహం అస్యజగతః మాతా ధాతా పితామహః । వేద్యం పవిత్రం ఓంకారః ఋక్ సామ యజురేవచ ॥ 9-17, గతిః భర్తా ప్రభుః సాక్షీ నివాసః శరణం సుహృత్ । ప్రభవః ప్రలయః స్థానం నిధానం బీజం అవ్యయమ్ ॥ 9-18, అనన్యాః చిన్తయన్తః మాం యే జనాః పర్యుపాసతే । తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగ క్షేమం వహామి అహమ్ ॥ 9-22, యే అపి అన్యదేవతాభక్తాః యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః । తే అపి మామేవ కౌన్తేయ యజన్తి అవిధిపూర్వకమ్ ॥ 9-23, అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభుః ఏవ చ । న తు మాం అభిజానన్తి తత్త్వేన అతః చ్యవన్తి తే ॥ 9-24, యాన్తి దేవవ్రతాః దేవాన్ పితౄన్ యాన్తి పితృవ్రతాః । భూతాని యాన్తి భూతేజ్యాః యాన్తి మద్యాజినః అపి మామ్ ॥ 9-25, సమః అహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యః అస్తి న ప్రియః । యే తు భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చ అపి అహమ్ ॥ 9-29, మత్ మనాః భవ మద్భక్తః మద్యాజీ మామ్ నమస్కురు । మామ్ ఏవ ఏష్యసి యుక్త్వా ఏవం ఆత్మానం మత్పరాయణః ॥ 9-34, 18-65, భోక్తారం యజ్ఞ తపసాం సర్వలోక మహేశ్వరమ్ । సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాన్తిం ఋచ్ఛతి ॥ 5-29, బహూనాం జన్మనాం అన్తే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే ।, వాసుదేవః సర్వమితి సః మహాత్మా సుదుర్లభః ॥ 7-19, మయి చ అనన్యయోగేన భక్తిః అవ్యభిచారిణీ । వివిక్తదేశసేవిత్వం అరతిః జనసంసది ॥ 13-11, మచ్చిత్తః సర్వదుర్గాణి మత్ప్రసాదాత్ తరిష్యసి । అథ చేత త్వం అహంకారాత్ న శ్రోష్యసి వినజ్క్ష్యసి ॥ 18-58, మచ్చిత్తాః మద్గతప్రాణాః బోధయన్తః పరస్పరమ్ । కథయన్తః చ మాం నిత్యం తుష్యన్తి చ రమన్తి చ ॥ 10-9, మత్కర్మకృత్ మత్పరమః మద్భక్తః సంగవర్జితః । నిర్వైరః సర్వభూతేషు యః సః మాం ఏతి ॥ 11-55, ప్రహ్లాదః చ అస్మి దైత్యానాం కాలః కలయతాం అహమ్ । మృగాణాం చమృగేంద్రః అహం వైనతేయః చ పక్షిణామ్ ॥ 10-30, మయి సర్వాణి కర్మాణి సన్న్యస్య అధ్యాత్మచేతసా । నిరాశీః నిర్మమః భూత్వా యుద్ధ్యస్వ విగతజ్వరః ॥ 3-30, మాం చ యః అవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే । సః గుణాన్ సమతీత్య ఏతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ॥ 14-26, క్షిప్రం భవతి ధర్మాత్మ శశ్వచ్ఛాన్తిం నిగచ్ఛతి। కౌన్తేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి ॥ 9-31, మాము ఉపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయం అశాశ్వతమ్। నాప్నువన్తి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః ॥ 8-15, ఆబ్రహ్మ భువనాత్ లోకాః పునరావర్తినః అర్జున । మాం ఉపేత్య తు కౌన్తేయ పునర్జన్మ న విద్యతే ॥ 8-16, ఆదిత్యానాం అహం

విష్ణుః జ్యోతిషాం రవిః అంశుమాన్ । మరీచిః మరుతాం అస్మి నక్షత్రాణాం అహం శశీ ॥ 10-21, గాం ఆవిశ్య చ భూతాని ధారయామి అహం ఓజసా। పుష్ణామి చ ఔషధీః సర్వాః సోమః భూత్వా రసాత్మకః ॥ 15-13, న తత్ భాసయతే సూర్యః న శశాఙ్కః న పావకః । యత్ గత్వా న నివర్తన్తే తద్ధామ పరమం మమ ॥ 15-6, న మామ్ కర్మాణి లిమ్పన్తి న మే కర్మఫలే న స్పృహా ఇతి మామ్ యః అభిజానాతి కర్మభిః సః న బధ్యతే ॥ 4-14, అవ్యక్తం వ్యక్తం ఆపన్నం మన్యన్తే మామ్ అబుద్ధయః । పరం భావమ్ అజానన్తః మమ అవ్యయమ్ అనుత్తమమ్ ॥ 7-24 (దేవుడు నిరాకారి కాడు అని పైశ్లోకము ద్వారా తెలియుచున్నది). నాహం ప్రకాశః సర్వస్య యోగమాయసమావృతః । మూఢః అయం నాభిజానాతి లోకః మాం అజం అవ్యయమ్ ॥ 7-25, బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చ అర్జున । తాన్ అహమ్ వేద సర్వాణి త్వమ్ న వేత్థ పరన్తప ॥ 4-5, అజః అపి సన్ అవ్యయాత్మా భూతానామ్ ఈశ్వరః అపి సన్। ప్రకృతిమ్ స్వామ్ అధిష్ఠాయ సంభవామి ఆత్మమాయయా ॥ 4-6, యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లాని భవతి భారత । అభ్యుత్థానం అధర్మస్య తదా ఆత్మానం సృజామి అహమ్ ॥ 4-7, పరిత్రాణాయ సాధూనామ్ వినాశాయ చ దుష్కృతామ్। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే ॥ భగవద్గీత - 4-8.

శ్రీకృష్ణుడి మరో పేరు శ్రీహరి: తచ్చ సంస్మృత్య సంస్మృత్య రూపమ్ అత్యద్భుతం హరేః । విస్మయః మే మహాన్ రాజన్ హృష్యామి చ పునః పునః ॥ భగవద్గీత - 18-77. దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుని త్రిభంగ లీలాసుందరరూపము పైన ధ్యానము చేయుట సులభము -

కస్తూరీ తిలకం లలాటఫలకే వక్షఃస్థలే కౌస్తుభం
నాసాగ్రే నవమౌక్తికం కరతలే వేణుం కరే కంకణం
సర్వాంగే హరిచందనం చ కలయన్ కంఠే చ ముక్తావళిం
గోపస్త్రీ పరివేష్టితో విజయతే గోపాల చూడామణిః

తన వాస్తవిక పరిస్థితిని గురించి అవగాహనలేని మనుష్యుని జీవితము నిరర్థకంగా పరిణమిస్తోంది. కొంతమంది అల్పజ్ఞానులు *'అహం బ్రహ్మాస్మి'* (బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు 1-4-10) అనగా నేనే దేవుడను అనుకొని ఆ భ్రమలోకంలో విహరిస్తున్నారు. చెరసాలలో బంధింపబడిన ఖైదీకి అక్కడ నుండి పలాయనం చేసే అధికారం లేనట్లే మాయాబద్ధజీవులకు తమ ఇష్ట ప్రకారంగా మాయాదేవి నుండి ముక్తిని పొందే అధికారం లేదు. జీవుని స్వరూపము నిత్య భగవద్దాస్యమే (*జీవేర నిత్యభగవద్దాస*-చైతన్య మహాప్రభు). కాబట్టి

భగవద్దాస్యమును మరిచిపోయిన అహంకార జీవులను భగవంతుని బహిరంగశక్తియైన మాయాదేవి (భద్రకాళి, మహంకాళి, దుర్గాభవాని) ఈ జడజగత్తులో భూలోకములో త్రిగుణాలతో బంధించి శిక్షిస్తుంది (*మమ మాయా దురత్యయా*). స్వామిని శరణాగతి అన్నచో మాయాతెర తొలగి సత్యము, జ్ఞానములను కనుగొనవచ్చును- *మామ్ ఏవయే ప్రపద్యంతే మాయామ్ ఏతాం తరంతితే* // భగవద్గీత -7-14. అన్ని యుక్తులతో స్వామికై సమయము, ధనము, ధనార్జనకై కర్మలు చేయుచుండిన 'మాయాశక్తిని' అధిగమించవచ్చును. అట్టివానికి బుద్ధిని ప్రకాశింపచేసి తన వద్దకు చేర్చుకుంటాడు (*తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్ । దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాం ఉపయాన్తి తే* // భగవద్గీత - 10-10). కావున '*'అహం బ్రహ్మాస్మి*" అనగా "దేవుని పుత్రుడను, చెడిపోయిన వాడను, మరలా దేవలోకము వెళ్ళుటకు అర్హుడను" అని గ్రహించాలి. కావున పరమసత్యమేమిటో గ్రహించండి. ఇంకా శాస్త్రజ్ఞానమునందు శ్రద్ధగలవారు మా చే ముద్రితములైన శ్రీమద్భాగవత గ్రంథమును చదవండి.

దేవాదిదేవుని ఎలా కొలవాలి?

శ్రీకృష్ణుని దేవాదిదేవునిగ, ఆదిదేవునిగ అంగీకరించాలి. ఆయన చెప్పినట్లుగా నిత్య జీవితమున పనిచేసిన సుఖశాంతులు ఇహ పరలోకములలో పొందగలరు. శ్రీకృష్ణుని యందు అచంచలమైన ప్రేమ, దృఢభక్తి పుట్టాలి. స్వామి యందు శరణాగతి, ప్రపత్తి చేయాలి. ఇది ఎట్లా అంటే, దీనికి సమాధానంగా దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీత శాస్త్రమున ఇలా తెలియజేశాడు - *మాం చ యః అవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే । సః గుణాన్ సమతీత్య ఏతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే* // 14-26, *మయి చ అనన్యయోగేన భక్తిః అవ్యభిచారిణీ, వివిక్తదేశసేవిత్వం అరతిః జనసంసది* // 13-11, *ధృత్యా యయా ధారయతే మనః ప్రాణ ఇన్ద్రియ క్రియాః । యోగేన అవ్యభిచారిణ్యా ధృతిః సా పార్థ సాత్త్వికీ*// భగవద్గీత - 18-33.

ఇట్లు తనయందు దృఢమైన ఏకాంతమైన అనన్యభక్తియుత సేవ చేయమన్నాడు స్వామి. అనగా కృష్ణస్వామిని ఎల్లవేళలా తలుస్తూ నిత్యకర్మలు చేస్తూ ఆ కర్మల ఫలితములను స్వామికి అర్పణ చేయాలి. అనగా సంపాదించిన సొమ్మును స్వామికి పెడుతూ, స్వామి సేవకుడిగా కొంత మనము స్వీకరించవచ్చు. స్వామి కార్యమునకై కర్మలు చేయాలి. ఏయే కర్మలు చేయాలంటే - సహజ

కర్మలు చేయుమన్నాడు. అనగా మనకు ఇష్టమైనవి, స్వాభావికంగా, స్వతహగా మనకు ఏయే కర్మలలో నైపుణ్యత ఉంటే అవే చేయమన్నాడు స్వామి. అంతేకాని ఎచ్చులకు పోయి కర్మలను చేయమనలేదు (*శ్రేయాన్ స్వధర్మః విగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్ । స్వభావనియతం కర్మ కుర్వన్ న అప్నోతి కిల్బిషమ్ ॥* భగవద్గీత – 18–47). ఇట్లు కర్మాచరణ చేయునప్పుడు తప్పులు దొర్లినను ఫరవాలేదు. అంతేకాని ఇతరులను చూచి ఎచ్చులకు పోయి వాతలు పెట్టుకోకూడదు (*సహజం కర్మ కౌన్తేయ సదోషమపి న త్యజేత్ । సర్వారమ్భాః హి దోషేణ ధూమేన అగ్నిః ఇవ ఆవృతాః ॥* భగవద్గీత – 18–48). ఇట్లు తన మనస్సులో పుట్టిన స్వాభావిక కర్మలను జాగ్రత్తగా చేయమన్నాడు స్వామి (*స్వే స్వే కర్మణి అభిరతః సంసిద్ధిమ్ లభతే నరః । స్వకర్మనిరతః సిద్ధిం యథా విన్దతి తత్ శ్రుణు ॥* భగవద్గీత – 18–45). ఇట్లు కర్మలు చేస్తూ ఆయా కర్మలను ఫలితములను స్వామికి అర్పణ చేస్తూ అనగా వర్ణాశ్రమబద్ధులై కర్మాచరణ చేయాలి. అదే స్వామిని అర్చించే విధానము, అదే స్వామిని పూజించే విధానము (*యతః ప్రవృత్తిః భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ । స్వకర్మణా తమ్ అభ్యర్చ్య సిద్ధిం విన్దతి మానవః ॥* భగవద్గీత – 18–46). స్వామికి అర్పణ చేసియే అనగా స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ సాత్త్విక ఆహారము తీసుకోవాలి. ఆహారమునకు ప్రభువు శ్రీకృష్ణుడు – మనంతట మనము ఫ్యాక్టరీలలో అన్నము తయారు చేయలేము (*అన్నాద్ భవంతి భూతాని పర్జన్ అన్న సంభవః*). కావున స్వామికి అర్పణ చేయకుండా అన్నము తిన్నా, మంచినీళ్ళు తాగినా అది దోషమే. అదంతయు పాపమే, అవి పాపపు ముద్దలే (*యజ్ఞశిష్ట ఆశినః సన్తః ముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః । భుంజతే తే తు అఘం పాపాః యే పచన్తి ఆత్మకారణాత్ ॥* భగవద్గీత – 3–13). అన్ని కర్మలలో ఉత్తమమైన కర్మ యేమనగా స్వామిని గూర్చి తెలిపే శాస్త్ర బోధనల గూర్చి ఇతరులకు తెలియజేయుట. స్వామి ఉన్నాడని భయపడవలదని ప్రచారం చేయుట, అట్టివాడే స్వామికి అతిప్రియుడు. అంతేకాని ఇంట్లో కూర్చొని చేయు అర్చనలు, పూజలు, స్తోత్రపారాయణములు, విష్ణుసహస్రనామ పారాయణములు, లలితాసహస్రనామ పారాయణములు కనిష్టమైనవి. "ఎవ్వడు నాయందు పరమ ప్రేమతో రహస్యమైన ఈ గీతాశాస్త్రమును నా భక్తులకు తెల్పునో వాడు నన్నే పొందుచున్నాడు. అందెట్టి సందేహము లేదు. ఈ గీతాజ్ఞానమును భక్తులకు వివరించువాడే నా భక్తుడు. దేహాంతమున అతడు నన్ను చేరగలడు. అట్టివాడు నాకు ప్రియమైనవాడు. మనుష్యులలో ఎవ్వడూ అంతకుమించినవాడు నాకు లేడు. ఈ భూమండలమున వానిని మించిన ప్రియుడు నాకు ఉండబోడు. అట్టి

ప్రియమైన భక్తుడు ఈ ప్రపంచముననే నాకు గొప్ప. అతనిని మించిన ప్రియమైన వాడు వేరొక్కడు నాకు లేడు" (*యః ఇదం పరమం గుహ్యం మత్ భక్తేషు అభిదాస్యతి। భక్తిం మయి పరాం కృత్వా మామేవ ఏష్యతి అసంశయః ॥* 18-68, *న చ తస్మాత్ మనుష్యేషు కశ్చిత్ మే ప్రియకృత్తమః । న చ భవితా మే తస్మాత్ అన్యః ప్రియతరో భువి ॥* భగవద్గీత-18-69). ఇదియే జీవిత పరమరహస్యం. ఇది భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్య కర్మయోగముల మిళితము. ఇందెట్టి సందేహము లేదు. ఇది అనర్థముల నుండి ఉపశమింపజేసి, స్వామి వద్దకు చేర్చునది- *అనర్థోపశమం సాక్షాద్భక్తియోగం అధోక్షజే । లోకస్యాజానతో విద్వాంశ్చక్రే సాత్వత సంహితమ్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము - 1-7-6. మానవుడు తన స్వభావమును అనుసరించి శరీరముతోను, మనస్సుతోను, వాక్కుతోను, ఇంద్రియములతోను చేసిన కర్మల అన్నింటిని పరమపురుషుడగు శ్రీమన్నారాయణునకు సమర్పించవలెను. అట్టివాడే భాగవతోత్తముడు (*కాయేన వాచా మనసా ఇంద్రియైః వా బుద్ధ్యా ఆత్మనా వా అనుసృత స్వభావాత్ కరోతి యత్ యత్ సకలం పరస్మై నారాయణాయ ఇతి సమర్పయేత్ తత్ ॥* శ్రీమద్భాగవతము 11-2-36). అట్లు చేసిన ఆ శ్రీమన్నారాయణుడు ముక్త పురుషులను వైకుంఠలోకములలో ఉత్తమమైన గోలోకమును చేర్చగలడు, దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణునకు మనలను ముట్టచెప్పగలడు.

మాచే ముద్రణ పొందిన గ్రంథములు

1. శ్రీ వేదవ్యాస విరచిత శ్రీమద్భాగవతము (1 నుండి 12 స్కంధములు), 2. మానవుడా! ఎందుకు పుట్టావో, ఎందుకు పోతావో తెలుసుకో!, 3. నిత్యజీవితమున శ్రీకృష్ణ ఉపాసన విధానము, 4. ప్రచారకులకు సాధనము, 5. వైదిక ధర్మమున గల ప్రశ్నలు - సమాధానములు 6. శ్రీకృష్ణకర్ణామృతము - లీలాశుక బిళ్వ మంగళుడు-సి.డి.లతో సహా, 7. శ్రీకృష్ణలీలా తరంగిణి-సి.డి.లతో సహా, 8. శ్రీ అవధూత చరిత్ర, 9. శ్రీ అవధూత సరస్వతీ యతీంద్రుల భజనలు-సి.డి.లతో సహా, 10. We are not these bodies - The Science of Soul, 11. The Purpose of Humanlife, 12. Srikrushna - The Supreme Personality of Godhead, 13. Srikrushna - The Lord of the Universe, 14. Beyond Vegetarianism - The Scientific Understanding, 15. Who is the Creator of this World? Is there life in other planets and stars?

సృష్టి రహస్యాలతో గల ఈ గ్రంథమున మీరు తెలుసుకొనే విషయాలు

The ultimate book to know the purpose of humanlife

- ఈ ప్రపంచం ఎవ్వరిది? కనబడే ఈ సృష్టి ఎవ్వరిది?
- ఈ ప్రపంచమును నడిపించువాడెవ్వడు? ఈ జగత్తు ఎవ్వరి ఆధీనంలో ఉన్నది?
- మనకు కనపడకుండా దేవుడు దాక్కొని ఈ సృష్టిని నడిపిస్తున్నాడా? దేవుడు అసలు ఉన్నాడా? ఉంటే ఎక్కడున్నాడు? ఎందుకు కనబడడు?
- హేతుబద్ధంగా ఆలోచించగలమా?
- దేవునికి చేయు పూజలు, స్తోత్రములు, భజనలు, కీర్తనలు అంటే దేవునికి 'చెంచా' కొట్టడమేనా?
- అహింసనే జీవుల పరమమార్గము-అహింస బాట మోక్షకారకమా?
- కనబడని దేవునికై మతాల పేరున కొట్లాటలు ఎందుకు? నాస్తిక భావాలే దిక్కా? సనాతన ధర్మం ఏమి చెపుతుంది?
- ఆవుతో ఆరోగ్య రక్షణ - ఇంగ్లీషు మందులు విషములు.
- సృష్టిరహస్యాలు ఏమి?
- జీవుల గ్రహాంతర ప్రయాణము-మరణానంతరమున జీవుని గతి ఏమి?
- కఠినమైన ప్రకృతి నియమాలు ఏమిటి? **(Stringent Laws of nature)**

మరిన్ని వివరాలకై మాతో సంప్రదించండి:

ప్రొఫెసర్ ఘనకోట వేఙ్కటశాస్త్రి
Ph.D. in Medicinal Chemistry, P.D.F. (UK)
హేతువాద వైదిక వ్యాస శుక సూత శౌనక సంప్రదాయము
15-7/1, అమృతకాలని, స్వరూపనగర్, ఉప్పల్, హైద్రాబాద్-500 039
సెల్: 92478 29888, E-mail: ghanarao@yahoo.com.